

உயிரோற்று 1

அகாபணி. மா. நேஜிஸ் இராசநாயகம்

உயிருற்று 1

அருட்பணியாளர் மா. நேஜிஸ் இராசநாயகம்

வெளியீடு:
ஆயர் இல்லம்
யாழ்ப்பாணம்

அச்சேற்றலாம்:
அருட்கலாநிதி யஸ்ரின் ஞானப்பிரகாசம்
குருமுதல்வர்
ஆயர் இல்லம்
யாழ்ப்பாணம்

சமர்ப்பணம்

சிந்தையில் தூய்மையும்
கருத்தில் தெளிவுமாய்
நெஞ்சறுதியில்
தளர்விலான்
தீர்க்கதரிசனப் பார்வையில்
தீர்மானம் செய்யும்
நேரிய மனத்தோன்
பண்பாட்டுக் கலைகளின்பால்
தீராத காதல் கொண்ட
கலைஞன்
குருக்களில் கரிசனை
இனம், மொழியில்
பற்றுறுதியுடன்
நெருக்கடி காலத்தில்
நெருங்கி நிற்கும் நண்பன்

விசாலப் பார்வை
நெடிய தோற்றம்
எண்ணத்தில் ஆழம்
புரிந்து கொள்ளும்
பரிவுள்ளம் அடங்கலான
ஆளுமை மிக்க
ஆயர்
யாழ்.மறைமாவட்டம் கண்ட
மேய்ப்பன்
முந்நாள் ஆயர்
வ.தியோகுப்பிள்ளை!
அவரால் திருப்பொழிவு பெற்ற
முதல் குரு
நான்.
அவர்களுக்கு இந்நூல் சமர்ப்பணம்.

பதிப்பு விபரம்

நூல்	:	உயிருற்று 1
ஆக்கம்	:	அருப்பணியாளர் மார்க்கு றேஜிஸ் இராசநாயகம்
முதற்பதிப்பு	:	16 மே 2011
பதிப்புரிமை	:	ஆசிரியருக்கு
வெளியீடு	:	ஆயர் இல்லம் யாழ்ப்பாணம்
விலை	:	150/=
அச்சுப் பதிப்பு	:	அன்னை அச்சகம் யாழ்ப்பாணம்.

Title	:	Uyirootu 1
Author	:	Rev. Fr. Marku Regis Rajanayagam
First Publication	:	16th May 2011
Copyright	:	Author
Printing	:	Annai Press, Jaffna
ISBN	:	978 - 955 - 0284 - 07 - 8
Publishers	:	Bishop's House, Jaffna.

ஆசியுரை

நமது மண்ணின் சமகால நிகழ்வுகளையும், அவற்றினூடே எழுந்திருக்கும் மனித அவலங்களையும் நோக்கும் போது, மனிதம் நெறிகெட்டுப் போய், வாழ்வியல் முறைமைகள் திசைமாறி - தடுமாறிப் போயிருப்பது தெளிவாகப் புரியும்.

இதற்கான அடிப்படைக் காரணம், இன்றைய நமது மக்களிடையே அருகிப் போய் விட்ட ஆன்மீக உணர்வும் - வற்றிப் போய்விட்ட மறையறிவும் இறையுணர்வும் என்றே கூற வேண்டும். மனித மனங்களிலிருந்து இவை புறந்தள்ளப்பட, அவ்விடத்தை சமூக அநீதியும், பாவமும், சாபமும் ஊற்றெடுத்து நிரப்பி விடுகின்றன.

இந்நிலையை மாற்றி, மக்கள் மனங்களிலே மனிதமும் புனிதமும் ஊற்றெடுக்கச் செய்யவேண்டுமெனின், ஆன்மீக - இறையியல் உணர்வுகள் மறு ஊட்டம் செய்யப்பட வேண்டும். அதற்கான சிறந்த - உகந்த வழிகளில் ஒன்று மக்கள் மனங்களில் ஊடுருவி - அநீதி, பாவ, சாப வழிகளை உடைத்தெறியக்கூடிய மறையுரைகள் என்றால் அது மிகையாகாது. அந்த மறையுரைகள் இறைவார்த்தையின் அடித்தளத்திலிருந்து ஊற்றெடுத்து, மறைவார்த்தைகளாக மக்கள் மனங்களிலே உயிருற்றாக விழுந்து, தெளிந்த நீரோடையாய் பரிணமிக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு ஆன்மீகம், இறையியல், மறையியல் உணர்வுகளின் ஊற்றாக அருட்பணி மா.நேஜிஸ் இராசநாயகம் அடிகளாரின் மறையுரைகள் மக்கள் மனங்களைத் தொட்டு வருவதைப் பலரும் மனந்திறந்து பாராட்டுவதை நான் அறிவேன்.

இன்று அவரது மறையுரைகள் “உயிருற்று” என்னும் பெயரில் 3 பாகங்களாக வெளிவருவது இரட்டிப்புப் பயன்பாடுமிக்க ஒன்றாகவே கருதப்பட வேண்டும். அவரது இப்பணி சிறக்கவும் தொடரவும் மனிதத்தைப் புனிதப்படுத்தவும் இறையாசி வேண்டி நிற்கின்றேன்.

†இ. தோமஸ் சவுந்தரநாயகம்

பேரருட்திரு தோமஸ் சவுந்தரநாயகம் ஆண்டகை

யாழ் ஆயர்

ஆயர் இல்லம்

யாழ்ப்பாணம்

16.05.2011

என்னுரை

1972ம் ஆண்டு எம்மில் 16 பேர் திருச்சி புனித பவுல் குருத்துவக் கல்லூரியில் தியாக்கோன்களாக திருப்பொழிவு செய்யப்பட்ட பின், எமது அந்நாள் அதிபர் அருட்பணி மரிய லூயிஸ் சே.ச எம்மை அழைத்து “நீங்கள் திருச்சி வானொலிக்கு நிகழ்ச்சி ஒன்றை வழங்குவதற்கு எவ்வளவு நேரம் ஒதுக்கி, முயற்சி எடுத்து தயார் செய்கிறீர்கள்? (காலத்துக் காலம் குருத்துவக் கல்லூரியால் திருச்சி வானொலியில் நிகழ்ச்சிகள் வழங்குவதுண்டு) ஒரு வானொலி நிகழ்ச்சியைக் கேட்கும் அதே தொகை மக்கள், ஞாயிறு மறையுரையைக் கேட்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து உங்கள் மறையுரையைத் தயாரியுங்கள்” என்று கூறினார்.

அன்று தொடக்கம் நான் ஞாயிறு வாசகங்களை திங்கட்கிழமையே வாசித்து அதற்கான உரைகளையும் வாசித்தபின் அவ்வார நிகழ்வுகளை மனதில் பதிய விட்டு அவற்றினூடாக இறைவன் கூறும் செய்திகளைக் குறித்துக் கொள்வேன். 1991ம் ஆண்டு தொடக்கம் இந்நாள்வரை திங்கட்கிழமைதோறும் அருட்கலாநிதி யோ.இ.ஜெயசீலன் அடிகளாரோடு சேர்ந்து விவிலியப் பகிர்வை எமது சூழமைவுக்கேற்ப செய்து தியானித்தவற்றை எழுதிக் கொள்வேன்.

எழுதியவற்றோடு சனிக்கிழமை கணிசமான நேரம் நற்கருணை ஆண்டவர்முன் செலவிடுவதுண்டு. நற்கருணைநாதர் முன் நேரம் செலவிட்டதன் விளைவை மறையுரை நேரத்திலும் அதன் பின்னரும் உணரமுடிகிறது. இவ்வாறு நான் பெற்ற அனுபவங்களையே இந்நூலில் மறையுரைகளாக வடித்துள்ளேன்.

மறையுரை ஆற்றுவார் தான் பெற்ற ஒரு இறை அனுபவத்திற்கு சான்று கூறுபவராக இருக்க வேண்டும். திருத்தூதர்கள் நேருக்கு நேராக கிறிஸ்துவைக் கண்ட அனுபவத்திற்குச் சான்று பகர்ந்தார்கள். அவர்களது போதகப் பணியை நிறைவேற்றுவவர்களும் கடவுளின் வார்த்தையான விவிலியத்தில் அவரைச் சந்தித்தாலன்றி பயனுள்ள மறையுரையை ஆற்ற இயலாது. எனவே, மறையுரை ஆற்றுவவர்கள் நற்கருணை ஆண்டவர்முன் பயனுள்ள விதமாக நேரத்தைச் செலவிடும் போது தான் நாம் ஆற்றும் மறையுரைகள் இறைவார்த்தையாகி

இதயங்களைத் தொட்டு ஊடுருவிச் செல்லும்; இதயங்களை மாற்றும். உலகப் புகழ்பெற்ற அன்னை திரேசாவினுடைய வாழ்வின் இரகசியம் இதுதான். பிரபல எழுத்தாளரான அருட்பணி ஹென்றி நுவேன் என்பவர் தனது மனப் போராட்டங்களின் மத்தியில் அன்னை திரேசாவின் ஆலோசனையை நாடினார். அதற்கு அன்னை திரேசா கூறிய அறிவுரை “ஒவ்வொரு நாளும் நற்கருணை ஆண்டவர்முன் ஒரு மணி நேரம் செலவிடும்” என்பதாகும். 90க்கு மேற்பட்ட நூல்களை எழுதி வானொலி, தொலைக்காட்சி மூலம் லட்சத்திற்கும் அதிகமான மக்களோடு தொடர்புகொண்ட ஆயர் புலர்ன் ஷீன் என்பவர் தனது 60 வருட குருத்துவ வாழ்வில் தினமும் ஒரு மணி நேரம் நற்கருணை ஆண்டவர்முன் செலவிடுவதே தன் வாழ்வின் வெற்றிக்குக் காரணம் என்று கூறுவார். எனவே, நாம்...? திருத்தூதர்களின் மறையுரைகள் அவர்கள் தம் வாழ்வில் கண்டுணர்ந்த ஒரு அனுபவத்திற்கு சாட்சி கூறுவனவாக அமைந்திருந்தன. இயேசுவின் உயிர்ப்பே திருத்தூதர்கள் கண்டுணர்ந்த அந்த மாபெரும் அனுபவமாகும். “இந்த இயேசுவைக் கடவுள் உயிர்த்தெழுச் செய்தார்; இதற்கு நாங்கள் எல்லோரும் சாட்சிகள்” (தி.ப.2:32). எனவே, மறையுரையின் ஒரு முக்கிய கூறு, கண்டுணர்ந்த ஒரு உண்மைக்கு அல்லது மத அனுபவத்திற்கு சாட்சி பகர்வதாகும்.

இயேசுவின் இறப்பையும் உயிர்ப்பையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்த நற்செய்தி நூல்கள் எழுதப்பட்ட பின் அந் நூல்களில் தாம் கண்டுணர்ந்த உண்மைகளை மறையுரைகளாக தர முயன்றனர் திருச்சபையின் முதுபெரும் தந்தையர். இவ்வாறாக இவர்களின் மறையுரைகள் எல்லாம் விவிலிய விளக்கமாகவே அமைந்தன. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டளவில் மறையுரைகளில் விவிலியத்தை விளக்கிச் சொல்லும் நிலை மாறி, விவிலிய உண்மைகளுக்கு இலக்கணம் வகுப்பதும் அவற்றைப் பிரித்து வகைப்படுத்துவதும் அவற்றுக்கு நிரூபணம் தேடுவதுமே மறையுரையின் நோக்கமாக உருவானது. அத்தோடு விவிலியத்திலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட உண்மைகளை அறிவிப்பது என்ற நிலை மாறி மக்களின் தவறுகளை கண்டிக்கும் முழு அறிவுரைகளாக மறையுரைகள் மாறின.

மேற்கண்ட நிலை இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் வரை பரவலாக நீடித்தது. மறைநூலுக்கும் மறையுரைக்கும் இடையே ஏற்பட்ட இடைவெளியை மூடி, மறையுரை மறைநூலின் விளக்கமே, அந்த விளக்கத்தின் நடைமுறைப் போதகமே, மக்களின் இன்றைய தேவைக்கு ஏற்றது என்ற கருத்தை எடுத்துரைத்த பெருமை இரண்டாம் வத்திக்கான் பொதுச்சங்கத்தையே சாரும். இறைவாக்கு அறிவிக்கப்பட்டதும் அதற்கு விளக்கமும் விமர்சனமும் தேவை என்ற உணர்வு அடிப்படையான ஓர் உண்மை. ஏனெனில், மறைநூலில் எழுதப்பட்டவையெதெல்லாம் நமது போதனைக்காகவே எழுதப்பட்டன (2 திமொ 3:16). வாசிப்பும் விளக்கமும் போதனையின் இன்றியமையாத இயல்புக் கூறுகள்.

விவிலிய வாசிப்புக்கு விளக்கம் தேவை என்ற நியதி பழைய ஏற்பாட்டிலேயே வழக்கிலிருந்தது. நசரேத்து செபக்கூடத்தில் வாசிக்க எழுந்த இயேசு உடனே அந்த வாசிப்புக்கு விளக்கம் கூற முனைந்தார் (லூக் 4:20). அவ்வாறே திருத்தாதர்களும் செய்தனர் (தி.ப.13:15). மறையுரை மறைநூலின் விளக்கமே. “மறை நூலிலிருந்து மறையுரை உருவாக வேண்டும்” (திருவழிபாடு 52). “மறைநூல் திருவழிபாடு ஆகிய ஊற்றுக்களிலிருந்து அள்ளி எடுக்கப்பட்டதாக அது அமைய வேண்டும்” (தி.வ 35:2).

மறையுரை “விசுவாசத்தின் மறைபொருளையும், கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை விதி முறையையும் விளக்குவதாக” அமைய வேண்டுமென்பது அடுத்த ஒழுங்கு (தி.வ.52). பொதுவாக எந்த மறையுரையோ, போதகமோ இவ்விரு பகுதிகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பது மனித உள்ளத்தின் தேவை என்று கூறுலாம்.

மறையுரை மனிதனின் அறிவையும் மனத்தையும் தொடுவது மாத்திரமல்ல, அவனின் கற்பனைத்திறனையும் அது மதிக்க வேண்டும். எனவே, மறையுரையின் தொடக்கத்தில் கேட்போரின் கவனத்தையும் கற்பனையையும் கவர, ஏதாவதொரு உண்மை நிகழ்ச்சி, வாழ்க்கைப் பிரச்சினை, அன்றாட வாழ்க்கையில் செயல்படும் ஒரு கருத்து போன்றவை இடம்பெறலாம்.

எனது சிந்தனைகள் இன்று மக்களுக்கு அர்த்தமும் பயனுமுள்ளவையாக இருப்பதென்றால் அவற்றிற்கு முக்கிய காரணம் 1991ம் ஆண்டு தொடக்கம் அருட்கலாநிதி யோ.இ. ஜெயசீலன் அடிகளாருடன் வாரம் தவறாது நான் செய்துவரும் விவிலியப் பகிர்வு. எனவே, அவருக்கு என் இதய ஆழத்தின் நன்றிகளைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

“உயிருற்று” என்னும் இந்நூலுக்கு தனது நல் ஆசியுரையை வழங்கி எழுந்துப்பணியில் என்னை என்றும் ஊக்குவிக்கும் எனது பேரன்பிற்கும் பெருமதிப்பிற்குமுரிய ஆயர் அருட்கலாநிதி இ.தோமஸ் சவுந்தரநாயகம் ஆண்டகை அவர்களுக்கும், அச்சேற்ற அனுமதியளித்த குருமுதல்வர் அருட்கலாநிதி யஸ்ரின் ஞானப்பிரகாசம் அவர்களுக்கும் இந்நூல் இவ்வடிவம் பெற ஆக்கபூர்வமான பல ஆலோசனைகளையும் உதவிகளையும் வழங்கிய அருட்பணியாளர்கள் ம.வி.இ. இரவிச்சந்திரன், சி.அ. அருட்செல்வன் அடிகளாருக்கும் இந்நூலை புதுப்பொலிவுடன் அச்சிட்டு வெளியிடும் அன்னை அச்சகத்தாருக்கும் என்றும் என் இதயம் நிறைந்த நன்றிகள்.

இவர்கள் அனைவருக்காகவும் இறை ஆசீரை என்றும் வேண்டி நிற்கின்றேன்.

மா. நேஜிஸ் இராசநாயகம்

உள்ளுறை

பக்கம்

திருவருகைக் காலம்:

1-ம் ஞாயிறு	01
2-ம் ஞாயிறு	04
3-ம் ஞாயிறு	09
4-ம் ஞாயிறு	11

கிறிஸ்து பிறப்பின் காலம்:

கிறிஸ்து பிறப்பு பெருவிழா	13
திருக்குடும்பத் திருவிழா	17
புது வருடம்	20
ஆண்டவரின் திருக்காட்சி விழா	24
ஆண்டவரின் திருமுழுக்கு	26

தவக்காலம்:

1-ம் ஞாயிறு	29
2-ம் ஞாயிறு	32
3-ம் ஞாயிறு	35
4-ம் ஞாயிறு	38
5-ம் ஞாயிறு	41
திருப்பாடுகளின் ஞாயிறு	43
ஆண்டவரின் இரவு உணவு விழா	46
திருப்பாடுகளின் வெள்ளி	49

பாஸ்கா காலம்:

உயிர்ப்பு ஞாயிறு	51
2-ம் ஞாயிறு	55
3-ம் ஞாயிறு	57
4-ம் ஞாயிறு	60
5-ம் ஞாயிறு	62
6-ம் ஞாயிறு	65
ஆண்டவரின் விண்ணேற்பு விழா	67
தூய ஆவியின் பெருவிழா	69
மூவொரு கடவுளின் பெருவிழா	73
கிறிஸ்துவின் திருவுடல் திருஇரத்தத்தின் பெருவிழா	77

ஆண்டின் பொதுக்காலம்

2-ம் ஞாயிறு	80
3-ம் ஞாயிறு	84
4-ம் ஞாயிறு	88
5-ம் ஞாயிறு	90
6-ம் ஞாயிறு	92
10-ம் ஞாயிறு	97
11-ம் ஞாயிறு	100
12-ம் ஞாயிறு	102

13-ம் ஞாயிறு	104
14-ம் ஞாயிறு	108
15-ம் ஞாயிறு	111
16-ம் ஞாயிறு	113
17-ம் ஞாயிறு	116
18-ம் ஞாயிறு	119
19-ம் ஞாயிறு	121
20-ம் ஞாயிறு	123
21-ம் ஞாயிறு	125
22-ம் ஞாயிறு	128
23-ம் ஞாயிறு	131
24-ம் ஞாயிறு	133
25-ம் ஞாயிறு	139
26-ம் ஞாயிறு	141
27-ம் ஞாயிறு	145
28-ம் ஞாயிறு	148
29-ம் ஞாயிறு	151
30-ம் ஞாயிறு	157
31-ம் ஞாயிறு	159
32-ம் ஞாயிறு	164
33-ம் ஞாயிறு	167
கிறிஸ்து அரசர் பெருவிழா	169

திருவருகைக் காலம் 1ம் ஞாயிறு

எசா 2: 1-5; உரோ 13: 11-14; மத் 24: 3-44

கருப்பொருள் : மனுமகன் வருகைக்கு எவ்வேளையிலும் நாம் ஆயத்தமாய் இருத்தல் வேண்டும்.

1ம் வாசகம் : ஆண்டவர் நித்திய சமாதான இறையரசில் மக்கள் இனத்தார் அனைவரையும் ஒன்று சேர்க்கிறார்.

2ம் வாசகம் : நமது மீட்பு அண்மையில் உள்ளது.

நற்செய்தி வாசகம் : மீட்பரின் வருகைக்கு எந்நேரத்திலும் விழித்துக் காத்திருப்போம்.

விழிப்பாகவும் ஆயத்தமாகவும் இருப்பதற்கு இன்றைய நற்செய்தி மாபெரும் அழைப்பை விடுக்கின்றது. இந்த அழைப்பானது பழைய ஏற்பாடு, புதிய ஏற்பாடுகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட உருவகங்களோடு இணைந்து வருகின்றது. பழைய ஏற்பாட்டு உருவகமானது நோவாவின் பெட்டகத்தையும், வெள்ளப்பெருக்கையும் குறிப்பிடுகின்றது.

வெள்ளப்பெருக்கானது பாவத்திற்கான உலக அழிவின் அடையாளமாக இருக்கின்றது. பாவ உலகின் அழிவையும் புதிய உடன்படிக்கையின் ஆரம்பத்தையும் அது குறிப்பிடுகின்றது.

மற்றையது புதிய ஏற்பாட்டின் உருவகமாக வருகின்றது. இது வீட்டை உடைத்து களவு செய்யும் திருடன் பற்றிக் கூறுகின்றது. பழைய ஏற்பாட்டு, புதிய ஏற்பாட்டு இரண்டு உருவகங்களும் வருகையின் சடுதியைக் குறிக்கின்றன.

வெள்ளப்பெருக்கினால் ஏற்பட்ட அழிவு திடீரென ஏற்பட்டது. வீட்டுத் தலைவனுக்கும் இதே நிலை தான் ஏற்படுகின்றது. பழைய ஏற்பாட்டு, புதிய ஏற்பாட்டு இரண்டு உருவகங்களும் மனுமகனின் வருகையை மையமாகக் கொண்டவை.

அவை மனுமகனுடைய வருகையின் தன்மையைக் குறிப்பிடுகின்றன. அது சடுதியானதாக இருக்கும். அதே வேளை மக்களைப் பிரிப்பதாகவும் அமையும். சிலரை அது காப்பாற்றும், மற்றவர்களை அது அழிக்கும். நடைமுறை வாழ்க்கையோடு தொடர்புள்ள சாதாரண உதாரணங்கள் இறுதியில் ஏற்படப்போகும் முடிவு பற்றி உணர்த்துவதற்கு கையாளப்படுகின்றன. அதற்கு ஆயத்தமாக இருப்பதற்கு ஒருவர் எந்நேரமும் விழித்திருப்பது அவசியம். அது ஆண்டவருடைய மலையில் ஏறுவதையும் உலகத்தின் வன்முறைகளைக் கைவிடுவதையும் குறிப்பிடுகின்றது. இறைவனின் பிள்ளைகளுக்குரிய புது வாழ்வின் ஒளியில் நாம் வாழ ஆரம்பிப்பதற்கு அழைக்கப்படுகின்றோம். இவ்வாறு இறுதிக் காலத்தில் ஏற்படப்போகும் சமாதானம் தற்காலத்தில் வந்திறங்கும். இதனால் தான் இன்றைய 2வது வாசகம் உலகத்தின் வழிகளை நாம் கைவிட அழைக்கின்றது. இவைகள் ஏதோ ஒரு விதத்தில் நமது வாழ்வில் ஏற்படும் வன்செயல்களைக் குறிக்கின்றன.

வேட்டைக்காரர்கள் இரண்டு பேர் ஒரு காட்டுப் பகுதியில் வேட்டையாடுவதற்காக ஒரு விமானத்தை வாடகைக்கு அமர்த்திக் கொண்டனர். வேட்டையின் போது, அவர்கள் இரண்டு காட்டு எருமைகளைச் சுட்டுக் கொன்றனர். அவற்றைப் பார்த்த விமானி கூறினார். “இந்த இரண்டு மிருகங்களின் பாரத்தையும் இந்த விமானம் தாங்காது. ஆதலால், ஏதாவது ஒரு மிருகத்தை மட்டும் தான் எடுத்துச் செல்ல முடியும்”

“சென்ற முறை இதே போன்ற இரண்டு மிருகங்களை எடுத்துச் செல்ல அந்த விமானி அனுமதித்தாரே” என்று வேட்டைக்காரர்கள் வாதாடினார்கள்.

விமானிக்கு சந்தேகம் வந்துவிட்டது. “அப்படியானால் சரி இரண்டு மிருகங்களையும் எடுத்தச் செல்வோம்!” என்று கூறினார்.

விமானம் அந்த இரண்டு எருமைகளையும் மூன்று மனிதர்களையும் சுமந்து கொண்டு பறக்கத் தொடங்கியது. உயரத்தில் பறக்கும் போது, பாரம் தாங்காமல் ஒரு மலை மீது விழுந்து விட்டது. உடைந்த விமானத்திலிருந்து தட்டுத் தடுமாறி வெளியே வந்த வேட்டைக் கார்களில் ஒருவன் கேட்டான், “நாம் எங்கே இருக்கின்றோம்? ஏதாவது புரிகிறதா?” அடுத்தவன் சுற்றுமுற்றிலும் பார்த்து விட்டுக் கூறினான். “சென்ற முறை நாம் மோதிய இடத்திலிருந்து இரண்டு மைல்கள் தள்ளி இருக்கிறோம் என்று நினைக்கிறேன் !”

மஞ்சத்தில் சூடும் மனிதனிடம்
கண்டுகொள்ள முடியாத இறைவனை
பஞ்சத்தில் வாடும் மனிதனிடம்
மிக எளிதாக கண்டுகொள்ள முடிகிறது!

வளருகின்ற மனிதனது வாழ்க்கையிலே
வேண்டும் ஒருசில சவால்கள்!

திருவருகைக் காலம் 2ம் ஞாயிறு

எசா 11 : 1-10, உரோ 15 : 4-9, மத் 3 : 1-2

கருப்பொருள் : பாவங்களை அறிக்கையிட்டு வாழ்வை மாற்றிக் கொள்வதே உண்மையான மனந் திரும்புதலுக்கு அடையாளம்.

1ம் வாசகம் : இறைவனின் வருகையில் எளியோருக்கு நீதி கிடைக்கும்.

2ம் வாசகம் : மக்கள் அனைவரையும் கிறிஸ்து மீட்கிறார்.

நற்செய்தி வாசகம் : மனம் திரும்புங்கள். விண்ணரசு நெருங்கி விட்டது.

முடிவுக்கு வந்தது எலி

“பூனையைக் கண்டு அஞ்சி அஞ்சி வாழும்

இதுவும் ஒரு வாழ்வா?”

முனிவரிடம் சென்று முறையிட்டது:

“நான் நாயாக மாறி...

பூனையை மிரட்ட வேண்டும்.....”

மனமிரங்கினார் முனிவர்.

எலியை நாயாக்கி அனுப்பினார்.

புதிய வேடத்துடன் பூனையை மிரட்டப்
புகம்பமாய்ப் புறப்பட்டது எலி நாய்.

அடுக்களையில் அசந்து தூங்கிய பூனையை
நேருக்கு நேராய் சந்தித்தது.
நாயைக் கண்ட பூனை முதலில் பம்மியது:
பிறகு சுதாரித்துக் கொண்டது.

தன் உடம்பை வில்லாக வளைத்து...
நீண்ட நெடிய உருவமாக தன்னைக் காட்டிக்கொண்டது....
கை கால் நகங்களை விரித்துக் காட்டியபடி..
மீசையை முறுக்கி...
புலி போல சீறியது பூனை.

பூனையின் சீற்றத்தைக் கண்டது தான் தாமதம்....
ஈரல்குலை நடுங்கிப் போய்
தலை தெறிக்க ஓட ஆரம்பித்தது நாய்.

மேல் மூச்சு கீழ் மூச்சு வாங்க
முனிவரிடம் போய் நின்றது:

“ஏன் இப்படி ஓடி வந்து நின்றாய்..?”

“முனிவரே..
பூனையைப் பார்த்தவுடன் கைகால் நடுக்கம் எடுத்தது.
அதுதான் ஓடி வந்து விட்டேன்.”

“முட்டாளே...
நீ எலியல்ல: நாய் என்று உனக்கு தெரியாதா?”

நாயாக மாறியிருந்த எலி சொன்னது:

“தெரியும்.

நான் நாயாக மாறி விட்டேன் என்று எனக்குத் தெரியும்.

ஆனால்...

அது அந்த பூனைக்குத் தெரியுமா?

உள்ளத்தில் மாற்றமில்லா உருமாற்றம் உருப்படாது..!

(நன்றி: குட்டிக் கதைகள்)

இஸ்ராயேலரின் அரசு அழிக்கப்பட்டு பலர் நாடு கடத்தப்பட்டனர். எஞ்சியவர்கள் அருகாமையிலுள்ள நாடுகளுக்கு தங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள சிதறிச் சென்றனர். ஈழத் தமிழருக்கும் இஸ்ராயேல் மக்களுக்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. இந்த சூழலில் தான் இறைவாக்கினர் எசாயா, நம்பிக்கையூட்டும் செய்தியைக் கூறுகின்றார். அவர் மெசியாவின் வருகை பற்றியும் அந்த மெசியா கொண்டிருக்கும் இயல்புகள் பற்றியும் கூறுகிறார்.

மெசியா வருவார் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த போது பல போலி மெசியாக்களும் வந்தார்கள். இவ் வேளையில் உண்மையான மெசியாவை இனங்காணுவது அவசியமாய் இருந்தது. உண்மையான மெசியா ஆவியினால் திருப்பொழிவு செய்யப்பட்டவர். இரண்டு முக்கிய பண்புகளைக் கொண்டிருப்பார் எனக் கூறுகின்றார்.

1. இறையச்சம் அதிகரிக்கும் ஆவியைக் கொடுப்பவராகவே இருக்கின்றார். விவிலியத்திலே இந்த இறையச்சத்தால் ஆட்கொள்ளப்படுபவர்கள்: எசாயா இறைவாக்கினர். மோயீசன், தபோர் மலையில் இயேசு உருமாற்றம் பெற்ற போது மூன்று சீடர்கள் போன்றோர் இறையச்சத்தால் ஆட்கொள்ளப்பட்டவர்களுக்கு நல்ல உதாரணங்கள். இறையச்சம் தான் உண்மையான ஆராதனைக்கு நம்மை இட்டுச் செல்கிறது. இறையச்சம் தான் ஞானத்தின் தொடக்கம்.
2. இறைவன் நீதியை வெளிப்படுத்துபவர். இன்று நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் எமது நாட்டுச் சூழலிலே மனித நீதிக்கு பயப்படுபவர்கள் தான் இருக்கின்றார்களே தவிர, இறை நீதிக்குப் பயப்படுகிறவர்கள் அருகிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால்தான் இன்று குடா நாட்டிலே சொல்வதற்கே வாய்கூசுகின்ற சம்பவங்கள் எல்லாம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

இறை ஆவியின் இரண்டு பண்புகளான இறையச்சம், இறை நீதியைக் கொண்டிருப்பதனால் இன்றைய முதலாவது வாசகத்தின் மூன்றாவது பந்தி மெசியாவின் வருகையினால் எப்படிப்பட்ட நிலைமை உண்டாகும் என்று சுட்டிக் காட்டுகிறது. “ஓநாய் செம்மறி ஆட்டுக்குட்டிகளோடு தங்கியிருக்கும். கன்றும் சிங்கக் குட்டியும் கொழுத்த காளையும் கூடி வாழும். பால் குடிக்கும் குழந்தை விரியன் பாம்பின் வளையில் விளையாடும்.”

இப்படிப்பட்ட மெசியாவையே உலகம் தேடுகிறது. நாமும் தேடுகிறோம். இந்த மெசியாவின் வருகையே திருவருகைக் காலம். இப்படிப்பட்ட ஒரு தரிசன நோக்கைக் கொடுப்பவர் தான் திருமுழுக்கு யோவான். அவர் ஒரு ஒழிவு மறைவில்லாத ஊடகமாக இருக்கின்றார். சில ஊடகங்கள் பல அம்சங்களை, பல உண்மைகளை மறைத்து விடுகின்றன. திருமுழுக்கு யோவானுடைய வாழ்க்கை முறை, உணவு, குரல் அனைத்தும் எசாயா இறை வாக்கினர் மெசியா பற்றிக் கூறும் தரிசன நோக்கத்தை ஊடுகடத்திக் கொண்டிருக்கின்றன; அல்லது பிரதிபலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

“விரியன் பாம்புக் குட்டிகளே” என அழைத்து இறையச்சத்தை மக்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். இப்படிப்பட்ட இறையச்சம் நம் மத்தியில் இல்லாததால்தான் “அழகிருக்குது உடலிலே, ஆசையிருக்குது மனதிலே...” மிகுதியை நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆபிரகாம் எங்களுக்கு தந்தை என்று சொல்ல வேண்டாம். அவர்கள் கொண்டிருந்த இனப் பெருமைக்கும் வருகைக்கும் அவரது வாழ்க்கைத் தோற்றங்களுக்கும் ஒரு கோடரியைப் போடுகின்றார். அவர்களை ஒரு மரத்துக்கு ஒப்பிட்டு இலை மட்டும் தான் உண்டு, கனி இல்லை. எனவே, தீயில் போடப்படுவீர்கள் என்றார். ஆண்டவரின் தீர்ப்பை எடுத்துக் கூறி மனம் மாற அழைக்கின்றார். இயேசுவின் பிறப்புக்காக ஆயத்தப்படுத்தும் நாம் எல்லோரும் திருமுழுக்கு யோவானைப் போன்று, அன்னை மரியாவைப் போன்று ஒழிவு மறைவற்ற இறைவனின் ஊடகங்களாக மாறவேண்டும். அதற்கு நாம் ஒவ்வொருவரும் இறையச்சத்துக்குள்ளும் இறை நீதிக்குள்ளும் வாழ வேண்டும், முழுக வேண்டும்.

திருமுழுக்கு யோவான் பாலவனத்தில் இருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. அதாவது முழுக்க முழுக்க இறை பிரசன்னத்துக்குள் வாழ்ந்த ஒருவர்; உலக ஈர்ப்புக்களிலிருந்து விடுபட்ட ஒருவர், எதை உண்பது எதை உடுத்துவது எங்கே இருப்பது போன்ற எங்களிலே எண்பது சதவீதமான மக்களுக்கு இருக்கின்ற பற்றுக்களும் ஈர்ப்புக்களும் அவருக்கு இருக்கவில்லை. இந்தக் கவலைகள் எம்மை ஆட்கொள்ளும் போது இறைபிரசன்னம் ஓரங்கட்டப்பட்டு பல வேளைகளில் மறைந்து போய்விடும்.

நீங்களும் நானும் இறைவனின் எப்படிப்பட்ட ஊடகங்களாக இருந்து மெசியாவை வரவேற்கப் போகின்றோம்.?

மனிதனைக் கொல்லுவதும், ரத்தத்தை சிந்துவதும் சகோதரர்களுக்குள் நடக்கவேண்டிய நிகழ்ச்சி அல்ல! ஆடு மேய்க்கச் சென்றவர்கள் ஓநாய்களிடமிருந்து ஆடுகளைக் காப்பாற்ற விழிப்பாய் இருந்தார்கள்.

ஆனால், அவர்களே ஓநாய்களாக மாறிவிட்டார்கள். மாசற்ற யோசேப்பை அழுத்துக் கொல்லும் முயற்சியின் காரணம்? பொறாமை!

தம்பியின் வளர்ச்சியை அவர்களால் தாங்க முழுவில்லை! தம்பி பெருமைப்படுத்தப்பட்டானென்றால் தங்களுக்குரியதை யாரோ பறித்து விட்டார்கள் என்னும் தரக்குறைவான எண்ணம்!

திருவருகைக் காலம் 3ம் ஞாயிறு

எசா 35:1-6,10; யாக் 5:7-10; மத் 11:2-11

கருப்பொருள் : மீட்பரின் வருகையால் மகிழ்வும், மனவுறுதியும் எமக்குக் கிடைக்கும்

1ம் வாசகம் : கடவுள் வந்து உங்களை விடுவிப்பார்.

2ம் வாசகம் : கடவுள் நம்மை சந்திக்க வரும் போது நமது இதயம் கலங்காது இருப்பதாக.

நற்செய்தி வாசகம் : வர இருக்கின்றவர் நீர் தாமோ? வேறொரு வரை எதிர்பார்க்க வேண்டுமா?

குழப்பமும், கொடுமையும் நிறைந்த இவ்வுலகில் எசாயா இறைவாக்கினர் மூலம் புது வாழ்வுக்காக ஆண்டவர் கொடுக்கும் வாக்குறுதி மிக முக்கியமானது. நாம் எல்லோரும் பாலைநிலம் போலிருந்தாலும் பூத்துக்குலுங்கவும், எமது வலுவின்மை வலுவடையவும், எமது நோய் பிணிகள் குணம் பெறுவதற்குமான நாளை ஆவலோடு எதிர்பார்க்கின்றோம். குணம் பெற்ற ஒரு சமுதாயமாக மாறுவதற்கு இஸ்ராயேலுக்கு அழைப்பு விடப்படுகிறது. பசியுற்றோர், பார்வையற்றோர், சிறைப்பட்டோர், அனாதைகள் அனைவரும் இறைவனின் எல்லையற்ற அன்பை அனுபவிக்கும் நாளை எதிர்பார்த்திருக்கின்றனர். இயேசுவின் வார்த்தைகளும், செயல்களும் குணமளிப்பவை. வரவிருக்கும் மெசியா அவர்தானோ என்ற கேள்விக்கு இயேசு தனது குணமளிக்கும், விடுதலையளிக்கும் செயல்களை சாட்சியமாகக் கூறுகின்றார். இயேசு ஒருவரே தன்னுடைய செயல்களால்

எமக்குத் தீர்ப்பு வழங்கக் கூடியவர். அவர் “நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள்” என்பதை விட “நான் என்ன செய்ய முடியும்” என்பதைப் பாருங்கள் என்று கூறுகிறார்.

திருமுழுக்கு யோவான் மக்கள் அனைவரும் மனம் மாற வேண்டும் எனக் கூறியவர். ஆனால், சிறையில் இருக்கும்போது இறைவன்மேல் கொண்ட விசுவாசத்தில் அவரே வளர வேண்டி இருந்தது. இறையரசுபற்றி இயேசுவின் எண்ணமும், திருமுழுக்கு யோவானின் எண்ணமும் வேறுபட்டு இருந்தன. பல வேளைகளில் எமது எண்ணங்களும் இவ்வாறே. நாமும் இவ்வுலக நிறைவு, ஆறுதல், மகிழ்ச்சி என்பவற்றையே நாடுகின்றோம். “என்னைத் தயக்கமின்றி ஏற்றுக்கொள்ளுவோர் பேறு பெற்றோர்” என்னும் இயேசுவின் வார்த்தைகள் எமக்கும் பொருந்தும். யோவானின் தூதுவர்கள் சென்ற பின்னர் இயேசு திருமுழுக்கு யோவானைப் புகழ்ந்து பேசுகின்றார். இவ்வாறு அவர் வேறு எவரையும்பற்றிப் பேசுவதில்லை. ஆயினும், நாம் இறையரசில் யோவானை விட பெரியவர்களாயிருப்போம். ஏனென்றால், யோவான் இயேசுவின் சிலுவையையோ இறைவெளிப்பாட்டின் முழுமையையோ கண்டவரல்ல. இயேசுவின் சிலுவையைக்கண்டவர் இயேசுவின் இதய அன்பை முழுமையாகக் கண்டவர் ஆவார்.

வாழ்க்கைப் பாதை எப்போதும்
மலர்தாவப்பெற்ற ஒன்று அல்ல!
கல்லும் முள்ளும் காலை உறுத்தலாம்
கடுமையான சிலுவை தோளை அழுத்தலாம்!
இந்த சூழ்நிலையை சந்திக்கப் போகிறோமா?
இதயம் தளர்ந்து கீழே விழுந்துவிடுகின்றோமா?

திருவருகைக் காலம் 4ம் ஞாயிறு

எசா 7:10-14; உரோ 1:1-7; மத் 1:18- 24

கருப் பொருள் : கடவுள் எம்மோடு இருக்கும் போது நாம் எதற்கும் அஞ்சவேண்டியதில்லை.

1ம் வாசகம் : இதோ கன்னிப் பெண் கருத்தாங்கி ஒரு மகனைப் பெற்றெடுப்பார்.

2ம் வாசகம் : இயேசுக்கிறிஸ்து தாவீதின் வழி வந்த இறைமகன்

நற்செய்தி வாசகம் : தாவீதின் மகனான சூசைக்கு மண ஒப்பந்தமான மரியாவிடமிருந்து இயேசு பிறந்தார்.

இன்றைய வாசகங்களின் கருப்பொருள் இயேசுவை ஏற்றுக் கொள்ளல். 1ம் வாசகம் நமக்குப் புதிய பார்வை வேண்டும் என்று கூறுகிறது. இறைவன் தாவீதைத் தேர்ந்தபோது அது எளிதாய் இருக்கவில்லை. ஜெஸ்ஸேயின் எல்லாப் புதல்வர்களும் இறைவாக்கினர்முன் கொண்டு வரப்பட்டபோது இறைவன் வேண்டாம் என்று விட்டார். அந்தச் சிறுவன் எங்கே என்று கேட்டார். இறைவன் உள்ளத்தைப் பார்க்கிறார். இறைவாக்கினர் அச்சிறுவனைப் பார்த்து அவனை திருப்பொழிவு செய்கிறார். இறைவன் தனக்கே உரித்தான விதத்தில் மக்களைத் தேர்ந்து கொள்கிறார். தாவீதின் மகனும் இதே விதமாகவே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டார். தாவீது தன் தந்தையாலும் சகோதரர்களாலும் கணிக்கப்படவில்லை.

உயிசுற்று 1 _____ 11

இயேசு குருக்களாலும் பரிசேயராலும் இஸ்ராயேலரின் பெரியவர்களாலும் நிராகரிக்கப்பட்டது குருடனுடைய புதுமையினால் காட்டப்படுகிறது. அவர்கள் மெசியாவை படிப்படியாக நிராகரித்து சிலுவையில் முழுமையாக தாவீதை திருப்பொழிவுச் செய்வதற்காக அனுப்பப்பட்ட இறைவாக்கினர். இறைவனின் பணிப்புரையை ஏற்றுக் கொள்ளும் ஒரு நிகழ்வின் ஊடாகச் செல்கின்றார். இறைவனுடைய ஆவியின் தூண்டுதலாலேயே தாவீதைத் தெரிகின்றார். இது ஒரு விசுவாச நிகழ்வு. நற்செய்தியில் கூறப்பட்ட குருடனும் படிப்படியாக ராபி, இறைவாக்கினர், தலைவர், மெசியா என்னும் உண்மைகளைக் கண்டுபிடிக்கிறார். நாமும் இத்தகைய ஒரு தெரிவைச் செய்யவே அழைக்கப்படுகின்றோம். 3ம் மிலேனியத்தின் ஆண்டவர் யார்? யாரை நாம் ஆண்டவராகத் தெரிவோம்? குருக்கள், பரிசேயரின் நிராகரிப்பு இறுதியில் “பரபாசே வேண்டும், இயேசுவை சிலுவையில் அறையும்” என்று கத்தச் செய்கின்றது. இன்று யாழ் நகரத்தின் வீதிகளில் நாம் நடக்கும் போது நாமும் அந்தக் குருடன் போன்று இயேசுவை ஆண்டவராக, மெசியாவாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் சுதந்திரத்தில் இருக்கின்றோம். நாம் குருக்கள் பரிசேயர் போன்று இயேசுவை நிராகரிப்போமா அல்லது குருடன் போன்று இயேசுவை ஏற்றுக் கொள்வோமா என்று எம்மை ஆராய வேண்டும். ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனுக்கும், கிறிஸ்தவனுக்கும் இத்தேர்வு இங்கேயே தொடங்குகிறது. முடிவோ வெவ்வேறு இடங்களில். ஆனால், இத்தகைய தேர்வைச் செய்ய நாம் இன்றே தொடங்க வேண்டும்.

கிறிஸ்துவைப் பின் செல்கின்றவன்
 கிரீடத்தை அணியப் போகிறவன் தான்!
 என்னும் அவனுக்கு முதலில்
 முள்முடி சூட்டப்பட வேண்டும்!
 தனக்கென வாழா பிறர்க்குரியாளன் கிறிஸ்து
 தேர்ந்தெடுத்த பாதை சிலுவைப்பாதைதான்!

கிறிஸ்மஸ்

கிறிஸ்து பிறப்பின் நல் வாழ்த்துக்கள்!

ஆசீரும் அருளும் அமைதியும் சமாதானமும் கிடைக்க பாலன் இயேசு அருள் புரிவாராக!

கிறிஸ்து பிறப்பின் மகிழ்ச்சி என்பது வாழ்க்கையை மறந்து பாட்டுப் பாடுவதிலும் கொண்டாட்டங்களைக் கொண்டாடுவதிலும் அடங்குவதில்லை. குதூகலமெல்லாம் கிறிஸ்மஸ் அல்ல. கிறிஸ்து பிறப்பின் மகிழ்ச்சி வாழ்க்கையின் மகிழ்ச்சி. வாழ்வில் இறைவனைக் கண்டுகொள்வதாலும் அந்த இறை அனுபவத்தை பகிர்ந்து கொள்வதாலும் ஏற்படும் மகிழ்ச்சி.

கிறிஸ்து பிறப்பு அல்லது மனுஷருவாதல் என்பது கடவுள் மனிதனாகப் பிறப்பெடுத்தலாகும். இந்த மனுஷருவாதல் என்னும் மறை பொருளிலே நாம் ஒவ்வொருவரும் பங்குகொள்ள அழைக்கப்படுகின்றோம். நாம் எதிர்கொள்ளும் ஒவ்வொரு நிகழ்விலும் சந்திக்கும் ஒவ்வொரு நபரிலும் இறைவனை மனுஷருவெடுக்கச் செய்ய நாம் ஒவ்வொருவரும் அழைக்கப்படுகிறோம். தெய்வீக நிலையினைப் புனித நிலையிலே வெளிப்படுத்த அழைக்கப்படுகின்றோம். தெய்வம் தேடி வந்த மனிதமாகிய அன்பு, பகிர்வு, பரிவு, புனிதம், உண்மை, நீதி போன்ற அனைத்தையும் நாம் வாழும் குடும்பத்திலும் குழுமத்திலும் சமூகத்திலும் மனுஷரு எடுக்கச் செய்ய நமக்கு அழைப்பு விடுக்கப்படுகிறது.

எனவே, கிறிஸ்து பிறப்பு மனுவுருவெடுத்தல் என்பது எங்கோ, என்றோ ஒரு முறை மட்டும் நடைபெற்று முடிந்த நிகழ்வு மாத்திரமல்ல. நற்கருணை போன்று மீண்டும் மீண்டும் “என் நினைவாக” செய்யப்படவேண்டியதொன்று. கிறிஸ்து என்னும் ஒருவரிலே எவ்வாறு கடவுள் மனுவுரு எடுத்தாரோ அதே போன்று எமது மனித வாழ்வினூடாகவும் தெய்வம் தேடி வந்த இந்த மனிதம் நடைமுறை வாழ்விலே உண்மையாக்கப்பட வேண்டும். கடவுள் தம் இறைத் தன்மையிலிருந்து இறங்கி வந்தது மனிதன் இறைத் தன்மைக்கு ஏற வேண்டும் என்பதற்காகவே. ஆனால், நாமோ இறைத் தன்மைக்கு ஏறுகின்றோமா? அல்லது மனிதத் தன்மையிலிருந்து இறங்கி கேவலமாக வாழ்கின்றோமா? கிறிஸ்து தம்மவரிடத்தில் வந்தபோது “தமக்குரியவர்களோ அவரை ஏற்றுக் கொள்ளாதது” போன்று குடும்பம், குழுமம், சமூகத்திலே இன்று மனிதத் தன்மையைத் தேடி எம்மவர் வரும்போது நாம் எவ்வாறு நடந்து கொள்கிறோம்? எவ்வளவுக்கு நமது மனிதத்தினூடாக அதன் புனித்துவமான தெய்வீகம், அன்பு, பகிர்வு, பரிவு, தியாகம், சகோதரத்துவம், புரிந்துணர்வு போன்றவை வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

ஒருவன் வழியிலே நடந்து செல்லும் பொழுது தூரத்திலே பறவைகள் கூட்டமொன்றைக் கண்டான். அவைகளைப் பார்ப்பதற்கு மெதுவாக அவற்றை நோக்கி நடந்தான். தூரத்திலே இவனைக் கண்டவுடனேயே பறவைகள் சிறகை உயர்த்திக் கொண்டன. இன்னும் சற்று முன்னே சென்ற பொழுது அவையனைத்தும் ஆகாயத்தை நோக்கிப் பறந்தன. இந்த மனிதனோ, என்னைக் கண்டவுடன் “ஏன் இவைகள் எல்லாம் பறக்கின்றன” என தனக்குள்ளே கேட்டார். நான் அவைகளுக்கு தீமை ஒன்றும் செய்யவில்லையே என்று தனக்குள்ளே சொல்லிக் கொண்டார். ஒரு கணம் கழித்து, ஓகோ! நான் அவைகளைப் போல் பறவையாய் இல்லையே. அவைகளைப் போல் பறவையாய் இருந்திருந்தால் அவைகள் என்னைக் கண்டவுடன் பயந்து பறந்து போயிருக்கமாட்டா என்று சொல்லிக் கொண்டார்.

இயேசு பிறந்த பொழுது விண்ணகத் தந்தை விண்ணுலகில் அவரை அலங்கரித்து மேல் மாடியிலிருந்து இறக்கி அவரை உலகில் தவழ விடவில்லை. மாறாக, அவர் மண்ணிலிருந்து வருகிறார்; மரியின் உதரத்திலிருந்து வருகின்றார்; வறுமையின் பிடியிலே மாட்டுக் குடிலில் பிறக்கின்றார்.

இன்று நாம் எல்லோரும் இந்த தெய்வம் தேடி வந்த மனிதத்தை நாடத்தான் அழைக்கப்படுகின்றோம். போர், போருக்குப் பின்னான காலம் என்று அதே பல்லவியைப் பாடிக் கொண்டு நமது மனிதத்தை இழந்து கொண்டு போகின்றோம். உண்மையான நமது மனிதத்தை எமக்கு உணர்த்தியவர்களுக்கு பலரை உதாரணமாகக் கூறலாம்.

1. சில காலங்களுக்கு முன்னர் கண்டியிலே வாழ்ந்த ஆயர் றெக்னோ என்பவர் எவ்வளவு தூரம் மலையக மக்களோடு, கூலி வேலை செய்பவர்களோடு தன்னை ஒன்றுபடுத்தினார் என்றால், மலையக மக்கள் அனைவரும் அவரை அன்பாக “எங்கள் கூலி பிஷப்” என அழைப்பார்கள்.
2. தற்போது டெல்லி பேராயர் ஒவ்வொரு வாரமும் அண்மையிலுள்ள சிறைச்சாலைக்குச் சென்று சிறைக்கைதிகளை சந்தித்து உரையாடி அவர்களுக்கு திருப்பலி ஒப்புக் கொடுப்பார். அவர் எவ்வளவுக்கு இறங்கி வந்து பழுகுகிறார் என்றால் இவர் உண்மையாகவே எங்களுக்கு கிறிஸ்துவின் தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றார் என சென்ற வாரம் சிறைக்கைதி கூறினார்கள்.
3. புனித பீற்றர் டேமியன் என்பவர் தொழுநோயாளர் மத்தியில் பணி புரிந்து எவ்வளவுக்குத் தன்னை தொழுநோயாளர்களோடு ஒன்றுபடுத்தினார் என்றால் என் சகோதரர்களே என்று அவர்களை அழைத்தபோது அவர்கள் அனைவரும் உண்மையாகவே இவர் நம்மில் ஒருவர் எனச் சொன்னார்கள்.

இவர்கள் தான் மனுஷருவெடுத்தலுக்கு இன்றைய உதாரணங்கள். பிலிப்பியர் 2:7 “இயேசு தம்மையே வெறுமையாக்கி அடிமையின் வடிவமேற்று மனிதருக்கு ஒப்பானார். மனித உருவில் தோன்றி சிலுவைச் சாவையே ஏற்கும் அளவுக்கு தம்மையே தாழ்த்திக் கொண்டார்.”

இன்று இந்தக் கிறிஸ்து மனுஷருவாதலை பெருவிழாவாகக் கொண்டாடும் குடும்பங்களிலே இது எங்கள் அப்பா, இது எங்கள் அம்மா என்று உரிமையோடும் பாசத்தோடும் எமது பிள்ளைகள் எம்மை அழைக்கக்கூடிய விதமாகப் பெற்றோராகிய நாம் நடந்து கொள்கின்றோமா? பாடசாலையிலே பிள்ளைகள் இவர் எங்கள் ஆசிரியர், எங்கள் அதிபர் என்று அன்போடும் பாசத்தோடும் எவ்வளவுக்கு அவர்களை நோக்கி வருகிறார்கள்?

இதே போன்றுதான் இவர் “எங்கள் பாதர்” என்றும் அன்போடும் பாசத்தோடும் அழைத்து உரிமையோடு எம்மிடம் வரக்கூடிய வகையில் குருக்களாகிய நாம் நடந்து கொள்ளுகின்றோமா? அல்லது அந்த மனிதனைக் கண்ட பறவைகள் போல எம்மைக் கண்டவுடன் அனைவரும் பறந்து விடுகிறார்களா?

இன்று வன்னி வாழ் நம் உடன் பிறப்புக்கள் என்ற நிலையில் நாம் அவர்கள் மட்டில் எப்படி நடந்து கொள்கின்றோம் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்கின்றார்கள்? மேற்சொன்ன மனிதம் மலரும் பொழுதுதான் எங்கள் வாழ்வில் இயேசு உண்மையில் பிறக்கின்றார்.

இன்ப வேட்டையில் ஈடுபட்டுள்ள மனிதர்கள் விதவிதமான கருவிகளைப் பயன்படுத்துகின்றார்கள்! உண்மையான இன்ப மாளிகையின் வாயிலைத் திறக்க பலவிதமான சாவிகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன! இன்பக் கோபுரத்தின் உச்சியை எட்டுவதற்காக எத்தனையோ ஏணிகள் வைக்கப்படுகின்றன! ஆனால், உண்மையான இன்பத்தை உரிமையாக்க திண்ணமான கருவி, நிச்சயமான சாவி, உறுதியான ஏணி தியாகமே!

திருக்குடும்ப பெருவிழா

சீ.ஞா 3:8-7; 14-17; கொலோ 3:12-21; மத் 2: 13-15, 19, 23

கருப் பொருள் : திருக்குடும்பத்தைப் போல கிறிஸ்தவ குடும்பங்கள் வாழ்விலும் வழிபாட்டிலும் ஒன்றிணைதல் வேண்டும்.

1ம் வாசகம் : ஆண்டவருக்கு அஞ்சுகிறவன் தாய் தந்தையரை மதிக்கிறான்.

2ம் வாசகம் : ஆண்டவருக்குகந்த குடும்ப வாழ்க்கை அன்பு என்னும் பண்பு நிறைந்ததாய் இருக்க வேண்டும்.

நற்செய்தி வாசகம் : குழந்தையையும் அதன் தாயையும் கூட்டிக் கொண்டு எகிப்துக்கு தப்பி ஓடிச்செல்லும்.

வாழ்க்கையிலே எப்படிப்பட்ட பிரச்சினை ஏற்பட்டாலும் முதலில் பாதிக்கப்படுவது குடும்பமே. எமது நாட்டில் எழுந்துள்ள சமூக, பொருளாதார, அரசியல், கலாச்சார, தொடர்புசாதன பிரச்சினைகளினால் எமது குடும்பங்கள் பலவிதமாக ஒடுக்கப்பட்டு ஒரு மரணக் கலாச்சாரத்துக்குள் தள்ளப்படுகின்றது. இன்று நிலவுகின்ற நுகர்வுக் கலாச்சாரத்தில் உலகிலிருந்து எழும் கவர்ச்சிகரமான வார்த்தைகளை இந்தக் குடும்பங்கள் இறை தந்தைக்கு எதிரான வார்த்தைகளாக முன்வைக்கின்றன. இவ்வாறு குடும்பங்கள் இரு துருவங்களாக்கப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலையில் இறைத் தந்தையின் வார்த்தையை பெரும் துன்பங்கள் மத்தியிலும் ஏற்றுக் கொண்ட இருவரின் முன்மாதிரிகையான வாழ்க்கை

ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் முன்னுதாரணமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றது. அவர்கள் மரியாவும் சூசையும். மரியாவின் பங்கை லூக்கா விபரிக்கிறார். சூசையின் பங்கை மத்தேயு விபரிக்கின்றார். இவர்கள் நாசரேத்து, பெத்தலேகம், யெருசலேம் என்னும் இடங்களில் களமிறங்குகின்றார்கள்.

பரம தந்தையின் முக்கியமான திட்டம் தான் குடும்பம். ஆனால், அது ஏதேனில் பிழைத்து விட்டது. இந்நிலையில் பழைய ஏற்பாட்டில் குடும்பங்களினூடாக நம்பிக்கையின் வித்துக்கள் விதைக்கப்படுகின்றன. புதிய ஏற்பாட்டில் தந்தையின் ஞானத்தில் சூசை, மரியாள் வளருகின்றார்கள். எல்லா இளம் கத்தோலிக்க குடும்பங்களும் இவர்களைப் போல் வாழ, வளர அழைக்கப் படுகின்றார்கள். பெற்றோர்கள் வளரும் அளவுக்குத் தான் பிள்ளைகளும் வளருவார்கள். இவர்கள் சரியாக வளரும்போது குடும்பம் முவொரு கடவுளின் அவதாரம் போல் உலகில் தோன்றும்.

திருக்குடும்பம் பன்னிரண்டு வருடங்களின் பின் பெரும் சோதனைகளைச் சந்திக்கின்றது. இயேசுவை பன்னிரண்டு வயதில் காணுகின்றோம். இறை அனுபவத்தில் வளர்ந்த தாய், தந்தையை பிள்ளை சோதிக்கின்றது. “என் தந்தையின் அலுவலில் நான் இருக்க வேண்டும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா?” பிள்ளைகள் ஒவ்வொன்றாக பருவத்தை அடைய, தாய்தந்தைக்கு அது ஒரு சவாலாக அமைகின்றது. இது தான் ஜெருசலேம் தேவாலயத்தில் நடந்தது. இயேசு காணாமல் போய் விட்டார். அவர்கள் இயேசுவை மீளக் கண்டு பிடிக்க வேண்டியிருந்தது. எனவே, தேடல் தொடங்கியது; மூன்று நாட்கள் தொடர்ந்தது. இவ்வாறு ஒவ்வொரு பெற்றோரும் தங்கள் பணியை மீளத் தேடிக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். பிள்ளைகள் ஒன்றில் உலகத்துள் போய் மறைந்து விடுகின்றார்கள். அல்லது இறைவனுக்குள் போய் மறைந்து விடுகிறார்கள்.

இயேசுவும் தேடுகின்றார். பெற்றோர் வளர்ந்த பிதாவின் வழியில் இத்தேடல் ஒரு திருப்புமுனையை அடைகின்றது. வீட்டில் கற்றுக் கொண்டவற்றை, வேதவாக்குகளை ஜெருசலேம் தேவாலயத்தில் அங்கிருந்த குருக்களோடு சேர்ந்து ஆராய்கிறார். தாய், தந்தை, பிள்ளையின் புதிய சந்திப்பு அங்கே நடைபெறுகின்றது. “ஏன் நீங்கள் அங்கலாய்த்தீர்கள்? நான் என் தந்தையின் அலுவலில் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டாமா?” என்று கேட்கின்றார்.

இவ்வாறான தொடர் தேடலும் இறைத்தந்தையின் அன்பும் அவரை அவரது திருமுழுக்கு வரைக்கும் இட்டுச்செல்கின்றது. எம் ஒவ்வொருவரது குடும்பங்களுக்கும் இத்தகைய தொடர் தேடலினாலும் தந்தையின் அன்பினாலும் இட்டுச்செல்லப்படுகின்ற திருமுழுக்கு அனுபவம் நடக்காது விடில், இத்தகைய நேர்மையான தேடலுக்கு எதிர்மறையாக நடந்தால், குடும்பங்கள் பெரும் துன்பகரமான நிகழ்வையே சந்திக்க நேரிடும். இறைவார்த்தை பிள்ளைகளின் உள்ளத்திலே வளர்ந்து அந்தப் பிள்ளை ஆண்டவர் இயேசுவைப் போல தன் வாழ்வில் முதிர்ச்சியான தீர்மானத்தை எடுக்கும் பொழுதுதான் திருக்குடும்பம் அவர்கள் வாழ்விலே உண்மையானதாகின்றது.

இறைவனின் மக்கள் அனைவரும் சமமாக வாழவேண்டும். அவர்களுக்கு சமமாக வாழ உரிமையுண்டு. அப்படியிருக்க எப்படி ஒரு சிலர் மட்டும் தேவைக்கு அதிகமாக சொத்துக்களை அனுபவித்து செழுமையிலும், பலர் தேவையான உணவு கூட இல்லாமல் வறுமையிலும் வாட முடியும் என்கிறார் புனித பசில்.

புதுவருடம்

எண் 6:22-27; கலா 4:4-7; லூக் 2:16-22

கருப் பொருள் : கடவுளின் தாயும் எமது அன்னையுமாகிய மரியாளின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றுவதே எமக்குப் பெருமை.

1ம் வாசகம் : இஸ்ராயேல் மக்களுக்கு ஆசி கூறி வேண்டும் போது நானும் அவர்களுக்கு ஆசி வழங்குவேன்.

2ம் வாசகம் : கடவுள் தன் மகனை பெண்ணிடம் பிறந்தவராக அனுப்பினார்.

நற்செய்தி வாசகம் : மரியாவையும் யோசேப்பையும் குழந்தையையும் கண்டார்கள். எட்டாம் நாள் குழந்தைக்கு இயேசு என்று பெயரிட்டார்கள்.

அனைவருக்கும் புத்தாண்டு நல்வாழ்த்துக்கள்!

பாலக இயேசுவின் ஆசீரும் அருளும் அவர் தரும் சமாதானமும் மகிழ்ச்சியும் உங்கள் உள்ளத்திலும் இல்லத்திலும் இருப்பதாக!

நல்லதொரு காரியத்தைத் தொடங்கும் போது நல்லவர் கண்ணில் முழிக்க வேண்டும். நல்லோரின் நல்லாசி பெற வேண்டும் என்பது எமது மரபு.

இத்தகைய வழக்கத்தைக் கொண்ட நாம், புத்தாண்டு புலரும் இவ்வேளையில் ஆண்டவரின் கண்ணில் முழிக்க வேண்டும்; அவரது நல்லாசி பெற வேண்டும் என்ற ஆழமான விசுவாசத்தோடு வந்திருப்பதற்காக உங்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

புதிய ஆண்டிற்குள் நுழைந்துள்ள இவ்வேளையில் பலவிதமான எதிர்பார்ப்புக்கள் எதிர்காலத்திட்டங்கள், ஏக்கங்கள் எங்கள் பலரின் உள்ளங்களில் நிறைந்திருக்கும். இந்த ஆண்டு எமக்கு எப்படிப்பட்ட ஆண்டாக அமையுமோ? என்ற பயமும் அங்கலாய்ப்பும் எம்மில் பலருக்கு இருக்கும். புதிய ஆண்டை ஆரம்பித்திருக்கும் எமக்கு புத்தாண்டின் தொடக்கத்திலேயே ஆண்டவர் ஒரு நல்ல செய்தியை தந்திருக்கின்றார்.

எண்ணிக்கை நூலில் 6:24-27ல் ஆண்டவர் கூறுகின்ற வார்த்தைகள் அவை.

“ஆண்டவர் உனக்கு ஆசீர் அளித்து உன்னைக் காப்பாராக! ஆண்டவர் உனக்கு தம்முடைய திருமுகத்தைக் காண்பித்து உன்மேல் இரக்கமாய் இருப்பாராக. ஆண்டவர் உன் பக்கம் தம் திருமுகத்தைத் திருப்பி உனக்கு சமாதானம் அருள்வாராக.” என்பதே அது (எண்ணிக்கை 6:24-27)

இந்த வார்த்தைகள் உயிருள்ள வார்த்தைகள், வல்லமையுள்ள வார்த்தைகள், வாழ்விக்கின்ற வார்த்தைகள். இந்த வார்த்தைகளிலே முக்கியமான மூன்று வாக்குறுதிகள் உள்ளன.

1. “ஆண்டவர் உனக்கு ஆசீர் அளித்து உன்னைக் காப்பாராக.” (எண் 6:24) ஆண்டவரது பாதுகாப்பு இல்லாமல் எம்மால் ஒரு கணமும் நிம்மதியாக வாழ முடியாது. எம்மைச்சுற்றிப் பல தீமைகள் எம்மை அலைக்கழிக்கும்போது எமக்குப் பாதுகாப்பாக ஆண்டவரைத் தவிர வேறு யார் தான் இருக்க முடியும்? அந்த ஆண்டவர் இன்று உங்களைப் பார்த்து இந்த வாக்குறுதியைத் தருகின்றார். நான் உனக்கும் உன் குடும்பத்திற்கும் இந்த ஆண்டு முழுவதும் பாதுகாப்பாக இருப்பேன்.

2. ஆண்டவர் உனக்கு தம்முடைய திருமுகத்தைக் காண்பித்து உன்மேல் இரக்கமாய் இருப்பாராக(எண் 6:25) ஆண்டவருடைய பார்வை அவரது திருக்கரம் எம்மை விட்டு அகன்று போனால் என்ன தான் நாம் உழைத்தாலும், எவ்வளவு தான் சிரமத்தோடு முயற்சி செய்தாலும் அவை ஒன்றுமே எந்தப் பயனும் தராது. ஆண்டவர் கட்டடத்தைக் கட்டாவிடில் அதைக் கட்டுகின்றவர்களுடைய உழைப்பு வீண் என்று சங்கீத ஆசிரியர் கூறுகின்றார். ஆண்டவருடைய திருப்பார்வை பட்டால் போதும். எம் வாழ்க்கை நிறைவான, நிம்மதியான ஆசீர்வாதமாக மாறும். இந்த வாக்குறுதியையும் ஆண்டவர் இன்று எமக்குத் தருகின்றார். அவர் உன்னை ஏறெடுத்து நோக்கி, அவரது திருமுகத்தை உனக்குக் காட்டி இந்த ஆண்டு முழுவதும் உன் மேல் இரக்கமாய் இருப்பாராக!

3. “ஆண்டவர் தம் திருமுகத்தை உன் பக்கமாய் திருப்பி உனக்கு சமாதானம் அருள்வாராக.” (எண் 6:26) மன அமைதி இழந்து, கவலையோடும் கண்ணீரோடும் குழப்பங்களுக்குள் வாழ்ந்து வருகின்றவர்களுக்கு, குறிப்பாக ஆண்டவர் சொல்லுகின்ற செய்தி இது. அவர் தனது பார்வையை உன் பக்கமாய் திருப்புவார். உங்கள் குடும்பத்தின் மீதும் திருப்புவார். குழம்பிப்போய் வாழ்க்கையை விரக்தியோடு வாழ்ந்து வரும் உங்களுக்கு சமாதானத்தை அருள்வார். ஆண்டவர் தருகின்ற சமாதானம் இந்த உலகம் தருகின்ற சமாதானம் போன்றதன்று; அது என்றென்றும் நிலைத்திருப்பது; நிறைவானது; வாழ்வளிப்பது.

இந்த ஆசீர்வாதங்கள் எல்லாம் எப்போது நிகழும் என்றும் எண் ஆகமம் 6:27 வசனத்தில் தொடர்ந்து ஆண்டவர் தாமே கூறுகின்றார். “இப்படியாக அவர்கள் நம்முடைய பெயரைக் கூறி வேண்டும் போது நான் அவர்களுக்கு ஆசி அளிப்பேன்.” ஆண்டவர் இயேசுவின் வல்லமையான பெயரை உறுதியான விசுவாசத்தோடு சொல்லி செபிக்கும் போது ஆண்டவர் தாமே இந்த ஆசீர் வாதங்களை உங்கள் வாழ்க்கையில் பொழியச் செய்வார்.

ஆண்டவரை உறுதியாக நம்புங்கள். அவரை இடைவிடாது தேடுங்கள். (1தெசலோ 5:17-18) அவரது வார்த்தைகள் உயிருள்ளவை, ஆற்றல்மிக்கவை அவற்றை நம்புங்கள். இந்த ஆண்டு முழுவதும் இந்த வாக்குறுதிகளை அடிக்கடி நம்பிக்கையோடு, ஆண்டவர் பெயரைச் சொல்லி உங்களுடையதாக்கி வேண்டுங்கள்.

ஆசீர்வாதங்கள் அனைத்தும் சீனாய் மலையிலே உடன்படிக்கையின் நேரத்திலே கொடுக்கப்பட்டவை. இவை பாலைவனத்தின் பின்னணியிலேதான் கொடுக்கப்பட்டவை. அதாவது, மனித உதவிகள் எதுவுமே இல்லாத நிலையிலேதான் மனிதன் கடவுள் பக்கம் திரும்புகின்றான்; இறைவனைப் பற்றிய தேவையை உணர்ந்து அவரிடத்திலே சரணடைகின்றான். எப்பொழுதெல்லாம் மனிதன் அவநம்பிக்கையின் அடித்தளத்திற்குள் செல்லுகின்றானோ அப்பொழுது கடவுள் அவனை கைதூக்குகின்றார். ஏனென்றால், கடவுள் தாமே என்னை கைதூக்கினார் என்று உள்ளூர உணர்ந்து இறைவன் மட்டில் நன்றியுணர்வுள்ளவனாகவும் அவருக்கு மட்டுமே பிரமாணிக்கமுள்ளவனாகவும் வாழ வேண்டும் என்பதற்காக.

மக்களோடு ஒன்றி வாழ்கின்றவராக
விவிலியம் காட்டும் இறைவன் விளங்குகின்றான்!
அறிவுறுத்தும் தந்தையாக,
நெறிப்படுத்தும் தலைவனாக,
சேர்ந்து களிக்கும் தோழனாக,
சீரமைக்கும் செம்மலாக அவர்களிடையே திகழுகின்றார்.

ஆண்டவரின் திருக்காட்சி

எசா 60: 1-8; எபே 3:2-3,5-6; மத் 2:1-12

கருப்பொருள் : நேரிய உள்ளத்தோடு இறைவனைத் தேடுவோர் அவரைக் கண்டடைவர்.

1ம் வாசகம் : ஆண்டவரின் மகிமை உன்மேல் உதித்து விட்டது.

2ம் வாசகம் : புற இனத்தவரும் ஒரே உரிமைப்பேற்றுக்கு வாரிசுகள் என இப்பொழுது வெளியாக்கப் பட்டுள்ளது.

நற்செய்தி வாசகம் : அரசரை வணங்கக் கீழ்த்திசையிலிருந்து வந்துள்ளோம்.

பல வகைகளில் பல்வேறு இடங்களில் இறைவன் பேசினார். ஆனால், இறுதிக்காலத்தில் இறைவன் தேடத் தொடங்கியுள்ளார். ஏனெனில், மனிதன் தன் தேடலின் முடிவுக்கு வந்து விட்டான். அவன் நவீனத்துவத்தின் வாயிலுக்கு வந்து விட்டான். அது இருளுக்கே அழைத்துச் சென்றது. வெளிச்சத்தைக் காட்டும் நம்பிக்கை எதுவும் இல்லை.

மூன்று ஞானிகளும் பெத்லெகேமை நோக்கி தம் பயணத்தை மேற்கொண்டார்கள். அது ஏரோதின் வெறுமையான மாளிகைக்கு கொண்டு சென்றது. பெரியவர்களாக அவர்களை வரவேற்று, தம்மைப் பெருமையாகக் காட்ட அவர்களோடு பேசினான்.

தன்னுடைய அறியாமையை மறைக்க தன்னிடம் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்குமாறு யூத அறிஞர்களைக் கேட்டுக் கொண்டான். அவன் கவனமாகக் கேட்கவில்லை. அறிஞர்கள்தான் இஸ்ராயேலரின் அரசனைப் பற்றி நீண்ட நேரமாக ஆராய்ந்தனர். வாக்களிக்கப்பட்ட அரசன் ஏரோது அல்ல, மெசியாவுக்கு எதிரானவன் என்று நிரூபித்தனர். இதனால் ஏரோது கலங்கினான். ஞானிகள் ஏரோதின் மாளிகையை விட்டு வெளியேறினர். இறைவன் தம்மை வழிநடத்துவார் என்று நம்பினர். மனிதன் கைவிடும் போது இறைவன் கரம்பிடித்து தூக்குகிறார்.

- நவீன மனிதனும் தேடலின் முடிவுக்கு வந்துவிட்டான்; அவன் குழம்பிய நிலையில் உள்ளான். குழம்பிய நிலையிலுள்ள மனிதனை இறைவன் வழி நடத்துகின்றார். ஞானிகள் ஏரோதை நிராகரித்து மாளிகையிலிருந்து வெளியேறி தேடியபோது விண்மீன் முன்னரைவிட பிரகாசமாக ஒளி வீசி அழைத்தது. ஏரோதின் அணுகுமுறைகளை விட்டு விடுகிறீர்களா? என்று கேட்டது.
- நவீன மனிதன் இவ்வுலகின் அணுகுமுறைகளை விட்டுவிட்டு இறைவனின் செய்திக்கு செவிமடுக்கும் போது கடவுள் அவனை புதிய வாழ்க்கைமுறைக்கு, புதிய உண்மைகளுக்கு அழைக்கின்றார். இவ்வாறு மூன்று ஞானிகளைப் போன்று இறைவனின் பிறப்பை பெத்லேகேமில் காண வழிநடத்துகிறார்.
- 3ம் மிலேனியத்தின் திருக்காட்சி இது தான். கிறிஸ்துவும் தூய ஆவியும் மனிதனின் தேடலைத் தாம் ஏற்று, அவனது வாழ்வு, வழி, உண்மையாக இருப்பார்கள்.

ஆண்டவரின் திருமுழுக்கு

எசா 42:1-4, 6-7; தி.ப 10:34-38; மத் 3:13-17

கருப் பொருள் : திருமுழுக்கினால் நாம் நற்செய்திப்பணிக்கு அர்ப்பணிக்கப்படுகின்றோம்.

1ம் வாசகம் : இதோ நம் ஊழியன், அவரிடத்தில் நம் உள்ளம் பூரிப்படைகிறது.

2ம் வாசகம் : தூய ஆவியை அளித்து அவரைத் திருப்பொழிவு செய்தார்.

நற்செய்தி வாசகம் : திருமுழுக்குப் பெற்ற இயேசு கடவுளின் ஆவியானவர் தம்மீது இறங்கி வருவதைக் கண்டார்.

இயேசு திருமுழுக்குப் பெற்ற இடம் யோர்தான் ஆற்றங்கரை.

யோர்தான் தவத்தின் இடம். எலியார், எலிசா மக்களை தவத்திற்கு அழைத்தார்கள். இதே இடத்தில்தான் திருமுழுக்கு யோவான் மக்களை தவத்திற்கும், மனமாற்றத்திற்கும் அழைக்கின்றார். அண்மையில் நடந்த வரலாற்று நிகழ்வினுடாக இரு வேறு கருத்துக்களிற்கு இடமின்றி இறைவன் வலியுறுத்திக் கூறுவது மனமாற்றமே ஆகும். ஆனால், இந்த மனமாற்றம் இறை அனுபவம், இறை ஆவியால் நிரப்பப்பட்டவர்களாலன்றி வேறெவராலும் இதை விளக்கிக் கூற முடியாது. “மனமாற்றம்” “மனமாற்றம்” என்று கூறுவது பழகிப் போன வார்த்தை. மக்கள் இதை இன்னுமொரு வழிபாட்டு சடங்காகவே கருதுகிறார்கள்.

திருமுழுக்கு யோவான் தன்னுடைய வாழ்வாலும் வார்த்தையாலும் மனமாற்றத்தை பற்றி விளக்கி இம்மனமாற்றத்திற்கான அழைப்பை மக்களுக்கு விடுக்கின்றார். எனவே, மக்களை மனமாற்றத்திற்கு அழைப்பவர்களுடைய வாழ்வு முக்கியமானது. இதனால் தான் திருமுழுக்கு யோவானுடைய கடும் தவ வாழ்வு நற்செய்தியிலே வலியுறுத்தப்படுகின்றது. அண்மையில் நடந்த அனர்த்தங்களினால் கரையோரப் பகுதி மக்களின் அவலங்களை ஒரு பக்கத்தில் பார்க்கும் பொழுது வல்லரசு நாடுகளுடைய, கடற்படையினரின் பிரசன்னம் மேலும் இம்மக்களுடைய வாழ்வையும், தொழிலையும் பெருமளவு பாதிக்கப் போகின்றது என்பது எல்லோர் மனங்களிலும் படிந்து விட்ட உண்மை. இத்தகைய கடினமான காலத்தில்தான் திருமுழுக்கு யோவானுடைய வாழ்க்கை முறை மனமாற்றத்திற்கு அழைக்கும் ஒவ்வொருவனுடைய வாழ்விலும் பிரதிபலிப்பது அவசியமாகும்.

எனவே, அடிப்படை மனமாற்றமானது முதலில் குருக்கள், துறவிகள் எனப்படும் திருநிலையினர் ஆகிய எம்மிலே ஆரம்பிக்க வேண்டும். இவ்வாண்டு நற்கருணை ஆண்டாக திருத்தந்தையால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ள ஆண்டு. எனவே, நாம் குறிப்பிடும் மனமாற்றமானது நற்கருணை உடன்படிக்கையின் சம பந்தியிலே உள்ளடக்கப்பட்ட புதிய மனப்பாங்கை வேண்டி நிற்கின்றது. மீண்டும் மீண்டும் நற்கருணைப் பந்தி, நற்கருணை வாழ்வு இறைவார்த்தை, இயேசுவின் மரணம், உயிர்ப்பு என்பவற்றில் மூழ்குவதன் மூலம் தான் இறை பணியாளர் மக்களை மனமாற்றத்திற்கு அழைக்கும் தகுதியைப் பெறுகின்றார்கள். நற்கருணை என்பது இயேசுவின் பாடுகள், மரணம் என்பவை எமது மரணம் உயிர்ப்பாக தனித்தும் ஒருமித்தும் செயற்படுகின்ற ஒன்று. ஆனால், எவ்வேளையிலும் இயேசுவினுடைய இறுதி வருகையின் நம்பிக்கையிலே “ஆண்டவரே நீர் வருமளவும்” என்ற நம்பிக்கையிலேயே நாங்கள் கொண்டாடுகின்றோம். நற்கருணை என்பது பாவத்தின் கொடுரத்தையும், ஒப்புரவிற்கான பாதையையும் என்றும் காட்டி நிற்கின்றது. இன்றைய முதல் வாசகம் இறை ஊழியனைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. அவர் ஆவியானவர், நிறைந்தவராக, அன்பு நிறைந்தவராக, ஆறுதல் கொடுப்பவராக சித்தரிக்கப்படுகின்றார்.

வாழ்க்கையின் உண்மையான மனமாற்றத்தின் ஊடாகச் செல்லும்போதுதான் இறைவனுடைய அன்பு, அரவணைப்பு, இரக்கம் என்பவற்றை நாம் உணர முடியும். நற்கருணைப் பந்தியும் பயத்தின் இருப்பிடத்தில் இருந்து வாழ்வின் இல்லத்திற்கும், அவ நம்பிக்கையிலிருந்து நம்பிக்கைக்கும் நம்மை அழைக்கின்றது. இவ்வாறு தான் நற்கருணை ஒரு பாஸ்காவாக மாறுகின்றது.

பெரும்பான்மையான கத்தோலிக்கர்கள் திருமுழுக்கு திருவருட்சாதனங்களை பேரானந்த வாழ்விற்கு இட்டுச் செல்லும் நுழைவாயிலாகக்கருதுகின்றனர். இதனால் மனமாற்றத்திற்கு அதிக அழுத்தம் கொடுக்காமல் கிறிஸ்தவ கொண்டாட்டங்கள் பற்றியே கவனம் செலுத்துகின்றனர்.

மனமாற்றம் இல்லாமல் கொண்டாட்டங்கள் பற்றிச் சிந்திக்கும் இரட்டை வேட வாழ்வைத்தான் இரண்டாயிரத்து நான்கின் இறுதியிலே நாம் சந்தித்த அனர்த்தங்கள் நமக்கு வலியுறுத்திக் கூறுகின்றன.

இஸ்ராயேல் மக்களின் இறை அனுபவம் கிறிஸ்துவின் வாழ்விலே முழுமை பெறுகின்றது! மனித இயல்பும் இறை இயல்பும் - கிறிஸ்து ஒரே ஆளாகிய தம்மிலே இணைந்திடச் செய்தார்!

என்றும் பிரிக்கவியலாத படி

இறைவனும் மனிதனும் ஒன்றி விட்டார்கள்! மானிட வரலாற்றிலே மனிதனாக நுழைந்து மக்களுக்காக மகத்தான சாதனைகள் பல புரிந்துள்ளார். மானிட வாழ்வு தெய்வீக நிலை எய்திட அவர்களுக்கு உணவாக தம்மையே ஆக்கித் தந்தார்.

தவக்காலம் 1ம் ஞாயிறு

தொ.நா 2:7-9, 3:1-7, உரோ 5:12-19, மத் 4:1-11

கருப்பொருள் : சோதனைகளை மேற்கொள்ள விழிப்பும் செபமும் தேவை.

1ம் வாசகம் : முதல் பெற்றோரைப் படைத்ததும் அவர்களின் பாவமும்.

2ம் வாசகம் : பாவம் பெருகிய இடத்தில் அருள் அணைகடந்து பெருக்கெடுத்தது.

நற்செய்தி வாசகம் : இயேசு நாற்பது நாள் நோன்பிருக்கிறார், சோதிக்கப்படுகிறார்.

எமக்கு இங்கு நிரந்தரமான இடமில்லை. நாம் இடம் பெயர்ந்து திரிபவர்கள். இதை நாம் ஏற்காவிடில் எமது விசுவாசத்தில் நிலைத்திருக்க முடியாது. எனவேதான் மோயீசன், இறைவாக்கினர், இயேசு, அப்போஸ்தலர் அனைவரும் அலைந்து திரிவோராக நித்திய வாழ்வைப் பொறுத்தவரை பயணிகளாக இருந்தனர். நாம் தங்கியிருக்க எத்தனிக்கும்போதுதான் ஆபத்து ஏற்படுகின்றது. குடியிருக்கும் ஆவல் ஒவ்வொரு உள்ளத்திலும் உண்டு. இத்தகைய உணர்வை பழைய ஏற்பாட்டில் பார்க்கின்றோம். பாரவோன் அரசனின் கீழ் 400 வருட அடிமைத்தனம். அவ் அடிமைத்தனத்துக்கு எவ்வளவு தூரம் பழக்கப்பட்டு விட்டனர் என்றால், அதைவிட்டு வெளியேற விரும்பவில்லை, இறைவன் 10 புதுமைகள் செய்யவேண்டியிருந்தது. வெளியே வந்தும் எகிப்தைப் பற்றியே சிந்திக்கின்றனர். குடியிருப்பு என்பது அடிக்கடி ஏற்படும் சோதனை. அது மூன்று விடயங்களைக் கொடுக்கின்றது.

உயிஞற்று 1 _____ 29

1. உணவு
2. உறைவிடம் (பாதுகாப்பு)
3. அதிகாரம்

நாமும் இடம்பெயர்ந்தவர்களாய், நாடோடிகளாய் வாழ அழைக்கப்படுகின்றோம். இயேசு நாடோடியாகத் தான் இருந்தார். நசரேத்தில் உருவாகி, பெத்லெகெமில் பிறந்து, எகிப்துக்கு ஓடி, நசரேத்துக்கு வந்து மறைந்த வாழ்வு வாழ்ந்தார். 3 வருடம் அலைந்து திரிந்து பணி புரிந்தார். பகிரங்க வாழ்வுக்குப் போகும் முன் அலகையால் 3 நிலைகளில் சோதிக்கப்பட்ட இயேசு

1. உணவு
2. பாதுகாப்பு
3. அதிகாரம்

ஆகிய இம்முன்றையும் நிராகரித்தார்.

இயேசு சோதிக்கப்பட்டு நிராகரித்த 3 நிலைகளையும் பற்றிச் சிந்திப்போம்.

1. உணவு : கல்லை அப்பமாக்கும் என்பது 'இதை உண்டால் கடவுள் ஆவாய்' என்பதை எதிர் ஒலித்தது. இறைவனில் நம்பிக்கையின்மையைத் தூண்டியது. இறைமகன் பசியால் வாட வேண்டுமா? இது நீதியல்ல. உம்மைப் பராமரிக்க இறைவன் மறந்ததனால் நீரே உம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்வது நியாயம் தானே. இறைவன் உமக்கு வேண்டியவரல்ல; நீரே வல்லமையைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.
2. பாதுகாப்பு: அது செல்வங்கள் எல்லாவற்றையும் காட்டுகிற அரசியல் பாதுகாப்பு. இப்பாதுகாப்பு எந்நாளும் அரசியல் அதிகாரங்களுக்குப் பணிந்து வாழ நம்மை உந்தித் தள்ளுகிறது.

3. சாகாமைக்குரிய: அதிகாரம் - இதை ஒரு புதுமை மூலம் சோதிக்கிறது. சிலுவையில் பலியாவதன் மூலம்தான் சாகாத் தன்மையைப் பெறமுடியுமென இயேசு உணர்த்துகிறார்.

இச் சோதனைகளின் மூலமாக பின்வரும் உண்மைகளை நாம் உணரலாம்.

1. தந்தையின் வழியில்தான் இறையரசு மலரும்; அலகையின் வழியிலல்ல. சிலுவையில்தான் நமக்கு வாழ்வும்; வாழ்வின் நிறைவும் உண்டு.
2. தந்தையே உமது கரங்களில் எனது ஆவியை ஒப்படைக்கின்றேன் என்று தந்தையிடம் சரணடையும் போது தந்தையே அனைத்தையும் பொறுப்பேற்று செயலாற்றுவார்.

இது தான் உண்மையான குடியேற்றம்.

இதயங்கள் கிழிக்கப்பட வேண்டும்!

இதயப்புண்கள் கிளறப்பட வேண்டும்;

இதயங்கள் இனிமேல் குணம் பெறுவதற்காக!

இதயச்சிறைகள் உடைக்கப்பட வேண்டும்;

இதயங்கள் இனிமேல் உறவாரும் இல்லங்கள்

ஆவதற்காக!

இதயக்கல்லறைகள் தோண்டப்படவேண்டும்;

இதயங்கள் இனிமேல் ஆலயங்கள் ஆவதற்காக!

தவக்காலம் 2ம் ஞாயிறு

தொ.நா 12:1-4; 2திமொ 1:8-10; மத் 17:1-9

கருப்பொருள் : துன்பங்கள் வேதனைகள் வழியாக எமது வாழ்வு புனிதமடைகிறது.

1ம் வாசகம் : இறைமக்களின் தந்தையாகிய ஆபிரகாம் அழைக்கப்படுதல்.

2ம் வாசகம் : இறைவன் நம்மை அழைத்து நம்மீது ஒளி வீசுகிறார்.

நற்செய்தி வாசகம் : அவரது முகம் கதிரவனைப் போல் ஒளி வீசுகிறது.

இன்றைய வாசகங்கள் உடன்படிக்கையின் மூன்று பரிமாணங்களை நமக்கு முன்வைக்கின்றது.

1. புதிய உடன்படிக்கை கிறிஸ்து இயேசுவின் மேல் கட்டப்பட்டுள்ளது.
2. ஆண்டவர் இயேசு நமக்கு புதிய குடியரிமையைப் பெற்றுத்தந்துள்ளார்.
3. இந்த புதிய குடியரிமை அவரது இரண்டாவது வருகையின் போது நம்மில் நிறைவேறும்.

ஆபிரகாமோடு இறைவன் செய்த உடன்படிக்கை ஒரு நிழல் போன்றது. இது வரப்போகும் உடன்படிக்கையை முன் குறித்துக் காட்டுகின்றது. எண்ணிலடங்காத மக்கள் விசுவாசம் என்னும் ஒளியிலேயே வழி நடந்து தம்மைப் பலிப்பொருளாக்குவார்கள் என்று கூறப்படுகின்றது. பலிப்பொருளின்றி உடன்படிக்கை எதுவுமில்லை. பலிப்பொருளின்றி வாக்குறுதிகள் அனைத்தும் செல்லுபடியற்றவையாகின்றன. இறுதியில் வெற்றி ஒன்றே வாக்களிக்கப்படுகின்றது. வலுப்படுத்தப்பட்ட நகரம் போலிருப்பாய் என்று இறைவன் கூறுகின்றார்.

இரண்டாவது வருகை மிக முக்கியமானது. திருச்சபை எவ்வளவுக்கு உலகமயமாக்கப்பட்டுவிட்டதென்றால் அது கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையிலே கவனம் செலுத்துவதில்லை. எனவே, உருமாற்றத்தின் காட்சி மூலமாக இயேசுவின் மகிமை வெளிப்படுத்தப் படுகின்றது. அந்த மகிமையை அடைவதற்கு இருளான குழலின் வழியாகவே நாம் பயணிக்க வேண்டி உள்ளது. ஆனால், அந்த இருளான குழலில் இறைவனின் ஒளி நமக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றது. உருமாற்றத்தின் பொழுது கொடுக்கப்பட்ட செய்தியை சீடர்கள் தவறாக புரிந்து கொள்கின்றனர். உரு மாற்றத்தின் காட்சி இறுதி மகிமைக்காக எமது உடலும் ஆன்மாவும் காத்திருக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றது. எமது உடல் பலியாகும் நிலைக்கூடாகச் செல்ல வேண்டும்.

பலியில் இரண்டு பக்கத் தோற்றங்கள் உண்டு

1. அது பிரிக்கப்பட்டு இரத்தம் சிந்தப்படுகின்றது.
2. இரத்தம் சிந்தப்படும்பொழுது தூய ஆவி என்னும் நெருப்பால் அது சுட்டெரிக்கப்படுகின்றது.

அப்போஸ்தலர்கள் பலிப்பொருளாகும் பக்கத்தோற்றத்தை மறந்து விடுகின்றார்கள். இயேசுவின் இரண்டாவது வருகையின் போது நாம் பலிப் பொருளாகும் தன்மை அவசியமாகின்றது. பல வேளைகளில் இவ்வுலகிலேயே எமது கூடாரத்தை அடிக்க சோதனை வருகின்றது. இயேசு உடன்படிக்கையின் உண்மைத் தன்மையை உணர்த்த அப்போஸ்தலர்களை அழைத்துச் செல்கின்றார். இவ்வுண்மைத் தன்மை

3ம் மிலேனியத்தின் உண்மைத் தன்மையோடு ஒத்திசைவாகின்றது. அதாவது யூபிலியிலே நமக்கு ஏற்படும் மனமகிழ்ச்சி.

மிலேனியத்தின் மேன்மை என்னவென்றால் மேகம் தோன்றுகின்றது. இந்த மேகம் ஆபிரகாமுக்கு ஏற்பட்டது போன்று வாழ்வை இருளாக்குகின்றது. மேகத்தின் எதிர்மறையான நிலை என்னவென்றால், அது பார்வையை இருளாக்குகின்றது. அப்போஸ்தலர்கள் பயப்படுகின்றனர். சாதகமான நிலை என்ன வென்றால் மேகத்தினூடாக ஒரு குரல் கேட்கின்றது. இயேசு ஆண்டவர் என்றும், அவருக்கு செவிமடுக்க வேண்டும் என்றும் கூறப்படுகின்றது. யாரெல்லாம் இதை ஏற்றுக் கொள்கிறார்களோ அவர்கள் இறைவனின் குடியுரிமையை பெற்றுக் கொள்கின்றார்கள்.

அங்கே இருந்தவர்கள் நால்வர்
காட்சியில் தோன்றியவர்கள் இருவர்
தங்க வேண்டிய மொத்த நபர்கள் ஆறு. ஆனால்
இராயப்பர் அமைக்கப் போகும் கூடாடம் மூன்று!
எங்கு கிறிஸ்து தங்குகிறாரோ, அங்கே, அவரோடு
சீடர்கள் மூவரும் தங்கவே இத்திட்டம்.

தவக்காலம் 3ம் ஞாயிறு

வி.ப 17:3-7; உரோ 5:1-2,5-8; யோவா 4:5-42

கருப்பொருள் : மறக் கமுடியாத மறைக் க முடியாத மனந்திரும்புதல்.

1ம் வாசகம் : இறைவன் தன் மக்களுடைய தாகத்தைத் தணிக்கிறார்.

2ம் வாசகம் : தூய ஆவி நம்மில் பொழியப்பட்டிருக்கிறார்.

நற்செய்தி வாசகம் : இறைமகன் தனது ஆன்ம தாகத்தைத் தணிக்கிறார்.

இன்றைய திருப்பாடல் முதல் வாசகத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட நிகழ்வை எமக்கு சுட்டிக் காட்டுகின்றது. பல நூறு வருடங்களின் பின்னர் திருப்பாடல் ஆசிரியர் இஸ்ராயேலரின் அடுத்த தலைமுறையினர் தம் முன்னோர் செய்த தவறை, அதாவது இறைவனை சோதித்த பின்பு அவர் தரும் இளைப்பாற்றியை நினைவூட்டுகின்றார். எபி 4:1-13 இறைவனின் இளைப்பாற்றி என்பது இறை இஸ்ராயேலர் வாக்குறுதியின் நாட்டிற்கு செல்வது மட்டுமல்ல; இறைவனோடு நாம் கொண்டுள்ள உறவையும் சமாதானத்தையும் குறிக்கின்றது. இவ் எச்சரிக்கை நமக்கும் பொருந்தும்.

பவுல் அடியார் 1 கொரி 10:4 இல் “கிறிஸ்துவே அப்பாறை” என்று கூறுகின்றார். பயணத்தால் களைப்புற்ற இயேசு சிக்கார் ஊர் கிணற்றடியில் அமர்ந்திருக்கிறார். உடல் தாகத்தை விட அவருக்கு இன்னுமோர் தாகம் இருந்தது. இவர் இன்றைய சமய, சமூகத் தளைகளை தகர்த்து விட்டு சமாரியப் பெண்ணிடம் தண்ணீர் கேட்கின்றார். அவரிடமிருந்து ஊற்றெடுக்கும் ஆழமான உறவு நெருக்கம் கொண்ட இன்னுமோர் தண்ணீருக்கான தாகத்தைப் பற்றி அவர் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றார். திருமுழுக்கு நாளிலிருந்து எம்மிடமிருந்த ஊற்றைப் பற்றி நாம் உணர்வோமா? இயேசுவால் மட்டும் நிறைவு செய்யப்படக் கூடிய தாகத்தைக் குறித்து நிற்கும் ஊற்று அது.

யோவான் 3இல் நிக்கதேமுவைப் போன்று இச்சமாரியப் பெண்ணும் இயேசுவினுடைய வார்த்தைகளின் நேரடிக் கருத்துக்களையே காணுகின்றார். ஆனால், அவரைத் தாகத்தோடிருக்கும் ஒரு யூதராக காணுகின்றாள். அவர் அவளுக்கு கொடுக்கும் அந்த உயிருள்ள நீர் இயேசுவை ஓர் இறைவாக்கினராகவும் பின்னர் மெசியாவாகவும் காணவைக்கின்றது.

அவள் அவரிடம் அந்த உயிருள்ள நீரைக் கேட்கின்றாள். இயேசுவோ அவனது கணவனை அழைத்து வரும்படி கேட்கின்றார். அவளுக்கோ கணவன் இல்லை “உனக்கு ஐந்து கணவர்கள் இருந்தார்கள். என்றாலும் இப்போது உம்முடன் இருப்பவர் உம் கணவர் அல்ல” என்று கூறுகின்றார். அவளோ தனது பாவ நிலையை உணருகின்றாள். எமது கிறிஸ்தவ வாழ்வில் இறைவனின் வெளிப்பாடு, எமது வெளிப்பாடு என இரண்டு வெளிப்பாடுகள் உண்டு. கிறிஸ்துவின் பிரசன்னத்தில் எம்மைக் காணும்வரைக்கும் நாம் நமது உண்மை நிலையைக் காண்பதில்லை. பல வேளைகளில் இக்காட்சி நம்மை அதிரவைக்கிறது.

இறைவனின் உண்மை வழிபாடு ஆவியினாலேயே தூண்டப்படுகின்றது என்று இயேசு கூறுகின்றார். அவரை ஆவியிலும் உண்மையிலும் வழிபட வேண்டும். அவரை ஆழங்காண முடியாத அப்பெண் “கிறிஸ்து எனப்படும் மெசியா வருவார் என எனக்குத்தெரியும். அவர் வரும் போது அனைத்தையும் எங்களுக்கு அறிவிப்பார்” என்றாள். “நானே அவர்” என்று யேசு கூறி தன் சுய அடையாளத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார். அவளுக்குள் ஒரு புதிய ஊற்று ஏற்படுகின்றது. அவளுக்கு இப்பொழுது கிணறோ, பாத்திரமோ தேவையில்லை. தான் கண்டு கொண்ட உயிரளிக்கும் நீரை மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்க ஓடுகின்றாள். எந்த ஊரவரிடமிருந்து ஒதுங்கி வாழ்ந்தாளோ, அந்த ஊரவரிடத்திலேயே இந்த நற்செய்தியை அறிவிக்க ஓடுகின்றாள். கிறிஸ்தவ வாழ்வில் நாமே ஒன்றைக் கண்டு கொள்ளாமல் மற்றவர்களுக்கு கொடுக்க முடியாது. இப்பொழுது சமாரியர் அனைவரும் தம்மோடு இரண்டு நாள் தங்கும்படி இயேசுவிடம் கேட்கின்றனர். சமாரியப் பெண்ணுக்கு கொடுக்கப்பட்ட உயிருள்ள நீர் சமாரிய நகரம் முழுவதற்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. தண்ணீரைத் தேடுவதற்கு தாகம் இருக்க வேண்டும்.

பல இடங்களில் கடும் வெய்யில் காலத்தில் புகையிரத நிலையங்களில் குடிநீர் ஒன்றுதான் மக்களுக்குத் தஞ்சம். குடிநீர் விற்கும் சிறுவர்கள் அங்கே நிற்பார்கள். ஒரு நாள் புகையிரதம் வந்து சேர்ந்தவுடன் ஒருவர் தண்ணீர் விற்கும் பையனை அழைத்து தண்ணீர் என்ன விலை என்று கேட்டார். அவன் ஐம்பது சதம் என்றான். அதற்கு அவன் நான் முப்பது சதம் தருகிறேன் என்றார். பையன் அவரைக் கணக்கெடுக்காமல் தன் வியாபாரத்தைத் தொடர்ந்தான். இம்மனிதரோ அவனை அழைத்து “நானே முதலில் உன்னை அழைத்தேன்” என்று கூறினார். அதற்கு அப்பையன் “நான் உமக்கு தண்ணீர் தரமாட்டேன். ஏனென்றால், உமக்குத் தாகமில்லை. உண்மையான தாகமிருந்தால் இவ்வாறு பேரம் பேசமாட்டீர்” என்றான்.

தவக்காலம்

4ம் ஞாயிறு

1 சாமு 16:6-7,10-13; எபே 9:8-14; யோவா 9:1-41

கருப்பொருள் : இறைவனின் ஒளி எமக்கு உயிரளிக்கும் ஆற்றலாய் உள்ளது.

1ம் வாசகம் : ஆயர் குலத்துத் தாவீது அரசன் கிறிஸ்துவுக்கு முன் அடையாளம்.

2ம் வாசகம் : நாம் ஒளியின் மக்களாக நடக்க வேண்டும்.

நற்செய்தி வாசகம் : பிறவிக் குருடனுக்கு பார்வையளித்த கிறிஸ்து உலகிற்கு ஒளியாய் இருக்கின்றார்.

மனித மனங்களை உருவாக்கின்றவர் இறைவன். மனிதன் தனது திட்டங்களைவிட மேலானதொன்றை இறைவார்த்தையில் காண வேண்டும். தன் வீட்டையும் உறவினரையும் விட்டுவிட்டு புறப்படும் படியாக ஆண்டவர் ஆபிரகாமுக்குச் சொல்லுகின்றார். எங்கே செல்வதென்று தெரியாமலே ஆபிரகாம் புறப்படுகின்றார். அதே போன்று தான் யேசேயின் எந்தப் புதல்வரைத் திருப்பொழிவு செய்வதென்று தெரியாமல் சாமுவேல் பேசுகின்றார். மெசியா யார் என்பதை தானே தெளிவாகத் தெரியாமல் (யோவா.1:31) திருமுழுக்கு யோவான் மெசியாவின் வருகையைப் பற்றி அறிவிக்கின்றார். தமஸ்கு நகர் பாதையில் தடுத்து ஆட்கொள்ளப்

பட்ட பவுல் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று உமக்கு சொல்லப்படும். (தி.ப. 9:6) முதலில் நகருக்கு செல்லும் என்று கூறப்படுகின்றது. அவரும் அவ்வாறே செய்தார். இந்நிகழ்வுகள் அனைத்திலும் அவர்களது விசுவாசம் எக்கேள்வியையும் எழுப்பவில்லை. விசுவாசம் என்பது ஒளி. இயேசு நானே ஒளி என்று கூறுகின்றார். எம்மைத் தவறாமல் வழிநடத்தும் நல்லாயனாக அவரை இன்றைய திருப்பாடல் கூறுகின்றது.

உடற் பார்வையற்றவர்கள் தான் உண்மையான குருடர் என நாம் நினைக்கின்றோமா? இதை விட மோசமான குருடர்கள் உள்ளத்திலும் ஆன்மாவிலும் இருள் நிறைந்தவர்களாக இருக்கின்றார்கள். தங்களது பாதையில் கிறிஸ்துவின் ஒளியை ஏற்க மறுக்கின்றார்கள் இவர்கள். இவர்கள் தங்கள் ஆன்மீக குருட்டுத் தன்மையை தங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் கொடுக்கின்றனர். இன்றைய நற்செய்தி கூறும் பார்வையற்ற மனிதருக்கு பார்வையைக் கொடுத்த இயேசு எமக்கும் பார்வையைத் தர விரும்புகின்றார். அந்த மனிதனுக்கு இருந்த விசுவாசம் எமக்கும் இருந்தால் நாமும் பார்வை பெறுவோம்.

அந்த மனிதன் கண்களில் சேறு பூசப்பட்டதனால் பார்வை பெறவில்லை. அதைவிட மேலானதொன்று தேவைப்பட்டது. அது இயேசுவின் மீதுள்ள விசுவாசம். அவ்விசுவாசத்தை நிரூபிப்பதற்காகத் தான் சீலோவாம் குளத்தில் கழுவும் படி கூறுகின்றார் இயேசு. அவரும் அவ்வாறே செய்து பார்வை பெறுகின்றார்.

பரிசேயரோ அம்மனிதன் குணம் பெற்றதையும் அவனுக்கு யேசுவின் மேலிருந்த விசுவாசத்தையும் மறுக்க எத்தனிக்கின்றனர். ஆனால், அவனோ பரிசேயரைத் தோற்கடித்து அவர்களால் புறம்பே தள்ளப்படுகின்றான். இயேசு அவனுக்காக வெளியே காத்திருக்கின்றார். அவனுக்கு பெரும் ஒளி ஒன்று கிடைக்கின்றது. அவர் இறைமகன் என்ற வெளிப்பாட்டை அவன் பெற்றுக் கொள்கின்றான்.

தன் இளமைக் காலத்திலே பார்வையை இழந்த இளைஞனொருவன் தன் எதிர் கால கனவுகள் அனைத்தும் தவிடு பொடியாக்கப்பட்ட நிலையிலும் மனம் திறந்து சொல்லுகின்றான் “நான் பார்வை பெறுவதற்காக இப்போது மன்றாடவில்லை. ஏனென்றால் எனக்கு இறைவன் முன்றாவது கண்களைக் கொடுத்திருக்கின்றார்.” அதாவது அனைத்தையும் துல்லியமாக உணர்ந்து கொள்ளக் கூடிய ஓர் உணர்வு. எனவே, அவன் கூறுகின்றான் “ஒரு காலத்தில் நான் பார்வையற்றவனாய் இருந்தேன். இப்பொழுது நான் பார்க்கின்றேன்.”

ஒன்றுமில்லாதவர்களுக்கும், ஆதரவற்றவர்களுக்கும் உதவுவது; உண்பதற்கு வழியில்லாதவர்களுக்கு உணவளிப்பது, தேவையிலும், துயரத்திலும் இருக்கும் மனிதர்களுக்கு உதவிக்கரம் நீட்டுவது... இத்தகைய குணநலங்களை கொண்டவர்களே மனிதர்கள் என்று கூறுவதன் மூலம் மனிதப்பண்பு பிறர் நல சேவையால் கணிக்கப்படுகிறது. என்பதை விளக்குகிறார் இலாத்தான்சியஸ்.

தவக்காலம் 5ம் ஞாயிறு

எசெக் 37:12-14, உரோ 8:8-11, யோவா 11:1-445

கருப்பொருள் : உயிர்ப்பு, இறைவன் எமக்கு அருளும் அரும் பெருங் கொடை

1ம் வாசகம் : உங்களுக்குள் நம் ஆவியை புகுத்துவோம். நீங்கள் உயிர் பெறுவீர்கள்.

2ம் வாசகம் : இறந்தோரிடமிருந்து இயேசுவை உயிர்ப் பித் தவரின் ஆவி உங்களுள் குடி கொண்டிருக்கிறார்.

நற்செய்தி வாசகம் : கிறிஸ்துவே நமது உயிர்ப்பும் உயிருமாவார்.

“ஆழத்தில் இருந்து எம்மை” என்னும் திருப்பாடல் விடுதலைக்கான கூக்குரலாக எழும்புகின்றது. குற்றங்களை மனதில் கொண்டிராது இறைவனிடத்தில் தன் கூக்குரலைக் கேட்கும்படி இறைவனிடத்தில் திருப்பாடல் ஆசிரியர் கேட்கின்றார். திருப்பாடல் ஆசிரியர் தன்னை விடியலுக்காகக் காத்திருக்கும் ஓர் காவலனுக்கு ஒப்பிடுகின்றார். நாமும் இறைவனுடைய இரக்கத்திற்காக காத்திருக்கின்றோம். ஏனென்றால், தனது இரக்கம், மன்னிப்பு பற்றி எமக்கு வாக்களித்துள்ளார். இலாசரை உயிர்ப்பித்தது இயேசு தனது பாடுகளுக்கு முன் செய்த இறுதிப் புதுமையாகும். இயேசு தனது சொந்த மரணத்தை நோக்கி பெத்தானியாவுக்குச் செல்கின்றார். தனது உணர்வு

மேலிட்டவராக அல்ல, தந்தையின் சித்தத்தால் வழிநடத்தப்படுபவராகச் செல்கின்றார். நாமும் நமது வாழ்வின் முக்கிய கட்டங்களில் இறை சித்தத்தைத் தேடுகின்றோமா? இலாசரின் இறப்பு வரைக்கும் இயேசு காத்திருக்கின்றார். இறைவன் ஏன் தாமதிக்கின்றார் என்பது எம்மால் விளங்கிக் கொள்ள முடியாதது. இறைவன் எமக்கு குணமளிப்பது சில வேளைகளில் தாமதமாகலாம். அது அவர் நம்மை அன்பு செய்யாததால் அல்ல. மாறாக, தனது அன்பை இன்னும் மிகுதியாகக் காட்டுவதற்கே ஆகும்.

இயேசு அழுதார். யோவான் கூறும் இந்த இரண்டு இறைவார்த்தைகளும் மிக முக்கியமானவை. இயேசு மூன்று முறை அழுததை விவிலியம் கூறுகின்றது. ஒரு நகரத்தின் மேல் - ஜெருசலேமின் மேல் - ஜெத்சமனியில் - உலகத்தின் பாவங்களுக்காக, இலாசருக்காக - பாவத்தின் விளைவான சாவைக்குறித்து, இயேசு “தந்தையே நீர் என் வேண்டுகலுக்கு செவிசாய்த்ததற்காக உமக்கு நன்றி கூறுகின்றேன்” என்று கூறுகின்றார். இது தந்தையுடன் அவருக்கு இருந்த ஆழமான உறவைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. தன் விண்ணப்பத்தை ஏற்கனவே கேட்டு விட்டார் என்று நன்றி கூறுகின்றார்.

“உயிர்த்தெழுதலும் வாழ்வும் நானே. என்னிடம் நம்பிக்கை கொள்பவர் இறப்பினும் வாழ்வார்” என்று இயேசு கூறுகின்றார். மார்த்தாவுக்கு கொடுக்கப்பட்ட நம்பிக்கைச் செய்தி யோவானின் எண்ணத்தில் இயேசுவினுடைய உயிர்ப்பை நோக்கிய படிமுறை வளர்ச்சியாகும். இலாசரின் உயிர்ப்புக்கும், இயேசுவின் உத்தானத்திற்கும், பாரிய வேறுபாடு உண்டு. இயேசுவினுடைய உயிர்ப்பு கிறிஸ்தவர்கள் அடைய இருக்கின்ற உயிர்ப்பைச் சுட்டி நிற்கின்றது.

திருப்பாடுகளின் ஞாயிறு

பவனி

ஒலிவ மலையில் நின்ற மக்கள் இயேசுவைத் தங்கள் அரசரென்று ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டு தமது மகிமையின் நகரான ஜெருசலேமுக்குக் கொண்டு போயினர். ஆனால், இயேசுவோ தன் பாடுகள் மரணம் இவற்றையே மனதில் தியானித்து, தனது பாடுகளின் நகரான, பலிக்களமான ஜெருசலேமை நோக்கி பிதாவின் சித்தத்தை நிறைவேற்றச் செல்கின்றார். இக்குருத்தோலை எமது பிரமாணிக்கத்தின் அடையாளம். இயேசுவின் இம்மனப்பான்மையோடு விண்ணக மகிமையைக் குறிக்கும் ஜெருசலேமாகிய ஆலயத்துள், பிரமாணிக்கத்தின் அடையாளமான குருத்தோலை தாங்கியவர்களாய் அவருடன் சென்று அவரது பாடுகள் மரணத்தில் பங்குபற்றுவோம்.

திருப்பலி:

இன்றைய முக்கிய இரு நிகழ்ச்சிகள்:

01. குருத்தோலைப் பவனி
02. பாடுகளின் தியானம்

பெத்தலகேமில் பிறந்த இயேசு ஜெருசலேமை நோக்கியே நடந்து வந்தார். ஏழ்மையிலும் வறுமையிலும் பிறந்தவர், பாடுகளையும் மரணத்தையும் நோக்கி நடந்தார்.

மக்கள் அவரை அழைத்துச் சென்றது அரசன் என்ற ஆர்ப்பரிப்போடு. இயேசுவின் மனதிலோ தான் பாடுகளின் அரசனாக, மரணத்தை ஏற்கிறார் என்பதே நிறைந்திருந்தது. மக்கள் கூட்டிச் சென்றது தமது மகிமையின் நகரான ஜெருசலேமுக்கு - இயேசுவுக்கோ ஜெருசலேம் நகரோ கொலைக்களமாக, பலிக்களமாக இருந்தது. ஆனால், நம்மை மீட்க, நம்மேல் வைத்த அன்பினால், பிதாவின் சித்தத்தை ஏற்க அங்கு போகின்றார். பலியாகும் செம்மறி போல போகின்றார்.

பாடுகள், மரணத்தின் மூலமே அவர் உயிர்ப்பும், மகிமையும் அடையப் போகின்றார். ஆண்டவரின் இப்பவனி விண்ணுலகை நோக்கிச் செல்லும் எம் இவ்வுலக பயணத்தைக் குறிக்கிறது. பவனியில் “வாழ்க” என்று கத்திய கும்பல்..... “ஒழிக..... சிலுவையில் அறையும்” என்று கத்தியது. இது தான் நேரத்துக்கு நேரம் மாறுபடும் உறுதியற்ற மனித வாழ்க்கை.

நமது இயல்புக்கும் அன்றாட வாழ்வுக்குமிடையே இதே போராட்டமே நடக்கின்றது. எமது பயணத்தின் முடிவிலே விண்ணகத்தை அடைய - கிறிஸ்துவுக்கே என் பிரமாணிக்கம் - என்னும் அடையாளத்தின் குருத்தோலையைப் பிடித்திருப்போம்.

பரிசுத்த வாரம் தொடங்கும் இவ்வேளை எம்மை மீட்க இயேசு பட்ட பாடுகளை இன்னும் ஆழமாகத் தியானிப்போம்.

அவர் ஏற்படுத்திய திவ்விய நற்கருணை - நற்கருணைப் பலி.

அவர் சிலுவையில் சிந்திய இரத்தம் - அதன் பலனான திருவருட்சாதனம்.

உயிர்ப்பு - அதனால் வரும் நம்பிக்கை, புதுவாழ்வு இவற்றின் அர்த்தத்தை உணர்வது என்பவற்றில் எமது நேரத்தைச் செலவிடுவோம்.

இப்பரிசுத்தவார ஆராதனைகளில் தக்க ஆயத்தத்துடன் முழுமையாகப் பங்குபற்றி மீட்பின் வரங்களைப் பெறுவோம்.

முகத்துக்கு முன்னால் துதி
முகத்திற்குப் பின்னால் சதி
இதுவே இன்றைய வாழ்க்கை நியதி!
இது நீடிக்க வேண்டுமா இனி?

பெரிய வியாழன்

இஸ்ராயேல் மக்களின் ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் பாஸ்கா உணவை உண்ணும்பொழுது குடும்பத்தின் தலைமகன் குடும்பத் தந்தையிடம் இந்த உணவின் அர்த்தம் என்ன? என்று கேட்பார். அப்பொழுது குடும்பத்தின் தந்தை இறைவன் எவ்விதமாக அவர்களை மீட்டு செங்கடல் வழியாக நடத்தி விடுதலை நாட்டுக்கு கொண்டு வந்தார் என்பதை அவர்களுக்கு விளக்குவார். இவ்வாறு அவர்கள் உண்ட பாஸ்கா உணவு அவர்கள் என்றுமே மறக்க முடியாத அவர்களது வாழ்வின் அடிப்படை நிகழ்வான இந்த விடுதலையை - இந்த பாஸ்காவை - அவர்களுக்கு நினைவூட்டியது. அது மட்டுமல்ல அவர்கள் எந்தெந்த நிலையிலே அடிமைத்தனத்தில் வாழ்ந்தார்களோ அந்தந்த நிலையிலிருந்து விடுதலை பெறவேண்டும் என்ற உணர்வையும் உத்வேகத்தையும் அவர்களுக்கு அளித்தது.

இத்தகைய விதமாக அவர்கள் தம் வரலாற்றில் கொண்டிருந்த அடிப்படையான அந்த பாஸ்கா விழாவை எடுத்துத்தான் இயேசு மனுக்குலம் முழுவதற்கும் மீட்பை - விடுதலையைக் கொடுக்கும் உணவாக அடையாள முறையில் இதை செய்தார். எனவே, ஆண்டவர் இயேசு கொடுத்த பாஸ்கா உணவு எம் ஒவ்வொருவருடைய முழுமையான மீட்பின் - விடுதலையின் பாஸ்கா உணவாக அமைகின்றது. எனவே, மனித வரலாற்றில் ஏற்படுகின்ற விடுதலை முயற்சிகளின் பின்னணியில் தான் ஆண்டவர் இயேசுவின் பாஸ்கா அர்த்தம் பெறுகின்றது. எந்த மனித முயற்சியையும் போல இந்த முயற்சியிலும் பிழைகள், குறைபாடுகள் இருக்கலாம். இப்பிழைகள், குறைகளை எடுத்து தூய்மைப்படுத்துவது கிறிஸ்தவர்களாகிய எமது கடமையாகும்.

பெரிய வெள்ளி

சிலுவையை நிமிர்ந்து பாராயோ!

இந்தச் சிலுவையை உற்றுப் பார்ப்போம்.

ஆலயத்தில் நாம் பார்ப்பது சிலுவை.

எதையும் தொடங்கும் முன் எம்மீது வரைவது சிலுவை

கழுத்தில் தொங்குவது சிலுவை,

இது வெறும் அழகுப்பொருளா? அடையாளங்களாக கொண்ட சிலுவை தான் வாழ்விலே வருகிறது. மற்றவர்களோடு நான் வாழும் போது எனக்கு வருகிற சிலுவைகள் ஏராளம். மற்றவர்கள் என்னைத் தவறாகத் தீர்ப்பிட்டு, என்னைப் பற்றி அவதூறான கதைகளைப் பரப்பி, நான் செய்யாத குற்றங்களை என்மேல் சுமத்தும் போது - கணவன் மனைவியிடையே, பெற்றோர் பிள்ளைகளிடையே புரிந்துணர்வில்லாமல் இருக்கும்போது - பொருளாதாரப் பிரச்சினை எனக்கு சுமையாய் கனக்கும்போது - என் எதிர்கால வாழ்வு எப்படி ஆகுமோ என்று ஏங்கும்போது - நோய்பிணிகள் தீராத சுமையாகத் தொடரும் போது - இன்று வன்னி மண்ணிலே எமது மக்கள் அனுபவிக்கும் சொல்லொண்ணாத துன்பங்கள், எரிகுண்டுகளால் கருகி சடலங்களாகும் போதும்.... இப்படி எத்தனையோ விதத்தில் என் வாழ்வில் சிலுவைகள்.

என் இறைவா, என் இறைவா ஏன் என்னைக் கை நெகிழ்ந்தீர்? இந்தக் கொடிய வேதனையில் ஏன் உம் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டீர்? இயேசு அனுபவித்த கொடுமையை இவ்வுலகில் யாருமே உணர முடியாது. தன்னுடைய துன்பத்தில் தந்தை ஏன் கைவிட்டார் என்று தெரியாது கேட்டாரா? அல்லது அவர் அனுபவித்த

துன்பக் கொடூரத்தின் உச்ச வெளிப்பாடா? கடவுளே கடவுளைக் கை விடுவதா? அந்த ஒரு கணத்தில் தந்தையும் தன்னைக் கைவிட்டதாக நினைத்தார். இது வெறும் உடல் வேதனை மட்டுமல்ல. நமக்காக இயேசு பாவ உருவாகியதால் அவர் அனுபவித்த கொடூரம். என்னுடைய பாவத்தையும் அதன் கொடூரத்தையும் தன்மேல் சுமந்ததால் ஏற்பட்ட கொடூரம். சிலுவையை விட்டு ஓட நான் எடுத்த முயற்சிகள்... இவற்றை மறப்பதற்கு நான் எடுத்த பல்வேறு முயற்சிகள்....

அன்பு மகனே! மகனே!

சிலுவை வந்து நீ தள்ளாடியபோது நானே உன்னைத் தூக்கிச் சென்று என் அன்பை உனக்கு உணர்த்தி, என்னை அதிகம் அறியச் செய்தேன்; விகவசிக்கச் செய்தேன். இப்போது துன்பம் என்று துடித்த போதும் அதனுடாக உன்னை வழிநடத்தி நீண்ட கால நன்மைக்கு உன்னைக் கொண்டு சேர்த்த சந்தர்ப்பங்களை, சிலுவையினுடாக உன்னை உறுதிப்படுத்தி ஆழமான அனுபவங்களை..... அனைத்திற்கும் மேலாக நான் உன்னைப் புனிதமாக்கி நீ நேரான, சீரான, எனக்கு உகந்த வாழ்விலே வளரச் செய்த சந்தர்ப்பங்களை... ஒட்டுமொத்தமாக சிலுவையின் வழியாக நீ பெற்றுக் கொண்ட வெற்றிகள், இவற்றிற்கு மேலாக சிலுவையை விகவாசத்தோடு ஏற்றபோது நீ பெற்ற மீட்பின் பலன்களை எண்ணிப்பார்.

சிலுவை இல்லாத வாழ்வு இல்லை. சிலுவைகளுடாகச் சென்று மாபெரும் மனிதராக, புனிதராக திகழ்கின்றவர்களை, உனக்காக, நீ நிறைவான வாழ்வு வாழ்வதற்காக சிலுவையை ஏற்றுக் கொண்ட என்னைப் பார். (இயேசுவின் பின்னால்.....)

உயிர்ப்பு விழா

தோட்டத்தில் ஒரு கல்லறை. இரண்டு நாள்களுக்கு முன்பு தான் சிலுவையில் அறைந்து கொல்லப்பட்ட ஒருவரை அவசர அவசரமாக அதில் அடக்கம் செய்தனர்.

அன்று அதிகாலை பெண்கள் சிலர் அந்தக் கல்லறையைச் சந்திக்க வருகின்றனர். அவர்கள் அதில் அடக்கம் செய்யப்பட்டிருந்த இயேசுவனுடைய பெண் சீடர்கள். அவர் வரலாற்று மனிதராக வாழ்ந்த காலத்தில் அவரைச் சந்தித்து அவருடைய படிப்பினைகளாலும் பணிகளாலும் ஆளுமைப் பண்புகளாலும், தெய்வீக ஆற்றல்களாலும் கவரப்பட்டு மூன்று ஆண்டுகளாக அவரைப் பின் சென்றவர்கள். அவருடைய எண்ணங்களையும் எதிர் நோக்குகளையும் தமதாக்கிக் கொண்டு “எல்லாரும் நிறைவாக வாழ வேண்டும்” (யோவா.10:10) என்னும் அவருடைய இலட்சியத்துக் காகத் தங்களையே அர்ப்பணித்து அவரோடு ஊர்ஊராக நகர் நகராகப் பயணித்தவர்கள். அவரோடு இணைந்து மக்களுக்குப் பணிசெய்தவர்கள். அவர் கொல்லப்பட்ட பின்புகூட அவர்மீது அவர்கள் கொண்டிருந்த அன்பு மட்டும் குறையவில்லை.

கல்லறைக்கு வந்த அந்தப் பெண் சீடர்களின் விழிகளில் கண்ணீர்த்துளிகள் கரைபுரண்டு வடிந்து கொண்டிருந்தன. முகங்களில் சோகம் படர்ந்திருந்தது. அவர்களுடைய நெஞ்சங்களில் எத்தனை எத்தனையோ காயப்பட்ட நினைவுகள்; கருகிப்போன நம்பிக்கைகள். அவர்கள் அந்தக் கல்லறைக்கு வந்தது இன்னும் எஞ்சியிருந்த தங்கள் கண்ணீர்த் துளிகளைச் சிந்திவிட்டுச் செல்லத் தான். சாய்ந்து விட்ட தங்கள்

நம்பிக்கைகளை, சருகாகிப் போன தங்கள் வருங்கால எழுச்சி மிகு கனவுகளை அந்தக் கல்லறையிலே புதைத்து விட்டுப்போகத்தான்.

ஆனால், அந்தக் கல்லறையில் தான் அவர்கள் சிறிதும் எதிர்பாராத அதிர்ச்சிகளும் வியப்புகளும் அவர்களுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்தன. முதலில் அங்கு அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது ஒரு பெரும் அதிர்ச்சிதான். அது முடியிருக்கும் என அவர்கள் நினைத்திருந்த கல்லறையின் வாயில்கல் புரட்டப்பட்டு அது திறந்திருந்தது. அதைக் கண்டதும் அவர்கள் மனங்களில் ஆயிரம் கேள்விகள். அந்தக் கல்லறை வெறுமையாக இருப்பது ஏன்? யாரால்? எவ்வாறு? அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்த இயேசுவின் உடலுக்கு என்ன நிகழ்ந்தது? என்பன போன்ற கேள்விகள் அவர்கள் உள்ளங்களில் கோரத் தாண்டவம் ஆடத் தொடங்கின. கடவுள் இந்த அநீதிகளையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு என்ன செய்கிறார்? நல்லவர்களுக்கு ஏன் இத்தனை துன்பங்கள்? ஆதிக்கங்களுக்கு ஏன் இத்தனை வெற்றிகள்? என்பவை தான் விரத்தியின் விளிம்புகளுக்கே சென்றுவிட்டிருந்த அவர்களின் உள்ளங்களில் ஓலமிட்ட கேள்விகள்.

அந்நிலையில் தான் அவர்களுக்கு வியப்பு ஊட்டிய இன்னொரு இன்ப அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. அவர்கள் முன் மின்னலைப்போல் ஓளிரும் ஆடையணிந்த வானதூதர் இருவரது தோற்றம். கண்முன் தோன்றிய அந்தக் காட்சியைவிட உள்ளத்தில் அவர்களுக்கு அதிக வியப்பை ஏற்படுத்தியது வானதூதர்கள் சொல்லிய நற்செய்தி: “உயிரோடு இருப்பவரை கல்லறையில் தேடுவதேன்” “அவர் இங்கே இல்லை அவர் உயிருடன் எழுப்பப்பட்டார்” (லூக் 24:53) என்பதே அவர்களுடைய கேள்விகளுக்கு எல்லாம் விடையாக வானதூதர் தந்த விண்ணகச் செய்தி.

ஆம், அந்த வெறுமையான கல்லறையின் முன்பு தான் இயேசுவின் இறப்பின் அர்த்தங்களை, அவரது உயிர்ப்பின் அனுபவத்தை, அதன் ஆற்றல்களை அவர்கள் உணரத் தொடங்கினர். நல்லவர்களுக்கு ஒருபோதும் அழிவில்லை, அன்பு, உண்மை, நீதி என்பவற்றிற்கு ஒரு

போதும் நிரந்தரத் தோல்வி இல்லை. மானிடத்தின் உண்மையான எழுச்சிகளும், நீதிக்கான அறப் போராட்டங்களும் கல்லறையில் ஒரு போதும் முடிவதில்லை. ஆம், தோல்விகளாகத் தோன்றும் எல்லாம் எப்போதும் தோல்விகள் அல்ல, அது போல் வெற்றியாகத் தோன்றும் எல்லாம் நிரந்தரமான வெற்றிகளாகவும் இருந்து விடுவதில்லை. அநீதிகளின் வெற்றிகளைவிட நீதியின் தோல்விகள் அதிக உயிருள்ளவை. இறப்பிலிருந்து தான் புதிய உயிர்ப்புக்கள் தொடங்குகின்றன. தோல்விகளில்தான் புதிய வெற்றிகள் அடித்தளங்கள் இடப் படுகின்றன. வெறுமையிலிருந்துதான் புதிய நிறைவுகள் பிறப்பெடுக்கின்றன என்பவை அந்த வெறுமையான கல்லறை சொல்லிய பாடங்கள்.

இயேசுவின் உயிர்ப்பு என்பது அவரது இவ்வுலக வாழ்வின் முடிவு அல்ல; புதியதொரு விடிவு தான்.

ஆம், உயிர்ப்பின் வழியாக இயேசு இவ்வுலகை விட்டு இன்னொரு உலகத்திற்குச் சென்றுவிடவில்லை. மாறாக ஒரு இடத்துக்கும், இனத்திற்கும், காலத்திற்கும் கலாச்சாரத்துக்கும் உரியவராக வாழ்ந்த அவர் அத்தகைய வரம்புகளையெல்லாம் கடந்து இறைதந்தையுடன் ஒன்றுபட்டு அதில் எல்லா உயிர்களுடனும் ஒன்றாகி விட்ட, எல்லா மனிதருக்கும் உறவாகி விட்ட, உயிரளிக்கும் இறை ஆற்றலாக மாறிவிட்ட நிகழ்வே உயிர்ப்பு. இதனால் தான் இயேசுவின் உயிர்ப்பை விளக்கும் பவுல் “கடைசி ஆதாமோ உயிர்தரும் தூய ஆவியானவர்” (1கொரி 15:45) எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

மண்ணில் புதைந்து மனிதத்தில் கரைந்து “இதோ உலக முடிவு வரை எந்நாளும் நான் உங்களுடன் இருக்கிறேன்” (மத் 28:26) என நமக்கு உறுதியளித்துள்ளார் இயேசு. இந்த மண்ணிலும் மனத்திலும் அவர் புதுப்புது உரிமைக் கனவுகளை, உறவுத் தேடல்களை, வாழ்வின் ததும்பல்களை, வளர்ச்சி வாய்ப்புக்களை, விடுதலை இயக்கங்களை, வீர உணர்வுகளை எழுப்பிக் கொண்டே இருப்பவர். உயிர்த்த இயேசு

இந்த மண்ணிலும் மனிதத்திலும் உயிரளிக்கும் ஆவியாக உடனிருப்பதன் காரணமாக முடிந்துவிட்டவையாகத் தோன்றும் வீரப் பயணங்கள் கூட தொடர்ந்து புதுப்புது வெளிச்சங்கள் தோன்றுவதுண்டு. முட்டுச் சந்துகளாகத் தோன்றும் வரலாற்றுச் சூழமைவுகளில் புதுப்புது பாதைகள் பிறப்பதுண்டு. ஆறாத காயங்கள் கூட விடுதலையின் வீரத் தழும்புகளாக மாறுவதுண்டு. ஆம், இயேசுவின் உயிர்ப்பு சொல்லும் முக்கிய செய்தி அன்புக்கும் அறத்திற்கும் அழிவு இல்லை; அநீதிகளுக்கும் தீமைகளுக்கும் இறுதி வெற்றி இல்லை என்பதுவே.

மண்ணுக்கு சொந்தமாகி - அதன்
புண்படுத்தும் சக்திகளுக்கு அடிமையாகிவிட்டவனை
அவன் உயிர் விடுகின்ற வேளையிலும்
விடுவதற்கு மண் தயாராக இல்லை;
தன்னோடு பிணைத்துக்கொள்கின்றது;
தன் உடைமை என உரிமை கொண்டாடுகிறது!
ஏழை பஞ்சாகிவிட்டான்; பிணைப்பற்ற நிலையில்
உயிர்விலும் போது எளிதாக பறந்து செல்லுகின்றான்.

பாஸ்கா காலம் 2ம் ஞாயிறு

தி.ப 2:42-47, 1பேதுரு 1:3-9, யோவா 20:19-31

கருப்பொருள் : உயிர்த்த இயேசுவின் பிரசன்னம் எமது விசுவாசத்தின் உயிர் நாடி.

1ம் வாசகம் : ஆதிக்கிறிஸ்தவர்களின் வாழ்க்கை முறையில் சகோதர அன்பு மிளிர்ந்தது.

2ம் வாசகம் : கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்பால் கடவுள் நமக்கு வற்றாத நம்பிக்கையை தரும் புதுப்பிறப்பை ஏற்படுத்தினார்.

நற்செய்தி வாசகம் : நம் மிடையே வாழும் இயேசுவை நாம் காணாமலே விசுவசிக்கும் பேறு பெற்றுள்ளோம்.

எந்த வாழ்விலும் அனுபவம் முக்கியமானது; அடிப்படையானது. உ-ம் எந்த வேலைக்கும் விண்ணப்பிக்கும் போது அனுபவத்தைக் கேட்கின்றார்கள். மனிதன் கடவுள் மட்டிலும் அனுபவம் பெற ஆசிக்கின்றான். இவ் அனுபவம் உடனே ஏற்பட வேண்டும் - உடனே சித்தி பெற வேண்டும் என ஏங்குகின்றான். மனித அனுபவங்களில், உறவுகளில் குடும்பத்தில் கணவன் மனைவி, பெற்றோர் பிள்ளைகள் என்றும் குடும்பங்களில் அங்கத்தவர்கள் என்றும் அனுபவங்களைப் பெற்றுக் கொள்கின்றோம். இந்த அனுபவ உறவுகளில் உரசல் முறிவு ஏற்படாமல் வாழ, ஏற்பட்டால் விரைவில் சீர் செய்து கொள்ள விளைகின்றோம். ஏற்பட்ட அனுபவங்களின் அடிப்படையில் மேற்கொண்டு உயிர்நிறு 1

ஒருவர் ஒருவரது மனநிலைக்கு ஏற்ப வாழ உளவியல் நிபுணர்களை நாடுகின்றோம். இதே போன்று மக்கள் ஆச்சிரமங்களை, குருக்களை நாடுகின்றனர். அவர்களும் பல வழிகளைக் காட்டுகின்றனர்.

அனுபவத்தைப் பெறும் இதே நிலையில்தான் இயேசுவின் சீடர் தோமையாரும் விரைகின்றார். “என் தழும்புகளுக்குள் உன் விரலை விடு” என்று இயேசு கூறுகின்றார். இதற்கு ஆண்டவரின் சிறப்பான அருள் தேவை. இயேசுவின் தழும்புகளுக்குள் வருவதற்கு முக்கிய அல்லது ஒரே வழி ஒருவர் தன் சொந்தக் காயம், தாக்கங்கள் ஊடாக வந்து விடுதலை அனுபவத்தைப் பெறுவது. தோமையார் ஜெருசலேமுக்கு செல்ல விரும்பாத ஒருவர். அவரின் சொந்த வாழ்வில் பல தாக்கங்கள் - நிர்ணயிக்கப்படாத பல சந்தேகங்களிருந்தன. அத்துடன் யேசுவினுடைய பாடுகளின் மூன்று நாள் அனுபவங்களின் பாதிப்புக்களும் இருந்தன. அது மட்டுமல்ல கொடூர பாதிப்புக்குள்ளான சகோதர சீடர்களோடு அவர் இருக்கவில்லை. எனவே, யேசு மீண்டும் அவரை இவற்றின் ஊடாகச் செல்லப் பணிக்கின்றார்.

ஏழைகளை அன்பு செய்வதுதான் நாம் இறைவனுக்கு வழங்கும் பெரும் பரிசாக அமையும். அத்தகைய கொடைக்குத்தான் இறைவனின் கைம்மாறு கிடைக்கும். நாம் அனைவரும் மனிதர்கள் என்பதனால் நமது சகோதரர்கள் எத்தகைய துன்பத்தில் இருந்தாலும் அவர்கள் மேல் அன்பும், இரக்கமும் காட்ட வேண்டும் என்கிறார் நசியான்சன் கிரகோரியார்.

பாஸ்கா காலம் 3ம் ஞாயிறு

தி.ப 2:14, 22-28, பேதுரு 1:17-21, லூக் 24:13-35

கருப்பொருள் : எமது வாழ்க்கைப் பயணத்திலே உயிர்த்த கிறிஸ்து என்றும் பிரசன்னமாய் இருக்கின்றார்.

1ம் வாசகம் : சாவு இயேசுவை தளையிட முடியாது.

2ம் வாசகம் : மாசற்ற செம்மறியான கிறிஸ்துவின் விலை மதிப்பில்லாத திரு இரத்தத்தால் நாம் மீட்கப்பட்டுள்ளோம்.

நற்செய்தி வாசகம் : பிறருக்கு உதவுவதிலேயே நாம் கிறிஸ்துவைக் கண்டு கொள்ள வேண்டும்.

ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு பெயர் உண்டு. பெயரில்லாதவரே இல்லை. நமது பெயரைச் சொல்லும் போது எவ்வளவு மகிழ்ச்சி. கடவுளே நமக்குப் பெயரிட்டுள்ளார். துறவிகளாகும் போது காரணத்துடன் புதுப்பெயர் குட்டப்படுகிறது. இயக்கத்தில் சேரும் போதும் இவ்வாறே. இயேசு தம் சீடரை அழைக்கும் போதும் அவர்களுக்கு புதுப்பெயர் இட்டார்.

❖ உயிர்த்த இயேசு அளவிடமுடியாத தமது நாமத்தின் வல்லமையால் தனது பிரசன்னத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். அவரது நாமத்தின் வல்லமையை உணராமல் இயேசுவைப் பற்றிய ஆழமான உண்மைகளை உணரவோ, அவரது பிரசன்னத்தை உணரவோ சந்திக்கவோ முடியாது.

❖ யூதருக்கு யாவேயின் நாமத்தின் வல்லமையை உணரப் பல ஆண்டுகள் எடுத்தன. நாடு, ஆலயம், அரசர்கள் அழிந்து அவர்கள் நாடுகடத்தப்பட்டு ஆதாரம் தேட வேறெதுவும் இல்லை என்ற நிலையில் தான் “நாமத்தின்” வல்லமையை உணருகின்றனர். இதனால் தான், அதை என்னவென்று கூட உச்சரிக்காது “நாமம்” என்று மட்டுமே கூறினர்.

❖ அப்போஸ்தலர்கள்: 3 வருடம் கடுமையாக ஆயத்தப் படுத்தப்பட்ட தம் அரசர், மெசியாவாகிய யேசுவை இழந்து நின்றனர். அப்போஸ்தலர் துன்பம் இரண்டு நிலைகளில் ஏற்பட்டன.

1. இயேசுவின் மரணம், இழப்பு.

2. ஆதித்திருச்சபையின் துன்பம், வேதனை.

நமக்கு எவையொல்லாம் ஆதாரமென்று நினைத்தோமோ அவற்றையெல்லாம் இழக்கும் போதே அந்த “நாமத்தின்” வல்லமையைத் தேடுவோம். இவற்றால் வரும் வெறுமை; இவற்றின் இழப்பால் வரும் வெறுமை நிலை. அப்போதே நாமத்தின் வல்லமையை நாடுவோம். உணருவோம்.

நற்செய்தி :

இயேசுவோடு வாழ்ந்தவர்கள், சீடராவதற்கு பயிற்றுவிக்கப் பட்டவர்கள் மீண்டும் பழைய தொழிலுக்கு, நம்பிக்கையுடன் போகின்றனர். ஏழு பேரும் மீன் பிடிக்கப் போகின்றனர். இரவு முழுவதும் பாடுபட்டும் பலனில்லை - மனித பலம் - பயனற்றுப்

போனநிலையில் இயேசுவின் வல்லமை செயலாற்றுவதை உணருகின்றனர். இயேசு ஆண்டவர் என்று அறிக்கையிடுகின்றனர்.

இயேசுவின் நாமம், இயேசுக்கிறிஸ்து ஆண்டவர் இவையெல்லாம் ஆதி முதல் ஒரே விசுவாசம் தான். நமது வாழ்விலும் இது ஒரு தொடர் போராட்டம்... சீடர்களைப் போன்று - மீண்டும் மீண்டும் நமது சொந்தத் தொழிலுக்கு, பலத்துக்குப் போய் பயனற்ற நிலையை உணர்ந்துள்ளோம். அவர் பெயரை நாம் மறக்கலாம் - உணராது விடலாம். ஆனால், அவர் நம்மைப் பெயர் சொல்லி அழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

“ நிலத்தில் விளைகின்ற அனைத்தையும் மனிதர்கள் சமமாகப் பங்கிட்டுப் பயன்படுத்தி நிறைவுடன் வாழவேண்டும் என்பதற்காகவே கடவுள் நிலத்தை பொதுவாக அளித்தாரே அன்றி, அகங்காரத்தோடும் பேராசையோடும் ஒரு சிலரே எல்லா நிலத்தையும் தங்களுக்கென சுருட்டிக்கொள்ள, பலர் நிலத்தின் பலனை அனுபவிக்கலாம் என்று எண்ணிப் பார்க்கக்கூட முடியாதபடி விரட்டியழக்கப்படுவதற்காக அல்ல” என்று வலியுறுத்துகிறார் இலாக்தான்சியுஸ்

பாஸ்கா காலம்

4ம் ஞாயிறு

தி.ப 2:14, 36-41, பேதுரு 2:20-25, யோவா 10:1-10

கருப்பொருள் : நல்லாயன் இயேசு நமது மீட்பின் வாயில்

1ம் வாசகம் : இயேசு தம் உயிர்ப்பினால் இறைவனால்
“ஆண்டவர்” ஆக ஆக்கப் பெற்றார்.

2ம் வாசகம் : கிறிஸ்து தம் பாடுகளினால் தவறிப்போன
ஆடுகளாகிய நம்மை மீட்டுக் கொண்டார்.

நற்செய்தி வாசகம் : கிறிஸ்துவே மீட்பின் வாயில்
ஆட்டுக்கிடையின் வாயில்.

இன்றைய முக்கிய பிரச்சினைகளில் ஒன்று நெருக்கமான உறவு பற்றிய பிரச்சினை. ஆயனுக்கும் மந்தைக்குமிடையிலான நெருக்கமான உறவு. கிடைக்கு வெளியேயும் உள்ளேயும் உள்ள தன் அழைப்புக்கு செவிமடுக்கும்படி ஆயன் அழைக்கின்றான். எல்லா மந்தையும் இந்த ஆயனின் அழைப்புக்கு செவிமடுப்பதில்லை. ஏனென்றால், பொய்யான ஆயர்களும் போலியான குரல்களும் தமது அழைப்புக்கு செவிமடுக்கும் படி கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கின்றன.

நவீன உலகில் பல குரல்கள் ஒன்று சேர்ந்து பாபேல் போன்று குழம்பிய குரலாக ஒலிக்கின்றன. இத்தகைய நிலை உள்ளார்ந்த குழப்பத்தையும் இரத்தக்களரியையும் ஏற்படுத்துகின்றன. கோடிக்கணக்கான மக்களை குழப்பத்திற்கு உள்ளாக்கும் இந்த மனித

பாபேலுக்கு எதிராக - ஆய்னின் குரலுக்குப் பின்னால் ஒன்று கூடும் இயேசுவின் சிறிய மந்தை உண்டு. தங்கள் மேய்ச்சல், வழிநடத்தல், என்பவற்றிற்கு ஆய்னின் வழிகாட்டலையே முழுக்கமுழுக்க நம்பியிருக்கின்றனர். இந்த உறவு எமது வாழ்க்கையின் உண்மையான உறவாக இருப்பதற்கு நல்ல ஆயனை எமது மந்தையின் வாயிலாக இருக்க விட வேண்டும். ஏனென்றால், வாயில் தான் உறவின் அடையாளம்.

“நான் கதவு அருகில் நின்று தட்டிக்கொண்டேயிருக்கின்றேன். யாராவது கதவைத் திறந்தால் உள்ளே சென்று அவர்களோடு உணவு அருந்துவேன்” (திருவெளிபாடு 3:20). எமது இதயம் தான் இயேசுவுக்காய் திறக்கவேண்டிய கதவு. இயேசுதான் இறையரசுக்கும் அவரது உறவுக்குமான வாயில். இன்றைய மனிதனுக்கு இந்த விருப்பத்தோடு மிகவும் தெளிவாய் இருக்கின்றது. நாம் பாபேலை அல்லது இயேசுவின் மந்தையைத் தெரிய வேண்டும். நாம் பாபேலின் குழப்பத்தை அல்லது இயேசுவின் உறவைத் தெரிய வேண்டும். கிறிஸ்தவ வாழ்வு வெறும் கூத்தும் களியாட்டமல்ல; அது இயேசுவின் வழிநடத்தலுக்கு எமது உள்ளங்களைத் திறக்கும் ஒரு சிறந்த பாதை. அது சிலுவையைச் சுமந்து கொண்டு கல்வாரிக்குச் செல்லும் கடினமான பாதை. இவ்வாறு செல்லுதல் 28ம் சங்கீதத்தில் சொல்லப்படுவது போல செம்மறியின் வெற்றி விருந்தில் பங்கு கொள்ளும் வாழ்வாகும். ஒவ்வொருவரும் தமது வாழ்வின் உண்மையான விண்ணகத்தைத் தெரிய வேண்டும். அல்லது உலகம் எங்களுக்கு ஆயத்தப்படுத்தித் தரும் நரகத்தைத் தெரிய வேண்டும்.

பாஸ்கா காலம்

5ம் ஞாயிறு

தி.ப 6:1-7, 1பேதுரு, 2:4-யோவா 14:1-12

கருப்பொருள் : கிறிஸ்துவின் திருமுழுக்குப் பெற்றோர் அவரது முப்பணிகளில் பங்கு பெறுகிறார்கள்.

1ம் வாசகம் : தேவ ஆவி நிரம்பப் பெற்ற ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள்.

2ம் வாசகம் : நீங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இனம். அரச குருத்துவ திருக்கூட்டம்.

நற்செய்தி வாசகம் : நானே வழியும், உண்மையும், உயிரும்.

திருச்சபையில் நிர்வாகம் நடாத்துவதா? கிறிஸ்தவ வாழ்வை வளர்ப்பதா? என்ற பிரச்சினை. நிர்வாகத்தை நடத்தும் பணியில் அமிழ்ந்தோம் என்றால், கிறிஸ்தவ வாழ்வை வளர்ப்பதற்கு நேரம் இராது. இதனால் தான் அப்போஸ்தலர் பொதுநிலையினரின் உதவியைப் பெற்றார்கள். இவ்வாறு உதவியாளர்களைப் பெறும் போது நிர்வாகத்தை திறமையாகச் செய்வது மாத்திரமன்றி கிறிஸ்தவ வாழ்வு எல்லா நிலையிலும் வளர்க்கப்படுகின்றது. அப்போஸ்தலர்கள் நிறைவு பெறுகின்றார்கள். துணையாளர்கள் நிறைவு பெறுகின்றார்கள். இறைமக்கள் அனைவருமே நிறைவு பெறுகின்றார்கள். திருச்சபையை நிறைவுள்ளதாக்குவதற்கு இது தான் வழி. தூய ஆவியால் தூண்டப்பட்ட அப்போஸ்தலர்கள் திருச்சபையை நிறைவுள்ளதாக்கும் வழியைக்கண்டு கொண்டார்கள்.

தந்தை என்பது அனுகமுடியாத ஒரு மறை பொருள். கடவுளின் சாயலாகப் படைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு மனிதனும் தந்தையின் இல்லத்தில் வாழ அழைக்கப்படுகின்றான். அங்கு இருப்பிடங்கள் பல உள்ளன. முக்கியமானது என்னவென்றால் அதை ஆயத்தம் செய்ய வேண்டும். அதை ஆயத்தம் செய்வதற்கான ஒரே வழி இவ்வுலகிலே இயேசுவின் இல்லத்தில் வாழ்வது. தந்தையின் இல்லத்தின் இரகசியம் என்னவென்றால் தந்தையின் இல்லத்தில் இயேசு நமக்கோர் இருப்பிடத்தை ஆயத்தம் செய்கின்றார். ஆனால், அதற்கு நாம் இயேசுவிற்கு இங்கே ஓர் இருப்பிடத்தை ஆயத்தம் செய்வது அவசியம். இதைத் தான் அப்போஸ்தலர்கள் செய்தார்கள்.

இங்கே நாம் இயேசுவை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றால் அதற்கேற்ற விளைவு தான் மறுவுலகிலும் கிடைக்கும். எனவே, எமது இவ்வுலக வாழ்வும் நிகழ்வுகளும் எவ்வளவுக்கு யேசுவை எமது வாழ்வில் ஏற்றுக் கொள்கின்றோம் என்பதைப் பெறுத்தே இருக்கின்றது. மறை பொருள் என்னவென்றால், இயேசு வழியாகவே தந்தை நமக்கு இல்லத்தை ஆயத்தம் செய்கின்றார். அதே இயேசு தான் தந்தையின் இல்லத்தில் நம்மை உபசரிப்பவராக இருக்கின்றார். உபசரிப்பவர் இன்றி தந்தையின் இல்லத்தில் நாம் இவ்வுலகிலோ மறுவுலகிலோ இருக்க முடியாது. இயேசுவை அறியாது தந்தையிடம் செல்லும் வழியினை நாம் அறிய முடியாது. இயேசு என்னும் மறை பொருளை அறியாமல் தந்தையையும் அவரது அரசையும் அறிய முடியாது. இயேசுவின் மறை பொருள் அவருடைய பாடுகள், துன்பத்திலே தங்கியுள்ளது. இயேசுவை நமது வாழ்வில் ஏற்றுக் கொள்வதன் விளைவு இது தான். தந்தையிடம் செல்லும் வழி இயேசுவினுடான உறவை நாம் வளர்த்துக் கொள்வதாகும். இதிலே இரண்டு ஆபத்துக்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

1. தோமையாரைப் போன்று நாம் அளவு மீறிய நடமுறைவாதிகளாக இராமல், நாம் இயேசுவில் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். எமது முடிவை நோக்கிய நிகழ்வுகள் அனைத்தையும் இயேசுவிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும்.

2. பிலிப்பைப் போன்று நாம் கனவியல் வாதிகளாக இராமல் நான் தந்தையினுள்ளும் தந்தை என்னுள்ளும் இருப்பதை அனுபவிக்கவேண்டும். இயேசுவோடு கொண்டிருக்கும் அனுபவம் தான் எம்மைத் தந்தையைக் காணவைக்கின்றது.

கொழுந்து விட்டெரிவதிலே
மெழுகுவர்த்தி வாழுகின்றது
கொடுத்து தியாகம் புரிவதிலே
முழு மனிதன் வாழ்கின்றான்!

பாஸ்கா காலம் மே ஞாயிறு

தி.ப 8:5-8,14-17, பேதுரு 3:15-18, யோவா 14:15-21

கருப்பொருள் : ஆவியினால் நாம் சாவினின்றி விடுதலை பெறுகின்றோம்.

1ம் வாசகம் : அவர்கள் மீது கைகளை விரிக்கவே அவர்கள் தூய ஆவியைப் பெற்றுக் கொண்டனர்.

2ம் வாசகம் : ஊனுடலில் சாவுக்குள்ளானார், தேவ ஆவியில் உயிர் பெற்றார்

நற்செய்தி வாசகம் : நான் தந்தையைக் கேட்பேன் அவர் மற்றொரு துணையாளரை உங்களுக்குத் தருவார்.

தூய ஆவியானவர் துணையாளர் என்றும் பரிந்து பேசுபவர் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார். சமாரியாவில் கிறிஸ்தவர்கள் திருமுழுக்குப் பெற்றாலும்கூட தூய ஆவியைப் பெறவில்லை. அவர்கள் கிறிஸ்தவ வாழ்வை வாழ்ந்தார்கள். ஆனால், அதை அவர்கள் தொடர்ந்து காப்பாற்ற வேண்டி இருந்தது. எனவே, அவர்கள் அப்போஸ்தலர்களை அழைத்தார்கள். தொடர்ந்து பாதுகாப்பதற்கு ஒரு துணையாளர் தேவை. எனவே, இரண்டு முக்கிய நபர்களான இராயப்பரும், அருளப்பரும் போகின்றார்கள். அவர்கள் சமாரியர்கள் மீது கரங்களை வைப்பதற்காக போகின்றார்கள். திருத்தூதர் பணி சமாரியர்களை குறிப்பிட்டுச் சொல்வது.

ஏனென்றால் சமாரியர்கள் ஐந்து ஆகமத்தை தெரிந்திருந்தார்கள். ஆனால், அவர்கள் ஜெருசலேம் தேவாலயத்தின் ஆளுமையின் கீழ் வரவில்லை. எனவே, அப்போஸ்தலர்கள் அதிகாரப்பூர்வமாக சமாரியரிடம் சென்று அவர்களைத் திருச்சபையின் புதிய உடன்படிக்கைக்கு வரவேற்கின்றார்கள். புதிய மக்கள் கூட்டமாக திருப்பொழிவு செய்யப்படுகின்றார்கள். யூதர்களுக்கு சட்டம் இருந்தது. ஆனால், இச்சட்டம் அன்பின் புதிய சட்டத்தினாலே மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இந்தப்புதிய சட்டம் மோயீசனால் கொடுக்கப்பட்ட கல்லில் பொறிக்கப்பட்ட சட்டம் அல்ல. ஆனால் மக்களின் இதயங்களில் எழுதப்பட்ட சட்டம். தூய ஆவியால் அழியாமல் எழுதப்பட்ட அன்பின் சட்டம். இதில் தூய ஆவி என்று அழைக்கப்படும் இறையருளோடு தொடர்ந்து நடப்பது அவசியம். சட்டம் கற்களில் பொறிக்கப்பட்டதாய் இருந்தால் அதற்கு மனித உரை தேவை. ஜெருசலேம் யூதர்கள் இதை வைத்திருந்தார்கள். ஆனால், இயேசு இதை விலக்கி விட்டு தொடர்ந்து இருக்கும் ஒரு உரையாளரை, தொடர்ந்து உள்ளார்ந்த விதமாகவும் இருக்கும் ஒரு உரையாளரைக் கொடுக்கின்றார். இந்த உரை அடிக்கடி மாறிக் கொண்டிருக்கும் உலகத்தின் தேவைகளை நிறைவு செய்ய வல்லது. அது நடைமுறையிலும் தேவைகளுக்கேற்பவும் சட்டத்தைப் புதிதாகவே வைத்திருந்து மக்களைப் புதுப்பித்துக் கொண்டிருந்து எந்த சூழலிற்குள் வாழ அனுப்பப்படுகின்றாரோ அந்த சூழலுக்குள் சக்தி வாய்ந்த அர்த்தமுள்ள சாட்சியாக வாழ மாற்றிக் கொண்டே இருக்கின்றது.

உதாரணம் : திருத்தந்தையர், புனிதர்கள்.

ஆண்டவரின் விண்ணோர்பு விழா

தி.ப 1:1-11, எபே 1:17-23, மத் 18:16-20

கருப்பொருள் : துய ஆவியின் வல்லமையால் நாம் உயிர்த்த இயேசுவின் சாட்சிகளாய் வாழ அழைக்கப்பட்டுள்ளோம்.

1ம் வாசகம் : அவர்கள் கண்முன்பாக அவர் மேலே உயர்த்தப் பெற்றார்.

2ம் வாசகம் : அவரை விண்ணுலகில் தம் வலப்புறத்தில் அமரச் செய்தார்.

நற்செய்தி வாசகம் : விண்ணிலும் மண்ணிலும் எல்லா அதிகாரமும் எனக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இயேசுவைப் போன்று ஒரு சிறந்த குரு இருந்ததில்லை. அவர் மூன்று வருடங்கள் போதித்தார். இம் மூன்று வருடப் போதனையின் பின் சீடர்கள் பின்வரும் கேள்விகளைக் கேட்டனர்.

1. இஸ்ராயேலுக்கு அரசை மீட்டுத் தரும் காலம் இது தானா? அதற்கு இயேசு என்ன சொன்னார்? இயேசு அதற்கு பதில் கூறவில்லை. "என் தந்தை குறித்துள்ள நேரத்தை அறிவது உங்களுக்குரியதல்ல". இறையரசு முதிர்ச்சியடைய இன்னும் காலம் உண்டு. 12 கோத்திரங்களிலிருந்து 12 அப்போஸ்தலர் வரை இறையரசு மாற்றமடைந்துள்ளது. கல்வாரியிலிருந்து

இஸ்ராயேலரின் அரசு புதிய இஸ்ராயேலாக மாற்றமடைந்துள்ளது. இந்தப் புதிய இஸ்ராயேலின் தன்மையை வரலாறு தான் காட்ட முடியும். இதற்கு

- (1) பரிசுத்த ஆவியில் காத்திருக்க வேண்டும்.
- (2) இப்புதிய இஸ்ராயேலை அறிவித்து, திருமுழுக்குக் கொடுத்து புதிய இஸ்ராயேலை நிறைவுக்கு கொண்டு வர வேண்டும்.

இது தூய ஆவியின் வருகைக்கும் இயேசுவின் இரண்டாம் வருகைக்கும் இடைப்பட்ட காலம். இப் பரிசுத்த ஆவியின் காலம் தான் புதிய இஸ்ராயேலை உருவாக்கும்.

2. “இஸ்ராயேலை மீட்டுக் கொண்டு வரும் காலம் இது தானோ?” அவர் பழைய இஸ்ராயேலை மீட்க மாட்டார். புதிய இஸ்ராயேல் உருவாகும். மீட்பின் காலம் எப்போது என்று தனக்குத் தெரியாது என்று யேசு கூறுகின்றார். ஆனால், அதற்கான அடையாளங்கள் தோன்றும். அவை:

- (1) உலகமெங்கும் நற்செய்தி அறிவிக்கப்படும்.
- (2) துன்பங்கள், வேதனைகள் ஏற்படும்.
- (3) எதிர்க்கிறிஸ்துக்களால் மதத்திற்கு எதிரான போதனைகள் ஏற்படும்.
- (4) வேத சாட்சிகளின் புதிய காலமும் அவற்றோடு சேர்ந்த அடையாளங்களும் மனமாற்றமும் உண்டாகும்.

தூய ஆவியின் பெரு விழா

தி.ப 2:1-11, 1கொரி 12:3-7, 12-13 யோவா 20:19-23

கருப்பொருள் : தூய ஆவியினால் நாம் புதுப்படைப்பாகின்றோம்.

1ம் வாசகம் : எல்லாரும் தூய ஆவியால் நிரப்பப்பட்டு பேசத் தொடங்கினர்.

2ம் வாசகம் : நாம் அனைவரும் ஒரே ஆவியால் ஒரே உடலுக்குள்ளாக திருமுழுக்குப் பெற்றோம்.

நற்செய்தி வாசகம் : தந்தை என்னை அனுப்பியது போல நானும் உங்களை அனுப்புகின்றேன். தூயஆவியைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

நமது நாட்டில் பல தேசிய திரு விழாக்கள் கொண்டாடப் படுகின்றன. உதாரணம் தீபாவளி.... இவ்விழாக்களில் சமய அனுசாரங்களோடு பல சமூகப் பண்புகளும் பிண்ணிப் பிணைந்துள்ளன. சமுதாயத்தில் அவ்வப்போது ஒரு புத்துணர்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்றன. யூத மக்களும் மூன்று பெரிய தேசிய விழாக்களைக் கொண்டாடி வந்தனர்: பாஸ்கா விழா, பெந்தகோஸ்து விழா, கூடாரப் பண்டிகை என்பன அவை. இம்மூன்று விழாக்களுடாக அவர்களது வரலாற்றிலே நடந்த மூன்று முக்கிய கட்டங்களை நினைவு கூர்ந்தனர். பாஸ்கா விழாவின்மூலம் எகிப்தின் அடிமைத் தனத்திலிருந்து அவர்கள் விடுதலை பெற்ற இரவையும், அவ் விழாவிலிருந்து 50-வது நாளன்று கொண்டாடப்பட்ட

பெந்தகோஸ்து விழா மூலம் சீனாய் மலையில் மோயீசன் இறைவனிடமிருந்து திருச்சட்டம் பெற்ற நிகழ்ச்சியையும் நினைவு கூர்ந்தனர். 50-ம் நாள் என்று பொருளுள்ள “பெந்தகோஸ்து விழா” அறுவடை முடிந்தவுடன் இறைவனுக்கு நன்றி கூறும் விழாவாகவும் கருதப்பட்டது. அவ்விழாவிற்கு ஜெருசலேமிலிருந்து 20 மைலுக்குள் வசித்த அனைத்து யூதர்களும் அந்நகருக்கு வந்து விழாவில் பங்கெடுக்க வேண்டும் என்ற சட்டம் இருந்தது. எனவே, அது யூத சமுதாயத்தின் ஒரு எழுச்சி நாளாக, புத்துணர்ச்சி தினமாக விளங்கியது.

1. பழைய இஸ்ராயேலரின் எழுச்சி நாளையே இறைவன் புது இஸ்ராயேலாகிய தன் திருச்சபையின் எழுச்சி நாளாக, புத்துணர்ச்சி தினமாக தேர்ந்தெடுத்ததில் வியப்பில்லை. அந்நாளிலேயே பரிசுத்த ஆவியானவர் இளந்திருச்சபையில் எழுந்தருளி வந்து இத்தகைய புத்துணர்வை ஊட்டுகின்றார். அவரைப் பெற்றுக் கொண்ட அப்போஸ்தலர்கள் தங்கள் கோழைத் தனத்தை விட்டுவிட்டு தைரியத்தோடு இறைவார்த்தையைப் போதிக்கின்றனர். பழையன கழிந்து புதியன புகுந்தது. அன்றே மூவாயிரம் பேர் (தி.ப.2:41) தங்கள் பழைய வாழ்வை விடுத்து மனந்திரும்பி திருமுழுக்குப் பெற்றார்கள். எங்கும் புதுக்குரல், புத்துணர்ச்சி, புதுவாழ்வு, தனிமனித வாழ்வில் இத்தகைய புது வாழ்வு, மனந்திரும்பி இறைவனோடு ஒப்புரவாகுவதில் அடங்கியுள்ளது. அத்தகைய ஒன்றிப்பை நிகழ்த்துபவர் தூய ஆவியே,
2. தூய ஆவியானவர் தனி மனிதனை மட்டுமல்ல, ஒரு சமுதாயத்தையே புதுப்பிக்கிறார். மொழியால் இடத்தால் (பார்த்தர், மேதர், எலாமித்தர்....தி.ப.2) இனத்தால் ஒரு கும்பல் போல நின்ற மக்களை ஒரு திருச்சபையாக ஒன்று சேர்த்தவர் அவர். பழைய இஸ்ராயேலரின் எழுச்சி தினத்திலேயே புது இஸ்ராயேல் திருச்சபையாக உருவாயிற்று. மொழி வேற்றுமை, இடவேற்றுமை, இனவேற்றுமை அவரது புதுமை வெள்ளத்தில் அடித்துக் கொண்டு போகப்பட்டு, திருச்சபையென்னும் ஒரே கடலில் சங்கமமாகி விடுகின்றன. “யூதர் அல்லது கிரேக்கர், அடிமைகள் அல்லது

உரிமைக் குடி மக்கள் யாராயினும், நாம் அனைவரும் ஒரே ஆவியால் ஒரே உடலுக்குள்ளாக திருமுழுக்குப் பெற்றோம். ஒரே ஆவியால் தாகந்தணியப் பெற்றோம்" (1கொரி 12:13, 2-ம் வாசகம்) இன்றும் நம்மையெல்லாம் ஒரே இறைமக்களாக இணைப்பதின் மூலம் தூய ஆவியானவர் நம் சமுதாயத்தைப் புதுப்பிக்கின்றார்.

தனி வாழ்வில் புது வாழ்வு:

இது தூய ஆவியின் யுகம் என்று கூறப்படுகிறது. அவரது சலனங்களை திருச்சபையின் பல்வேறு இடங்களிலும் நாம் இன்று காண்கின்றோம். நமது கத்தோலிக்கத் திருச்சபையிலும் பெந்தேகோஸ்து இயக்கம் தோன்றி பரவி வருவதை நாம் காண்கின்றோம். மனிதன் இறைவனோடு ஒன்றித்து ஆழ்ந்த சமய அனுபவம் பெற தூய ஆவி துணை நிற்கின்றார் என்பதை மேற்கண்ட உண்மைகள் உணர்த்துகின்றன. நமது ஆன்மீக வாழ்விலே அவராலன்றி நாம் ஒன்றும் செய்ய இயலாது. "தூய ஆவியின் ஏவுதலின்றி" "இயேசு ஆண்டவர்" என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. (1கொரி 12:3) இயேசு அருளும் பாவ மன்னிப்பு அவர் வழியாகவே நம்மை வந்தடைகின்றது. "தூய ஆவியைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். எவர்களுடைய பாவங்களை மன்னிப்பீர்களோ, அவர்களுக்கு அவை மன்னிக்கப் பெறும்..... (யோவா.20:22-23) என்று இன்றைய நற்செய்தியிலே இயேசு அப்போஸ்தலர்களுக்கு பாவ மன்னிப்பின் அதிகாரத்தை வழங்குகின்றார். நமது தனி வாழ்விலே நாம் தூய ஆவியால் இயக்கப்படுகின்றோமா? நம்மில் பலருக்கு ஆன்மீக வாழ்வில், ஆவிக்குரிய வாழ்வில் ஈடுபாடு குறைந்திருப்பதன் காரணம் தூய ஆவி நமக்கு மறக்கப்பட்ட கடவுளாக இருப்பதே. அவரது அசைவை தங்கள் வாழ்வில் உணர்ந்தவர்களின் வாழ்க்கை எத்தகைய மாற்றம் பெற்றிருக்கிறது என்பதை நாம் சில சமயங்களில் பார்க்கிறோம். ஆவியானவரால் ஏவப்பட்டு, ஆவியானவரால் நிரப்பப்பட்டவர்களாக வாழ்வோம்.

திருச்சபையில் புது வாழ்வு:

தூய ஆவி இன்றும் திருச்சபையினரை ஒரே சமூகமாக இணைக்கிறார். நம்மை இறைவனோடு மட்டுமல்ல இறை மக்களோடும் இணைப்பவர் அவரே. இறையன்பை மட்டுமல்ல, பிறரன்பையும் பயிற்சி செய்யவும் அவரது அருள் துணை தேவை. சாதி, இன அடிப்படையில் பிரிவினை பாராட்டுபவர்கள் தூய ஆவியின் முதல் எதிரிகள் எனலாம். ஆவியானவரின் அருளால் இயக்கப்படுகிறவர்கள் இத்தகைய குறுகிய தடைச் சுவர்களைத் தாண்டி அனைவரையும் சகோதரர்கள் என்று மதிப்பார்கள். நமது பங்குகளிலே சமூகங்களிலே, இல்லங்களிலே அற்ப காரணங்களை முன்னிட்டு சில சமயங்களில் குழப்பங்கள் சச்சரவுகள், அடிதடிகள், மனஸ்தாபங்கள். நாம் ஆவியானவரால் நடத்தப்படும் சமூகமாக இருந்தால் இத்தகைய தவறுகளைத் தவிர்க்கலாம். சமூக அளவிலும் புது வாழ்வு காணலாம். “ஆண்டவரே உமது ஆவியை அனுப்புவிர் உலகனைத்தும் புத்துயிர் பெறும்” (தியானப்பாடல்)

கடவுள் படைத்த ஓர் உலகம்

கோடானு கோடி உலகங்களாகக்

சுறப்பட்டிருக்கும் கோர நிலை!

கொள்ளையாக கொண்டாடப்படவேண்டிய

இறைவனின் திருவுளம்

காற்றிலே பறக்கவிடப்பட்டிருக்கும் அவல நிலை!

கடவுளின் பிரசன்னத்தை மறந்து

மனிதர்கள் கயமைச் செயல்களில்

ஈடுபட்டிருக்கும் இழிந்த நிலை!

தங்களிடையே உள்ள உண்மை உறவை அறுத்த

மனிதர்கள் ஒருவரை ஒருவர்

வெறுத்துக்கொண்டிருக்கும் வேதனைக்குரிய நிலை

மூவொரு இறைவனின் பெருவிழா

வி.ப 34:4-6, 8-9; 2கொரி 13:11-13; யோவா 3:16-18

கருப்பொருள் : தந்தையின் அன்பும் ஆவியின் நட்புறவும் இயேசுவின் அருளும் எம்மை ஒன்றிணைந்த அன்புச்சமூகமாக உருவாக்குகின்றது.

1ம் வாசகம் : மோயீசன் சீனாய் மலையில் "அருள் நோக்கும், தயவும் பொருந்திய ஆண்டவராகிய கடவுளே" என்று செபித்தார்.

2ம் வாசகம் : புனித பவுலின் இறுதி ஆசீர், இயேசுக் கிறிஸ்துவின் அருளும், கடவுளின் அன்பும் தூய ஆவியின் நட்புறவும் உங்கள் அனைவரோடும் இருப்பதாக.

நற்செய்தி வாசகம் : இயேசு, நிக்கோதேமுவிடம் கூறியது, "கடவுள் தம் மகனை உலகிற்கு அனுப்பியது அவர் வழியாக உலகம் மீட்புப் பெற்றவே"

இறைவன் நம் மனம் வாக்கு காயங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர் என்று கூறுகின்றோம். அன்பே கடவுள் (1யோவா 4: 2) என்பதால் கடவுள் அன்பு மயமாக இருப்பதே நமது சிற்றறிவுக்கு எட்டாத பேருண்மை என்று கூறவேண்டும். இதனால் தான் பரம தந்தையை அன்பு செய்வதும், அவ்விருவரின் அன்பே தூய ஆவியாக புறப்படுவதுமாகிய திரித்துவம் நாம் முற்றிலும் புரிந்து கொள்ள இயலாத மறையுண்மையாக விளங்குகின்றது. நாம் முற்றிலும் அறிந்து தெரிய முடியாத கடவுளின்

இந்த அன்பு வாழ்க்கையை, அவர் மனிதன் மேல் வைத்த அன்பிலிருந்து ஓரளவு புரிந்து கொள்ளலாம். இன்றைய வாசகங்கள் இத்தகைய பேரன்பைப் பாடுகின்றன. இந்த அன்பை நுகரும் மனிதன், கடவுள் தன்னிலே எவ்வாறு அன்புமயமாய் - திரித்துவமாய் - இருக்கின்றார் என்பதை ஓரளவு புரிந்து கொள்ளலாம்.

1. இறைவன் தன்னை மனிதனுக்கு தருகின்றார்.

திருமகன் தன்னை முழுவதும் பரம தந்தைக்குத் தருகிறார். இவ்வாறு ஒருவரை ஒருவருக்குத் தருவது எவ்வளவு நிறைவுள்ளதெனில் அந்த நிறைவே ஒரு தேவ ஆளாக தூய ஆவியாக நிற்கின்றார். இவ்வாறு அன்புமயமாக விளங்கும் இறைவனில், தேவ ஆட்கள் ஒருவரை ஒருவருக்குத் தருகின்றார்கள். இறைவன் நம் மீது அன்பு காட்ட விளையும்போதும் தன்னை நமக்குத் தருகின்றார். “ஒரே பேறான மகனையே அளிக்கும் அளவுக்குக் கடவுள் உலகின் மேல் அன்பு கூர்ந்தார்” (யோவா 3:16). இறைவன் நமக்குத் தந்த அன்பளிப்பு எத்தகையது? பரிசுத்த தமதிரித்துவத்தில் தேவ ஆட்கள் தங்களை முற்றும் ஒருவருக்கொருவர் தருவது போல இறைவன் நம் மேல் கொண்ட அன்பின் காரணமாக தமது மகனையே நமக்குத் தருகின்றார். அன்பளிப்பு எவ்வளவு சிறந்ததோ, அன்பளிப்புத் தருபவரோடு எவ்வளவுக்கு நெருங்கிய தொடர்பு உள்ளதோ, அவ்வளவுக்கு சிறப்புடையது இந்த அன்பு. பரம தந்தை தமது திருமகனை விட சிறந்த அன்பளிப்பை நமக்குத் தர இயலாது. இப்பேரன்பின் பல்வேறு அதிர்வுகளை இன்றைய முதல் வாசகம் பதிவு செய்து தருகிறது “அருள் நோக்கும், தயவும், பொறுமையும், அளவில்லாத இரக்கமும் பொருந்திய கடவுளே” (யாத்.34:6) என்று மோயீசன் கடவுளை அழைக்கின்றார்.

2. மனிதனும் தன்னை இறைவனுக்குத் தரவேண்டும்.

இறைவன் தன்னையே, தனது திருமகனையே நமக்குத் தந்திருக்க, அவ்வாறு தந்ததின் மூலமாக தன் அன்பை உணர்த்தியிருக்க, நாமும் நம்மையே இறைவனுக்கு அர்ப்பணிப் பதன் மூலமாக நம் அன்பை உணர்த்த வேண்டும். விசுவாசத்தினால் நாம் நம்மையே இறைவனுக்கு

அளிக்கின்றோம். “தம் மகனில் விசுவாசம் கொள்ளும் எவரும் அழியாமல் முடிவில்லாத வாழ்வைப் பெறும் பொருட்டு அந்த ஒரே பேறான மகனையே அளிக்கும் அளவுக்கு கடவுள் உலகின் மேல் அன்பு கூர்ந்தார்.” (யோவா. 3:6) எனவே, நமது விசுவாச வாழ்வு மூவொரு கடவுளை மறையுண்மையாக ஏற்றுக் கொள்வதில் மட்டுமல்ல, அத்திரித்து வத்தினுள் பரஸ்பர அர்ப்பணத்தை முன் மாதிரிகையாக பின் பற்றுவதிலும் அடங்கியிருக்கிறது.

அதி புனித திரித்துவம் நமது கிறிஸ்தவ வாழ்வின் முன் மாதிரிகை: கிறிஸ்தவ வாழ்வு என்பது அருட்சாதனங்களைப் பெறுவது, அருட்கொடைகளைப் பெறுவது, பேறு பலன்களைப் பெறுவது, கேட்ட காரியங்களைப் பெறுவது என்றவாறு நிற்கும் ஒரு பிச்சை பெறும் நிலை போன்று கருதப்படக்கூடாது. கிறிஸ்தவ வாழ்வு என்பது அடிப்படையாக ஒரு அன்பு வாழ்க்கை. அன்பின் தன்மை கொடுப்பது. தன்னையே அர்ப்பணிப்பது. எனவே, பரம தந்தை நம் மேல் வைத்த அன்பினால் தன் திருமகனையே நமக்குத் தந்தது போல, நாமும் நம்மை இறைவனுக்குத் தரவேண்டும். திரித்துவத்தின் தேவ ஆட்கள் ஒருவரை ஒருவருக்குத் தருவது போல நாமும் இறைவனுக்கு நம்மைத் தரவேண்டும். ஒருவன் தன்னை மற்றவனுக்கு தர தியாக சிந்தை தேவை, தன்னல மறுப்புத் தேவை. அதன் பொருட்டுத் தான் நம்மையே இறைவனுக்குத் தரும் கிறிஸ்தவ வாழ்விலே மிகுதியான தியாகமும் தன்னல மறுப்பும் தேவைப்படுகிறது. நமது வாழ்க்கையிலே எவ்வளவு நேரத்தை, எவ்வளவு கவனத்தை, எவ்வளவு அக்கறையை, எவ்வளவு ஆர்வத்தை, எவ்வளவு அன்பை கடவுளுக்கு என்று ஒதுக்குகிறோம்?

அயலாருக்கு நம்மை நாம் தருவதன் மூலமாக இறைவனுக்கே நாம் நம்மைத் தருகின்றோம். நமது சின்னஞ்சிறிய சகோதரருள் ஒருவனுக்குச் செய்வதெல்லாம் அவருக்கே செய்வதாகும். (மத் 25:40) நமது அன்புக்காக, கவனத்திற்காக, அக்கறைக்காக, ஆறுதலுக்காக, நல்ல அபிப்பிராயத்துக்காக, முறையான மதிப்பீட்டிற்காக காத்திருக்கும் நமது அயலாரின் வழியாக இறைவன் நமது அன்பைக் கேட்கின்றார். “நாம் கடவுளுக்கு அன்பு செய்ததில் அன்று, அவரே நமக்கு அன்பு செய்து நம் பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாக தம் மகனை அனுப்பியதில்

தான், அளித்ததில் தான் அன்பின் தன்மை விளங்குகின்றது. கடவுள் நமக்கு இவ்வாறு அன்பு செய்தார் எனில் நாமும் ஒருவருக்கொருவர் அன்பு செய்தல் வேண்டும். (1யோவா 4:10-11) மூவொரு கடவுளின் அன்புக் குடும்பத்தை நமது வாழ்க்கைச் சூழலில் பிரதிபலிக்க சிறந்த வழி இது தான். அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் அன்பு செய்வது போல நாமும் ஒருவரை ஒருவர் அன்பு செய்தால் தான் ஆண்டவராகிய இயேசுவின் அருளும், கடவுளின் அன்பும், தூய ஆவியின் நட்புறவும் (2கொரி.13:13) நம்மோடு இருக்கும்.

மானுட இனத்தை ஒரு குடும்பமாகப்
பார்க்கும் அளவுக்கு, ஏற்கும் அளவுக்கு
காட்சியும், இதயமும் விரிவடைய வேண்டும்!
இத்தகைய சிறப்பியல்பினைப் பெற்று வாழ்வவன்
காலத்தின் நிறைவினை கண்டுகழிக்கின்றான்!
கடவுளின் அரட்சனில் அங்கம் வகிக்கின்றான்!

கிறிஸ்துவின் திரு உடல் திரு இரத்தத்தின் பெருவிழா

இணை.ச 8:2-3,14-16, 1கொரி 10:16-17, யோவா 6:51-58

கருப்பொருள் : ஒரே அப்பத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் நாம்
ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

1ம் வாசகம் : நீயும் உன் முன்னோரும் அறிந்திராத உணவைக்
கொண்டு உனக்கு உணவூட்டினார்.

2ம் வாசகம் : அப்பம் ஒன்றே, நாம் பலராயினும் ஒரே
உடலாயுள்ளோம்.

நற்செய்தி வாசகம் : என் தசை மெய்யான உணவு; என் இரத்தம்
மெய்யான பானம்.

பாலைவனத்தில் பொழியப்பட்ட மன்னா இறைவனின் வாயிலிருந்து வரும் இன்னுமோர் அப்பத்தின் அடையாளம். “மனிதன் அப்பத்தினால் மட்டுமல்ல இறைவனின் வாயிலிருந்து வரும் ஒவ்வொரு வார்த்தையினாலும் உயிர் வாழ்கின்றான்” என்றார் இயேசு. இன்றைய திருப்பாடலும் இறைவார்த்தையும் இதையே மையப்படுத்துகின்றன. இயேசுவே தந்தையிடமிருந்து புறப்பட்ட வார்த்தை. பாலைவனத்தில் பொழியப்பட்ட மன்னாவைக் குறிப்பிட்டு யூதர்கள் இயேசுவிடம் இந்த மன்னாவைப் போன்று நீர் எமக்கு என்ன அரும் அடையாளம் செய்வீர் என்று கேட்கின்றார்கள். அதற்கு இயேசு அந்த மன்னா விண்ணகத்திலிருந்து பொழியப்பட்டது அல்ல; நானே வானினின்று வந்த உண்மையான மன்னா என்று கூறுகின்றார். எனது உடலே உயிரளிக்கும் உண்மையான உணவு (யோவா 6:51). இவ்வாறு மக்கள் அனைவருக்காகவும் தன் வாழ்வைக் கொடுக்கும் உன்னதக் கொடையை இயேசு உணர்த்துகிறார். நற்கருணையில் உயிசூற்று 1

நாம் கிறிஸ்துவைப் பெற்றுக் கொள்வது மாத்திரமல்ல, கிறிஸ்துவும் நம்மை வரவேற்கின்றார் - ஏற்றுக் கொள்கின்றார். எனவே, எங்கள் துன்ப துயரங்கள் அங்கலாய்ப்பு மத்தியில் நாம் நம்பிக்கையோடு வாழ முடியும். இப்படியான உயிரளிக்கும் உணவிற்காக நாம் எவ்வளவுக்கு ஏங்கி நிற்கின்றோம்?

நற்கருணையை ஏற்றுக் கொள்ள மறுப்பது நற்செய்தி ஆரம்பமான காலம் தொடக்கம் ஏற்படும் பிரச்சினையாகும். “இந்தப் பேச்சு மிதமிஞ்சிப் போகின்றது” என்று சொன்ன நாளிலே தொடங்கியது. இத்தகைய அதிர்ச்சியிலிருந்து பின்வாங்குவதற்குப் பதிலாக இயேசு தன் வார்த்தையை வலியுறுத்தி “என் இரத்தத்தை குடித்தால் ஒழிய” என்று கூறுகின்றார். உடலும் இரத்தமும் எபிரேயத்தில் முழு மனிதனைக் குறிக்கின்றது. இவ்வாறு இயேசு தானே முழுமையான உணவு என்று கூறுகின்றார். அப்ப இரச வடிவிலே கொடுக்கப்படும் கிறிஸ்துவின் உடலும் இரத்தமும் மரித்து, உயிர்த்து என்றும் உயிர் வாழும் இயேசுவைக் குறிக்கின்றது.

இந்த அப்பம் கோதுமை அரைக்கப்பட்டு மாவாக்கி அப்ப வடிவமாகிறது. இது இயேசுவின் பாஸ்காவாகிய இறப்பு, உயிர்ப்பை அடையாளப்படுத்துகிறது. கோதுமை தன் வடிவத்தை இழந்து (இறப்பு) அப்ப வடிவமாகிறது (உயிர்ப்பு). கோதுமை மனிதனின் உழைப்பு, களைப்பு, மனித துன்பங்களை உள்ளடக்கி பாஸ்கா மறை பொருள் சுட்டி நிற்கும் இறப்பு, உயிர்ப்பின் பரிமாணத்தை அடையாளப்படுத்துகின்றது. இதே போன்று தான் திராட்சை இரசமும்.

அப்ப, இரசம் குழை வாழ்வின் அடையாளங்கள் - இந்தப் பரிமாணத்தை நாம் எமது வாழ்வில் மீளக் கொண்டு வரவேண்டும். ஒன்று கூடும் சமூகத்தில் கிறிஸ்துவின் இறப்பு - உயிர்ப்பு மூலம் வெளிப்படுத்தப்படும் கிறிஸ்துவின் அன்பை ஒரு உறுப்பினர் அனுபவிக்கவில்லையென்றால் அச்சமுகம் குறையுள்ள சமூகம். அன்புக் குழுமமாக ஒருவர் மற்றவரின் தேவையை நிறைவு செய்து வாழும்போதுதான் இறை அன்பை சமூகத்திற்கு காட்டுகின்றோம். அப்ப இரசத்தினால் இவ்வுண்மையை, மீட்புச் செயலை நாம் அறிக்கையிட்டு, எமது அன்பு, பகிர்வு வாழ்வாக அதைத் தொடர வாக்குப்பண்ணுகின்றோம்.

நற்கருணை ஒரு விதத்தில் நாம் இயேசுவோடு இருப்பதாகும். (லூக் 24:29) அவரோடு நாம் உலகினுள் சென்று, இறைவார்த்தையின் சவாலை ஏற்று, உயிர்த்த இயேசுவால் வலுவூட்டம் பெற்று உலகை உருமாற்றுகின் றோம். இது தான் நற்கருணைக் கொண்டாட்டத்தின் முக்கிய நோக்கம்.

எமது நற்கருணைப் பக்தி பலிப்பீடத்தில் மட்டுமல்ல, நற்கருணைப் பேழையிலும் இருக்க வேண்டும். அன்னை திரேசாவுடன் சேர்ந்த அருட்சகோதரிகளுடைய வாழ்வின் இரகசியம் இது தான். பிரபல எழுத்தாளரான அருட்பணி கென்றி நுவேன் என்பவர் 20 வருட கற்பித்தலின்பின் மன வலுக்குறைந்த மக்கள் மத்தியில் பணி புரிந்தார். தனது மனப்போராட்டங்கள் மத்தியில் அன்னை திரேசாவின் ஆலோசனையை நாடினார். அதற்கு அன்னை திரேசா கூறியது “ஒவ்வொரு நாளும் நற்கருணை ஆண்டவர் முன் ஒரு மணி நேரம் செலவிடும்” என்பதாகும். 90க்கு மேற்பட்ட நூல்களை எழுதி வானொலி, தொலைக்காட்சி மூலம் எண்ணற்ற மக்களோடு தொடர்பு கொண்ட ஆயர் வுல்ரன் ஷீன் என்பவர் தனது 60 வருட குருத்துவ வாழ்வில் தினமும் ஒரு மணி நேரம் நற்கருணை ஆண்டவர் முன் செலவிடுவதே தன் வாழ்வின் வெற்றிக்குக் காரணம் என்று கூறுவார். நாம்...?

சிறிய மீன்களை விழங்கியே பெருத்து வளரும் பெரிய மீன்கள் என்றாவது ஒரு நாள் வலையிலோ தூண்மூலிலோ மாட்டிக்கொண்டு அழிவது போல ஏழைகளைச் சுரண்டி ஏமாற்றி தம்மை வளர்த்துக்கொள்ளும் பணக்காரர்கள் தண்டனையிலிருந்து தப்பிக்கவே முடியாது என்று எச்சரிக்கை விடுக்கின்றார் புனித பசில்.

ஆண்டின் பொதுக்காலம்

2ம் ஞாயிறு

எசா 9:3, 5-6

1கொரி 1:1-3,

யோவா 1:29-34

கருப்பொருள் :

மீட்பராகிய இயேசுவை உலகிற்கு அறிவிக்கும் தூதுவர்களாய் நாம் திகழ வேண்டும்.

1ம் வாசகம் :

நமது மீட்பு விளங்கப் புறவினத்தாருக்கு ஒளியாக ஒருவர் தெரிந் தெடுக்கப்பட்டார் என்று கூறப்படுகிறது.

2ம் வாசகம் :

அப்போஸ்தலராக அழைக்கப்பட்ட பவுலின் வாழ்த்து. நம் தந்தையாகிய கடவுளிடமிருந்தும், ஆண்டவராகிய இயேசுக்கிறிஸ்துவிடமிருந்தும் அருளும் சமாதானமும் உண்டாவதாக.

நற்செய்தி வாசகம் :

இதோ கடவுளுடைய செம்மறி இவரே உலகின் பாவங்களைப் போக்குபவர்.

மனுக்குலத்தின் மீட்பராக ஊழியனை எசாயா காட்டுகிறார். இறைவன் செயற்படுத்துவதற்கு காலாதிகாலமாகத் தான் காத்திருந்ததாக திருப்பாடல் ஆசிரியர் கூறுகின்றார். குழப்ப நிலையில் இருந்த குழந்தையை நோக்கி குனிந்து சென்ற தந்தையைப் போல இறைவன் நம்மை நோக்கி வருகின்றார். எப்படிப்பட்ட பிரச்சினையாயினும் இறைவன் தலையிடும் பொழுது அது மறைந்து விடுகின்றது. இறைவன் பலிகளையும் காணிக்கைகளையும் தேடுவதில்லை. அவருக்கு நிறைவளிப்பது

முழுமையான தற்கையளிப்பே “உமது திருவுளத்தை நிறைவேற்ற இறைவா இதோ வருகின்றேன்.”

திருமுழுக்கு யோவான் இயேசுவைக் கண்டவுடன் யூத பாரம்பரிய அடிப்படையிலே அவரை அணுகி உலகின் பாவங்களைப் போக்கும் இறைவனின் செம்மறி என அவரை வாழ்த்துகின்றார். யூதர்கள் இந்தக் குறிப்பைத் தவறவிடமாட்டார்கள். பாவங்கள் அனைத்தையும் சுமத்தி பாலைவனத்திற்குத் துரத்தி விட்ட பலிக்கடாவை அவர்கள் அறிவார்கள் (லேவி 16:21). மக்களின் பாவங்களுக்காக ஜெருசலேம் தேவாலயத்திலே காலையும் மாலையும் பலியிடப்பட்ட செம்மறிப்புருவையை அவர்கள் அறிவார்கள் (வி.ப 29:38-42). இறைவாக்கினர்கள் எசாயா, எரேமியா குறிப்பிடும் செம்மறிப்புருவையின் இரு பெரிய உருவங்களை அவர்கள் அறிவார்கள் (எசா. 53:7, எரே. 11:19). இவையனைத்தும் இயேசுவை மெசியாவாக ஏற்றுக்கொள்ள உதவியதா? இல்லை.

எத்தனை முறை எம் அயலவரைப் பார்த்து மேலோட்டமாக தீர்மானங்களை செய்திருக்கின்றோம்? இயேசுவின் காலத்தில் பலர் இயேசுவை யாரென்று அறியவில்லை. யோவான் முதலாக எப்பொழுது வருவார்; அவரது சுய அடையாளம் என்ன? என்பவற்றை அறியவில்லை. ஆயினும், அவரது வருகையை அறிவித்தார். மக்களை ஒன்று கூட்டி மனமாற்றத்திற்கு அழைத்தார். இயேசு வந்த பொழுது ஆவியானவர் யார் மீது தங்குவாரோ அவர் தான் மெசியா என்று வெளிப்படுத்தினார். அவர் தான் எதிர்பார்க்கப்பட்டவர்.

இது எதைக் குறிக்கின்றது? இயேசு இறை ஆவியால் எங்களையும் எங்கள் வாழ்வையும் நிரப்புவார். தனது திருமுழுக்கு பாவ மன்னிப்புக்கான தூய்மைப்படுத்தும் சடங்கே. ஆனால், இயேசு கொடுக்கவிருக்கும் தூய ஆவியின் திருமுழுக்கு ஒருவரது வாழ்வில் இறைவனையும் அவரது திருவுளத்தையும் அறிந்து அவற்றின் பொருளையும் அவற்றால் ஏற்படும் கடமைகளையும் உணர்த்துகின்றன. எது சரியென தெரிந்து கொள்ளும் அறிவை மாத்திரமல்ல அவற்றை

நிறைவேற்றும் ஆற்றலையும் ஆவியானவர் கொடுக்கின்றார். எமது வாழ்வை நிறைவாக வாழவும் அவர் ஆற்றலை வழங்குகின்றார். அவர் தூய்மைப்படுத்தும் ஆவி. எம் வாழ்வினுள்ள தவறான எண்ணங்களையும் கீழான நோக்கங்களையும் தூய்மைப்படுத்துகின்றார். எனவே, ஆவியானவரை நோக்கி நாம் எழுப்பும் செபம் எமது உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்து எழும் கூக்குரலாக இருக்க வேண்டும். பல வேளைகளில் நாம் இயேசுவை அறிந்தது போல் நடிக்கின்றோம். உண்மையில் நாம் அவரை முழுமையாக அறிந்து கொள்ள முடியாது. நாளாந்தம் இறைவனுடையவும் இயேசுவினுடையவும் வெளிப்பாட்டுக்காக தாழ்மையோடு எமது உள்ளங்களை திறந்து விட வேண்டும். தான் இப்பொழுது இயேசுவைக் கண்டதாக யோவான் கூறி, அவரே இறைவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் என்று சாட்சியளிக்கின்றார். இயேசுவின் பக்கம் மக்களைத் திருப்புவதே யோவானின் பணி. தான் தூரத்திலுள்ள சிறப்பான அடையாளம் என யோவான் கூறி அவர் வளர வேண்டும், நான் குறைய வேண்டும் என்று கூறுகின்றார். இதுவே யோவானின் அழைப்பு. நாம் பல வேளைகளில் எம்மையே முதன்மைப்படுத்தி நம் செயல்களை இறைவனுடைய செயற்பாடுகளுக்கு மேலாக முக்கியத்துவப்படுத்துகிறோம். நாம் கேட்பவர்களாய் இருப்பதற்கு பதிலாக போதிப்பவராக இருக்கவே விரும்புகின்றோம்.

இறையரசைப் பெறுத்தவரையில் இயேசுவின் எண்ணம் யோவானின் எண்ணத்திலிருந்து மாறுபட்டிருந்தது. எமது வாழ்வில் நாமும் இதே போன்று தான் இவ்வுலக அரசையும் வெற்றியையும் புலன்களுக்கடுத்த ஆன்மீகத்தையுமே எதிர்பார்க்கின்றோம். எம்மை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். சிலுவையில்லாக் கிறிஸ்தவர்களாக இருக்க விரும்புகின்றோம். பல வேளைகளில் இத்தகைய நமது எண்ணங்கள் நடைமுறை வாழ்விலே தகர்க்கப்படுகின்றன. இதை நாம் பெரும் துன்பத்தினுடாகவே கண்டுகொள்கின்றோம். சிறையிலிருக்கும் பொழுது யோவானுக்கு ஏற்பட்ட நிலை போன்று வர இருப்பவர் நீர் தாமோ?

அல்லது வேறொருவரை எதிர்பார்க்க வேண்டுமோ என்ற நிலை ஏற்படுகின்றது. இயேசு தன் மீது வைத்த விசுவாசத்தை இழக்கவேண்டாமென்று கூறுகின்றார். பலவிதமான ஏமாற்றங்கள் மத்தியில் இயேசுவின் மீது வைத்த நம்பிக்கையில் நான் உறுதியாய் இருக்க முடியுமா?

இன்றைக்கு, “ நாம் இந்த நாட்டிலே மிகவும் சொற்ப பேர் தானே இருக்கின்றோம். நம்மால் என்ன செய்ய முடியும்?” என்று நொந்து கொள்ளும் மனநிலை கிறிஸ்தவர்களிடையே பரவலாக காணப்படுகின்றது. இந்த சூழலில், உரோமையில் மதத்திற்காக துன்புறுத்தப்பட்ட கிறிஸ்தவர்கள் தம் வேதனைகள் மத்தியிலும் பிறரன்பில் பணிபற்றிக் கொண்டிருந்த சிந்தனையை நாம் தெரிந்து கொள்வது நம் சிந்தனை தெளிவுக்கு உதவியாக இருக்கும்.

ஆண்புன் பொதுக்காலம்

3ம் ஞாயிறு

எசா 9:1-4, 1கொரி 1:10-13,17 மத் 4:12-23, அல்லது 12-17

கருப்பொருள் : எல்லாப்பற்றுக்களையும் விட்ட நிலையில் தான் நாம் ஆண்டவரைப் பின் செல்ல முடியும்.

1ம் வாசகம் : புறவினத்தார் வாழும் கலிலேயாவில் மக்கள் பேரொளியைக் கண்டனர்.

2ம் வாசகம் : நீங்கள் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு வாழுங்கள், உங்களிடையே பிளவுகள் வேண்டாம்.

நற்செய்தி வாசகம் : இயேசு கப்பர்நாசுவுக்கு வந்தார். இசையாஸ் இறைவாக்கினர் ஒளியைக் குறித்துக் கூறியது இப்படி நிறைவேற வேண்டியிருந்தது.

இயேசுவின் பொதுப் பணி வாழ்வின் நுழைவாயிலான திருமுழுக்கிற்குப் பின், அவரது பணித்தளம், அப்பணியிலே அவர் அறிவித்த நற்செய்தி, அப்பணியிலே அவருக்குத் தவிய அப்போஸ்தலர்களின் அழைப்பு ஆகியவற்றைப் பற்றி இன்றைய வாசகங்கள் நமக்குக் கூறுகின்றன. சிறப்பாக, அவரது மீட்புப் பணிக்காக மக்கள் காத்திருந்தனர். அவரது சேவை மக்களின் தேவை என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்படுகிறது.

- (1) இன்றைய முதல் வாசகத்தையும் இறுதி வாசகத்தையும் புரிந்து கொள்ள கீழ்வரும் வரலாற்றுப் பின்னணி அவசியம். பலஸ்தீன் நாட்டின் வடபாகத்தில் அமைந்திருந்தது கலிலேயா. இதன் வடபாகத்தில் அமைந்திருந்த சபுலோன்,

நெப்தலி என்ற மாநிலங்கள் அந்நியப் படையெடுப்பின் முதல் பலிகளாக அடிமைப்பட்டுக்கிடந்தன. கி.மு 735ல் இம்மாநிலங்கள் 3-ம் திக்லத்பிலேசர் என்ற அன்னிய அரசனுக்கடியில் அடிமை மாநிலங்களாக துன்புற்றன. இவ்வாறு பலஸ்தீனாவின் வட நாட்டுப் பகுதி கி.மு 722ல் சார்கோன் என்ற மன்னனின் காலம் வரை அழிவுக்குட்பட்டுக் கிடந்தது. இந்த வரலாற்றுப் பின்னணியில் “முற் காலத்தில் ஆண்டவர் சபுலோன் நாட்டையும், நெப்தலி நாட்டையும் அவமதிப்புக்கு உள்ளாக்கினார்” என்று கூறும் எசாயாவின் இறைவாக்கு தெளிவாகிறது. இவ்வாறு அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த நாட்டிற்கு கடவுள் மீட்பைக் கொண்டு வருவார் என்று அறிவிக்கிறார் அவர். ஆனால், பிற்காலத்தில் கடல் நோக்கும் வழியையும், யோர்தான் அக்கரைப் பகுதியையும், புறவினத்தார் வாழும் கலிலேயாவையும் (வடநாடு) மகிமைப்படுத்துவார். இருளில் நடந்து வந்த மக்கள் பேரொளியைக் கண்டனர். மரண நிழல் படும் நாட்டில் உள்ளோர்க்கு ஒளி உதித்து சுடர் வீசீற்று என்றும் அவர்கள் தோள் மேல் சுமத்தப்பட்ட நுகத்தையும், தோளைக்காயப்படுத்திய தடியையும் அவர்களை ஒடுக்கியவனின் கொடுங்கோலையும் நீர் ஒடித்தெறிந்தீர் என்றும் வரவிருக்கும் மகிமையை, பேரொளியை, மீட்பை அறிவிக்கிறார் இறைவாக்கினர்.

- (2) நற்செய்திப் பகுதியிலே, இறைவாக்கினர் அறிவித்த மகிமையாக, பேரொளியாக, மீட்பாக இயேசு வருகிறார். பலஸ்தீனாவின் வடபாகத்தில் கப்பர்நாகும் என்ற ஊரே தன் பணிக்கேத்திரமாகக் கொண்டு தன் மீட்புப் பணியை இயேசு ஆரம்பித்ததாக நற்செய்தியாளர் குறிப்பிடுகின்றார். அவர் நாசரோத்தாரை விட்டு, செபுலோன் நப்தலி நாட்டில் கடலோரமாயுள்ள கப்பர்நாகுமுக்கு வந்து குடியிருந்தார். எங்கு அடிமைத்தனம் இருக்கிறதோ அங்கு மகிமையாக இயேசு வருகிறார் என்பதே கருத்து. இயேசு இவ்வாறு இருள் படர்ந்திருந்த நாட்டில் பணி செய்ய ஆரம்பித்த

போது “செபுலோன் நாடே, நப்தலி நாடே, கடல் நோக்கும் வழியே, யோர்தான் அக்கரைப் பகுதியே புறவினத்தார் வாழும் கலிலேயாவே, இருளில் இருந்த மக்கள் பேரொளியைக் கண்டனர். மரண நிழல் படும் நாட்டில் உள்ளோருக்கு ஒளி உதித்தது என்ற இறைவாக்கு நிறைவேற இயேசு இறைவாக்கின் நிறைவாக, இருள் போக்கும் ஒளியாக வருகிறார்.

அன்றைய கலிலேயா நாட்டைப் போல இன்றைய உலகிற்கும் கிறிஸ்துவின் ஒளி தேவை. பலஸ்தீனாவின் வடபாகத்தில் அந்நியனின் ஆட்சியின் விளைவாக பலதரப்பட்ட மக்கள் வந்து குடியேறினர். அங்கு வியாபாரம் செழித்தது. அரசாங்கத்திற்கு அவ்விடத்திலே ஒரு பிடிப்பு இருந்தது. ஆனால், வெளிப்படையாக கவர்ச்சியாக இருந்த இடத்தில் ஆன்மீக இருள் முடிக்கிடந்தது. எனவே, அங்கு தான் இயேசு தன் பேரொளியை வீசச் செய்கிறார். அவ்வாறே இன்றும் அறிவியலிலே, பொறியியலிலே, நாகரீகத்திலே, கலாச்சாரத்திலே முன்னேறி நிற்கும் நமது உலகிலே இருள் மண்டிக் கிடக்கிறது. கிறிஸ்துவின் ஒளி நம் உலகிற்குத் தேவை. நமது உலகம் பகைமைக்கும், ஒழுக்கக் கேட்டிற்கும், உலோகாதாயத்திற்கும் அடிமைப்பட்டு இருளில் தள்ளாடுகிறது. சன நெருக்கம் நிறைந்த நமது நகரங்களுக்கும், இரைச்சல் நிறைந்த நமது தொழிற்சாலைகளுக்கும், வேலைத் தலங்களுக்கும், புழுதி படிந்த நமது கிராமங்களின் சந்து பொந்துகளுக்கும், கிறிஸ்துவின் ஒளியைத் தாங்கிச் செல்வது நமது கடமையாகும். ஏனெனில், கிறிஸ்துவின் ஒளியைப் பிரதிபலிக்க நாம் தான் அழைக்கப்பட்டுள்ளோம். நாம் தான் உலகின் ஒளி (மத் 5:14) முன்மாதிரிகையான உத்தம கிறிஸ்தவ வாழ்வு தான் நாம் தாங்கிச் செல்ல வேண்டிய ஒளி. உலகெல்லாம் இருள் மண்டிக்கிடக்கிறதே என்று நாம் நம் விளக்கை அணைத்து விடக் கூடாது. எல்லோரும் தான் ஒழுக்கக் கேடாக நடக்கிறார்களே, எல்லோரும் தான் நேர்மையற்றதனமாக நடக்கிறார்களே என்று நாமும் இருளில்

கலந்துவிடக் கூடாது. எங்கு இருள் பரவியுள்ளதோ அங்கு தான் ஒளி சுடர்விட முடியும்; சுடர் விட வேண்டும். அவ்வாறு ஒளி விசு நாமும் அப்போஸ்தலர்களைப் போல அழைக்கப்பட்டுள்ளோம். அக்கடமையை நாம் எவ்வாறு நிறைவேற்றுகின்றோம்? இருளைக் கண்டு மிரளாமல், தடுமாறாமல் கிறிஸ்துவின் ஒளியை உயரத் தாங்கிச் செல்வோம்.

“இறைவன் தான் படைத்த பொருட்களை மனிதன் சமமாக பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென விரும்புகிறார். எனவே, சமமான பகிர்தல் அவசியம். படைப்பு பொருட்கள் அனைத்தும், ஒவ்வொருவரின் தேவைக்கேற்பவாவது பகிரப்பட வேண்டும். அல்லது, குறைந்த அளவாவது அனைவருக்கும் பகிரப்பட வேண்டும்” என்று சாடுகின்றனர் கப்பதோசிய தந்தையர்கள்.

ஆண்புன் பௌதுக்காலம்

4ம் ஞாயிறு

சௌப் 2:3, 3:12-13, 1 கொரி 1:26-31, மத் 5:1-12

கருப்பௌருள் : உலக செல் வங்களை விட இறையரசே மேலானது.

1ம் வாசகம் : ஏழ்மையும் எளிமையும் உள்ள மக்களை உன் நடுவில் விட்டு வைப்போம்.

2ம் வாசகம் : வலுவற்றது என உலகம் கருதுவதைக் கடவுள் தேர்ந்து கொண்டார்.

நற்செய்தி வாசகம் : எளிய மனத்தோர் பேறுபெற்றோர்.

பேறுபெற்றோர் என்ற வார்த்தைகள் ஏழைகளுக்குக் கூறப்பட்டவை. போர், கலகம், அனர்த்தம் என்பவை முதலில் ஏழைகளையே பாதிக்கின்றன. ஏழைகள் என்பது பொருளாதாரத்தில் மட்டுமல்ல, யாவேயின் ஏழைகளாக இருக்க வேண்டும். இதனால் தான் “ஆண்டவரின் கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிப்போரே” என்று கூறப்படுகின்றது. ஏழைகளுக்காக 4 வழி முறைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

1. உடன்படிக்கையின் சட்டம் உள்ளடக்குகின்ற உடன் படிக்கைக்குள் அவர்கள் வர வேண்டும். இன்று இறைவனைப் பற்றிய பெரும் சந்தேகம் அல்லது மிகச் சிலரில் அவர் மட்டில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை இருக்கின்றது. எனவே, அவருக்கு இறைவனின் உடன்படிக்கை முக்கியமானதாக இல்லை.

2. இறைவனைத் தேடல் ஒரு பயணமாக அமைகின்றது. இந்த யாத்திரை இறைவன் மட்டில் கொண்டிருக்கின்ற புதுப்பிக்கப் பட்ட அனுபவம். ஏனென்றால், நாம் கற்பனை செய்திருக்கும் கடவுள் வேறாக இருக்கின்றார். கடவுள் உடன்படிக்கையின் கடவுள். அனைத்து அனர்த்தங்களோடும் போரிட்டு உலகத்தை புதுப்பிக்கின்றார். எம்மையும் புதுப்படைப்பாக்குகின்றார்.
3. நாம் ஆழமான தாழ்மை கொண்டவர்களாக இருந்தால் மட்டுமே இந்த இறைவனை அறிய முடியும்.
4. நாம் நீதியுள்ளவர்களாக இருக்கும் போது தான் இந்த இறைவனை விளங்கிக் கொள்ள முடியும். இந்த நீதி ஆழமான விசுவாசம் அன்பின் மூலம் தான் வருகின்றது. தாழ்ச்சி அவர்களுடைய செயலிலே விளங்குகின்றது. இந்த தாழ்ச்சி மூலம்தான் நல்லாயனின் மந்தைகள் அனுபவிக்கும் உள்ளத்து அமைதி கிடைக்கின்றது. இந்த உள்ளத்து அமைதி யாவேயின் ஏழைகளுக்கு மிகவும் முக்கியமானது.

ஏழ்மை என்ற வலையிலிருந்து வெளியேற எவ்வளவு முயற்சி ஏழை செய்தாலும் அவனது குரல்வளையை அது நெருக்குகின்றது ஒழிய அவனை வாழ விடுவதில்லை. ஏழையும் வாழப் பிறந்தவரேயென்று சக மனிதரும் எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை. எனவே, ஏழை யாரிடம் முறையிட முடியும்? இறைவனைத் தவிர!

ஆண்புன் பொதுக்காலம் 5ம் ஞாயிறு

எசா 58:7-10, 1 கொரி 2:1-5, மத் 5:13-16

கருப்பொருள் : எமது விசுவாச வாழ்வு ஒளியாக இவ்வுலகில்
ஒளிர வேண்டும்.

1ம் வாசகம் : உன் ஒளி காலைக்கதிரவன் போல் தோன்றும்

2ம் வாசகம் : சிலுவையில் அறையுண்ட கிறிஸ்துவின்
மறைபொருளை உங்களுக்கு அறிவித்தேன்.

நற்செய்தி வாசகம் : உலகிற்கு ஒளி நீங்கள்.

தலத்திருச்சபை இன்று தனது சக்தியை இழந்து விட்டது. ஆன்மீக பலம், ஞானம் அல்லது பலமும் ஞானமும் (ஒளியும், உப்பும்) குறைந்து கொண்டு போகிறது. பல கிறிஸ்தவர்கள் குழம்பி நிற்பதற்கும், வேறு பலர் திருச்சபைக்குள் வர விருப்பமில்லாமல் இருப்பதற்கும் இது தான் காரணம். சிலர் திருச்சபையை விட்டு விலகுகிறார்கள். இது நமக்கு பெரும் சவாலாக இருக்கின்றது. படித்த கத்தோலிக்கர்கள் இது பற்றி ஆழமாக சிந்திக்க வேண்டும். நாம் சிறுபான்மையினராய் இருந்தாலும் கூட நாம் மலைமேல் வைக்கப்பட்ட விளக்குகள். நாம் எப்படியாவது திரியைத்தூண்டி, எண்ணையை ஊற்றி, எரிய வேண்டும், ஒளிர வேண்டும். இது திருமுழுக்கு, உறுதிப்புகதலினால் திருப்பொழிவு செய்யப்பட்ட நம்மேல் சுமத்தப்பட்ட பாரதூரமான கடமை. நாம் நம்மையே ஆராய்ந்து பார்த்து எந்தத் திசையில் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம், உப்பாகிய நாம்

(ஏன், எப்படி) நம் உவர்ப்பை இழந்து கொண்டிருக்கின்றோம் என ஆராய வேண்டும். இன்று நாம் வெளிக்காரியங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து உள்ளார்ந்த (ஆன்மீக) காரியங்களை விட்டு விடுகின்றோம். இதனால் தான் 1ம் வாசகம் உன் நுகத்தை அகற்றி விட்டு.... என்கிறது. எனவே, இது நம்மைப் புதிப்பிக்கும் நீண்டதொரு நிகழ்வு. நுகத்தை அகற்றி விட்டு, பொல்லாதது பேசுவதை நிறுத்தி விட்டு, பேச்சளவில் மட்டும் ஏழைகளுக்கு உதவுவதை நிறுத்த வேண்டும். அதைவிட மோசமாக ஏழைகளில் பசியாறுவது (அதாவது ஏழைகளைக் காப்பாற்றும் ஆழமான வார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டு எமது பைகளை நிரப்புவது). இது நமது நாட்டில் மலிந்து விட்டது. யுத்தத்தைச் சாட்டி, ஏழைகளைச் சாட்டி, எல்லோரும் பிழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் 3ம் மிலேனியத்தின் அப்போஸ்தலர்களாகத் திகழ வேண்டும். ஏழைகளின் துன்பத்தை உணருகின்றவர்களாக அவர்களது துன்பத்தில் பங்கு பற்றுகின்றவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

உலகத்துச் செல்வங்களை குவித்த பின்னரும் உள்ளத்து மகிழ்ச்சி இழந்து தவிப்பவர் உண்டு! உள்ளதெல்லாம் இழந்த வேளையிலும் உண்மையான மகிழ்ச்சிக் கடலில் களிப்பவர் உண்டு!

ஆண்புன் பொதுக்காலம் மே ஞாயிறு

சீ.ஞா 15:16-21, 1 கொரி 2:6-10, மத் 5:17-37

கருப்பொருள் : பலியை விட இரக்கத்தையே இறைவன் விரும்புகின்றார்.

1ம் வாசகம் : அக்கிரமமாய் நடக்க அவர் எவருக்கும் கற்பித்ததில்லை.

2ம் வாசகம் : ஞானம் நமது மகிமைக்காக உலகம் உண்டாகும் முன்பே கடவுளின் திட்டத்தில் இருந்தது.

நற்செய்தி வாசகம் : இவ்வாறு முன்னோர்க்கு சொல்லியுள்ளது. நானோ உங்களுக்கு சொல்லுகிறேன்.

இயேசு அறிவிக்க வந்தது ஓர் நற்செய்தி. செய்தியிலே நாம் கேட்காத, அறியாத ஓர் அம்சம் இருக்க வேண்டும். புதிய உண்மை ஒன்று காணப்பட வேண்டும். அல்லாவிடில் அது செய்தியல்ல, பழங்கதை. இயேசு ஒரு புதிய செய்தியை அறிவிக்கின்றார். அவர் நிறுவ வந்தது ஓர் புதிய ஏற்பாடு. அவரது போதனையில் காணப்படும் புதிய செய்தியை இன்றைய வாசகங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன.

- (1) நற்செய்தியை- புதிய செய்தியை அறிவிக்க வந்த கிறிஸ்து பழைய ஏற்பாட்டை, (திருச்சட்டமும் இறைவாக்குகளும்) ஒழித்து விட முயலவில்லை. அவர் பழையன அழித்து புதியன புகுத்த வரவில்லை. மாறாக பழையனவற்றை நிறைவு செய்ய வந்துள்ளார். திருச்சட்டங்களையோ இறைவாக்குகளையோ அழிக்க வந்தேனென்று நினைக்க வேண்டாம். அழிப்பதற்கன்று, நிறைவேற்றுவதற்கே

வந்தேன் (மத் 5:17) என்று கூறுகின்றார். இவ்வாறு பழைய ஆகமம் தனது நற்செய்தியால் நிறைவு பெறுவது நிச்சயம். அப்பணியைத் தான் நிறைவு செய்யாமல் வெல்லப் போவதில்லை என்றுரைக்கிறார். விண்ணும் மண்ணும் ஒழிந்து போகுமுன்..... எல்லாம் நிறைவேறும் என்ற வசனத்தின் பொருள் இதுவே.

- (2) இயேசு திருச்சட்டத்தை எவ்வாறு நிறைவு செய்கின்றார் என்று காண்போம். பழைய ஆகமத்தில் மூன்று வகையான சட்ட முறைமைகள் காணப்பட்டன. அறநெறிச்சட்டங்கள் (10 கற்பனைகள்), வழி பாட்டுச் சடங்கு முறைகள், தீர்க்கதரிசனங்கள் என்பன அவை. இன்றைய வாசகத்தில் பழைய அறநெறிச் சட்டத்தை இயேசு தம் புதிய நீதியால் நிறைவு செய்வதைக் காண்கின்றோம்.

(அ) பொது விதி:

கிறிஸ்துவின் சீடன் இறைவனின் சட்டத்தை அனுசரிக்கும் போது அச்சட்டத்தின் மிகச் சிறிய ஒழுங்கையும் பெரிய மனதோடு அதாவது ஆன்மீக வாழ்வில் நிறைவு பெற வேண்டும் என்ற உள்ளத்தோடு நிறைவேற்ற வேண்டும். சட்டத்தை வெளிப்படையாக அனுசரித்து விட்டால் அது பரிசேயரின் நீதியாகும். பரிசேயரின் ஒழுக்கத்தை விட கிறிஸ்துவின் சீடனின் ஒழுக்கம் சிறந்து விளங்க வேண்டும். கடவுள் தரும் கட்டளைகளில் சிறியது, அற்பமானது என்று அவன் ஏதாவதொன்றை ஒதுக்கினால், ஆன்மீக வாழ்வில் அவன் நிறைவு பெற முடியாது. விண்ணரசில் அவன் மிகச் சிறியவன் எனப்படுவான் (மத் 5:20). சுருங்கக்கூறின், கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொள்கிறவர் பாவமானதை விலக்குவதோடு நின்று விடக்கூடாது. இன்னும் ஒருபடி முன்னேறி, கட்டளை அற்பக்குற்றம் என்று விலக்குவதையும் விட்டு நிறைவு காண வேண்டும். கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிக்கவும் (கடவுளுக்கு) நித்தியத்திற்கும் விருப்பமாய் நடக்கவும், உனக்கு மனதுண்டானால் உயிஞற்று 1

அவைகள் உன்னைக் காப்பாற்றும். (சீ.ஞா. 15:16 இன்றைய வாசகம்)
அற்ப குற்றங்களையும் விலக்கி நிறைவான முறையில் கட்டளைகளைக்
காப்பாற்றுவோருடைய பேற்றை இன்றைய தியானப் பாடல் பாடுகிறது.

“மாசற்ற வழியில் நடப்போர் பேறுபெற்றோர்
ஆண்டவர் தம் திருச்சட்டப்படி நடப்போர் பேறுபெற்றோர்.
முழுமனதோடு அவரைத் தேடுவோர் பேறுபெற்றோர்
நீர் உம் கட்டளைகளைத் தந்தீர் அவற்றை முற்றிலும்
கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்றீர்...” (சங்.118:1,2)

(ஆ) சிறப்பாக :

- இறைவன் தந்த கட்டளைகளை எழுத்தளவிலில்லாமல் முழுமனத்தோடு, நிறைவுற அனுசரிக்க வேண்டுமென்பதே இயேசு அறிவிக்கும் நற்செய்தி. இப்புதிய நீதியினால் அவர் எவ்வாறு பழைய சட்டத்தை நிறைவுறச் செய்கிறார் என்பதை ஒரு சில உதாரணங்களால் விளக்குகிறார்.
- கொலை செய்யாதே என்ற 5-வது கற்பனையை நிறைவுற அனுசரிக்க வேண்டும் என்றால் பிறருடைய உயிரை மாயக்காமல் இருந்தால் போதாது; கடுங்கோபம் கொண்டு பிறரைத் தூசிப்பதும் விலக்கப்படல் வேண்டும்.
- 6-வது கட்டளை கற்பிக்கும் கற்பொழுக்கத்தை நிறைவுற அனுசரிக்க வேண்டுமென்றால் விபச்சாரத்தை விலக்குவதோடு இச்சை கலந்த பார்வையைக் கூட தவிர்க்க வேண்டும். அவ்வாறு பார்வையினால் உள்ளத்துமையை இழக்கக் கூடிய சந்தர்ப்பங்களை நாம் பிடுங்கி எறிய ஆயத்தமாயிருக்கக்கூடிய நிறைவு பெறவேண்டும்.

➤ பழைய வேதத்தில் காணப்பட்ட திருமணத்தைப் பிரிக்கக் கூடிய நிபந்தனைகளை மாற்றி அதன் முறிவுபடாத தன்மையை 9-ம் கட்டளையோடு தொடர்புபடுத்தி அக்கட்டளைகளை நிறைவுறச் செய்கிறார்.

➤ பொய் ஆணை இடக்கூடாது என்ற 8-ம் கற்பனையை நிறைவுற அனுசரிக்க வேண்டுமென்றால் ஆணையிடுவதையே தவிர்க்க வேண்டுமென்கிறார் இயேசு. ஏனெனில், ஆணையிடுவதனால் நாம் ஒருவரை ஒருவர் நம்பவில்லை என்று காட்டுகின்றோம்.

(1) இயேசு போதிக்கும் புதிய நீதியை ஏற்றுக் கொள்ள நாம் தயாராக உள்ளோமா? நமது கிறிஸ்தவ வாழ்வு “பரிசேயரின் நீதியை” ஒத்திருக்கலாகாது, வேதக் கடமைகளை அனுசரிப்பதில் (உ-ம் ஞாயிறு கடன் பூசை) மிகவும் அத்தியாவசியமானவற்றை மட்டுமே அனுசரித்து விட்டு கடமையின் முழுப் பொறுப்புக்களையும் அலட்சியம் செய்கிறோமா? இயேசு போதிக்கும் புதிய நீதியில் இரு அம்சங்களைக் காண்கின்றோம். நாம் கிறிஸ்துவின் உண்மையான சீடனாய் இருக்க விரும்பினால் நமது ஆன்மீக வாழ்வில் நிறைவை (perfection) காண முயல வேண்டும். கனமான பாவத்தை மட்டும் விலக்கி புண்ணியத்தைப் பயிற்சி செய்யாமல் மேலெழுந்தவாரியான கிறிஸ்தவ வாழ்வு வாழ்ந்தால் நமது நீதி கிறிஸ்துவால் நிறைவு செய்யப்படாத பழைய நீதி தான். நாம் இன்னும் கிறிஸ்தவர்கள் அல்ல; அவரது நற்செய்தி நமக்கு செய்தியல்ல; பழங் கதையே

(2) இவ்வாறு ஆன்மீக வாழ்வில் நிறைவு பெற சிறந்ததொரு வழியையும் காட்டுகிறார் இயேசு. கடவுளுடைய சட்டத்தின் எழுத்தை மட்டும் நோக்காது சட்டத்தின் உள்நோக்கை அறிந்து சட்டம் விலக்கும் மிக சிறிய குற்றத்தையும் தவிர்த்தலே அவ்வழி. பிறர் அன்பு, கற்பு, திருமணத்தின் முறிவு

படாத புனிதத்துவம், உண்மை பேசல் ஆகிய கட்டளைகளை நாம் பரிசேயர்களைப் போல் அனுசரிக்கிறோமா? அல்லது புதிய நீதியை ஏற்றுக் கொண்ட கிறிஸ்துவின் சீடர்களைப் போல் அனுசரிக்கிறோமா? என்று ஆராய்ந்து செயற்படுவோம்.

(நன்றி: அருள்வாக்கு விளக்கம்)

சமத்துவமும், சகோதரத்துவமும் கிறிஸ்தவ விசுவாச வாழ்விற்கும் மீட்புக்கும் உத்திரவாதம் தருவதாகப் போதித்த தந்தையர்கள் அழமை சமுதாயத்தையும், கண்டிக்காமல் அழமைகளை அன்பாக நடத்த வேண்டுமென அவர்களுக்கு அறிவுறுத்த வேண்டியது, கம்பும் ஓடியாமல் பாம்பும் சாகாமல் சொத்தையழ அழப்பதை போலல்லவோ உள்ளது?

ஆண்புன் பொதுக்காலம் 10ம் ஞாயிறு

ஒசே 6:6, உரோ 4:18-25, மத் 9:9-13

கருப்பொருள் : நான் விரும்புவது பலியை அல்ல, இரக்கத்தையே

1ம் வாசகம் : நாம் பலியையன்று, அன்பையே விரும்புகின்றோம்.

2ம் வாசகம் : ஆபிரகாம் விசுவாசத்தில் மேலும் வலிமை பெற்றார். கடவுளை மகிமைப்படுத்தினார்.

நற்செய்தி வாசகம் : நீதிமான்களை அன்று பாவிகளையே அழைக்க வந்தேன்.

இஸ்ராயேல் மக்களின் போலி மனமாற்றத்தினூடாக இறைவன் அவர்களைப் பார்க்கின்றார். அவரின் பலியை அருவருத்துத் தள்ளுகின்றார். அவர்களது பலி எனக்குத் தேவையில்லை. உலகிலுள்ள பறவைகளும் மிருகங்களும் எனக்கே சொந்தம் என்று திருப்பாடல் ஆசிரியரிருடாக சொல்லுகிறார். தங்கள் மன்றாட்டை இறைவன் கேட்டதனால் இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தி ஒப்புக்கொடுக்கும் பலியே தேவையானது.

இயேசுவும் மத்தேயுவும் முன் கூட்டியே ஒருவரையொருவர் சந்தித்ததற்கு எவ்வித ஆதாரமுமில்லை. உரோமானியரின் கையாளாகச்

செயற்பட்டதனால் தனது சொந்த யூத மக்களினால் வெறுக்கப்பட்டு, மகிழ்ச்சியற்ற வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வந்தார். மத்தேயு செல்வந்தர். ஆனால், தன் செல்வத்துக்குள்ளேயே முழுகிப் பேராசை என்னும் வலையில் சிக்குண்டு கிடந்தவர். தன் சொந்த மக்களையே காட்டிக் கொடுப்பதை விட மோசமான துயரம் ஒருவருக்கு ஏற்பட முடியுமா? அவரை எவருமே மதிக்கவில்லை. பலஸ்தீனாவில் ஒரேயொருவர் தான் மத்தேயுவில் நன்மைத் தனத்தைக் கண்டவர். அவர் தான் இயேசு. மக்களின் அபிப்பிராயத்துக்கு எதிராக துணிவோடு செயற்பட்டு தனது சீடராக அவரை அழைத்தார். என் மனச்சான்றா அல்லது மக்கள் அபிப்பிராயமா? எதற்கு முன்னுரிமை கொடுப்பது என்பது உள்ளத்தில் எழும் போராட்டம்.

மத்தேயு உடனடியாகவே சுங்கத்துறையிலிருந்து எழுந்து இயேசுவைப் பின் சென்றார். நற்செய்தியில் இது பெரும் அதிர்ச்சியான ஒரு செயல். இயேசுவின் எந்தவொரு சீடரையும் விட அதிக செல்வத்தைத் துறந்தவர் மத்தேயு. இவ்வளவு செல்வங்களையும் துறந்ததால் அவரது பொருளாதார எதிர்காலம் குனியமாகியது. இனிமேல் எவரும் மத்தேயுவைப்பற்றி கவலைப்படப்போவதில்லை. மீனவர்கள் தங்கள் வலைகளை மட்டும் விட்டுவிட்டனர். விரும்பினால் அவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால், மத்தேயு தான் விட்டுவிட்ட சுங்கத்துறைக்கு மீண்டும் போக முடியாது.

மத்தேயு தனது அழைத்தலை இயேசுவோடும் தனது சக வரிதண்டுபவர்களோடும் கொண்டாடி விருந்தளித்தார் (லூக் 5:29). தனது புதிய நட்புறவை அனைவரும் அறிய வேண்டும் என்று விரும்பினார். பகிரும்போதுதான் மகிழ்ச்சி இரட்டிக்கின்றது. பகிர்ந்துண்ணும் மீனில் முள்ளே இருக்காது. இவ்விருந்தைக் கண்டு பரிசேயர் முணுமுணுத்தனர். அதற்கு இயேசு “நோயற்றவருக்கு அல்ல, நோயுற்றவருக்கே மருத்துவர் தேவை. நேர்மையாளரை அல்ல, பாவிக்களையே அழைக்க வந்தேன்” என்றார். மருத்துவத்தின் தேவை எங்கு அதிகமோ, பாவம் எங்கு பெருக்கெடுக்கிறதோ அங்குதான் இயேசு பேசுகிறார். மிகவும் மோசமான பாவியும் மனந்திரும்ப முடியும் என்று இயேசு நம்புகிறார். எமது குற்றங்க

ளோடும் இயேசு எம்மை அன்பு செய்கின்றார் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். ஒருவரின் அளவு மீறிய தன்னிறைவு அல்லது தற்பெருமை தான் ஆபத்தானது.

மத்தேயு சுங்கத்துறையிலிருந்து வெளியேறும் போது ஒன்றை மட்டும் எடுத்துச் சென்றார். அது அவரது எழுது கோல். தனது எழுத்து ஆற்றலைக் கொண்டு முதல் நற்செய்தியை, முக்கியமான நற்செய்தியை எழுதினார். மத்தேயுவின் அழைப்பில் நான் எனது சீடத்துவத்தைக் காணுகின்றேனா?

தந்தையர்கள் தங்கள் சிந்தையில் உதித்தவற்றை செயலாக உதிர்த்தார்கள். புதிய உலகம் செய்ய, புரட்சிக் கருத்துக்களோடு இரக்கப் பயணமும் மேற்கொண்டார்கள். இவர்கள் சிந்திய செந்நீரில் மலர்ந்த திருமலரே திருச்சுபை. இத்திருமலரே கிறிஸ்தவம் என்னும் நறுமணத்தை உலகெல்லாம் பரப்பியது.

இம்மலருக்கு நறுமணம் சேர்க்க நம் திருத் தந்தையரின் திருச்சுவடி [கு]களைப் பின்பற்ற நாம் தயாரா?

ஆண்புன் பொதுக்காலம் 11ம் ஞாயிறு

வி.ப 19:2-6, உரோ 5:6-11, மத் 9:36,10:8

கருப்பொருள் : எனக்கு நீங்கள் குருத்துவ அரசராகவும் தூய மக்களினமாகவும் இருப்பீர்கள்.

1ம் வாசகம் : எனக்கு நீங்கள் குருத்துவ அரசனாகவும் தூய மக்களினமாகவும் இருப்பீர்கள்.

2ம் வாசகம் : திருமகனது மரணத்தின் வழியாய் நாம் கடவுளோடு ஒப்புரவாக்கப்பட்டோமானால் அவருடைய உயிரால் மீட்கப்படுவோம்.

நற்செய்தி வாசகம் : அவர் தன் சீடர் பன்னிருவரையும் அழைத்து, அவர்களை அனுப்பினார்.

அறுவடையும் அறுவடை செய்வோரும்.

அறுவடை என்றால் என்ன? மோசேக்கு எகிப்திலிருந்து மீட்கப்பட்ட இஸ்ராயேல் மக்கள் தான் அறுவடையாவே தன்னைக் கழுகாகவும் இஸ்ராயேல் தன் குஞ்சுகளாகவும் ஒப்பிடுகின்றார். தன் இறக்கை மேல் சுமந்து வந்து அவற்றைக் காப்பாற்றியதாகக் கூறுகின்றார். வலிமை மிக்க யாவே தனது வல்லமை மிக்க கரத்தினால் விடுதலைக்கு இட்டுச் சென்றார். மோசேயும் இஸ்ராயேலரின் மூப்பர்களும் தான் இஸ்ராயேலரின் அறுவடையாளர். “நான் இந்த திராட்சைத் தோட்டத்துக்கு எதைச் செய்யாமல் விட்டேன்” என்று யாவே முறையிடுகின்றார். பழைய

ஏற்பாட்டு "அறுவடை" இஸ்ராயேலரின் எஞ்சியோரைக் குறித்தது. எஞ்சியோரிலிருந்து புதிய பயிர் ஆரம்பமாகும். புதிய ஏற்பாடு "அறுவடையை" பெரும் வயலிலுள்ள அறுவடைக்குத் தயாரான பொன் நிறத் தானியமாகச் சித்தரிக்கின்றது. இயேசு 12 அப்போஸ்தலர், 72 சீடர்கள், பரிசுத்த ஆவியின் வருகைக்காக காத்திருந்த 120 பேரைத் தேர்ந்தெடுத்து "அறுவடையோ மிகுதி உலகெங்கும் சென்று சீடராக்குங்கள்" என்று அனுப்புகின்றார். இது தான் இறைமக்களின் இறுதி அறுவடை. இது அறுவடையின் ஆண்டவராம் தூய ஆவியின் துணையோடு செய்யப்பட வேண்டும். போதித்து திருமுழுக்கு கொடுப்பது மட்டும் போதாது. சீடராக்க வேண்டும். ஏனென்றால், சீடர்கள் தான் அறுவடை செய்ய முடியும். இயேசு அறுவடை செய்தார். அறுவடை செய்ய வேண்டிய சீடர்களையும் ஆக்கினார். சின்னப்பர், திமோத்தேயு, தீத்து, பிலோமின் இன்னும் பல ஆண் பெண்களை சீடராக்கினார். இன்று சீடருக்கு பெரும் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது. மக்கள் மேலோட்டமான சாதாரணமான மறையுரைகள், நிர்வாகம் போன்றவற்றோடு திருப்தியாயுள்ளார்கள். இதனால் தான், இயேசு சீடர்களை அனுப்பும்போது பொன், வெள்ளியோ, பயணத்திற்குப் பையோ, மிதியடியோ எதுவும் கொண்டு செல்ல வேண்டாம். ஏனெனில், சீடன் குருவையே முற்றாக நம்பி வாழ வேண்டியவன். இப்படிப்பட்ட சீடர்களை நாம் உருவாக்கத்தவறிவிட்டோம். சீடன் என்பவன் அறுவடை செய்து அறுவடையை களஞ்சியத்தில் சேர்ப்பவர். இறுதி வரைக்கும் பணம் பற்றி எண்ணமே இல்லாமல் இறைவனுக்காக மக்களை சேர்ப்பதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாய் உள்ளவன்.

"தனி மனிதர்கள் தனித்தனி மனிதர்களாக உயிர் வாழ்வதற்கு அவர்களிடம் பலம் கிடையாது. எனவே, சேர்ந்து வாழ்வதே ஆகவேண்டியுள்ளது என்கிறார் அரிஸ்டாட்டில்.

ஆணர்முன் பொதுக்காலம்

12ம் ஞாயிறு

எரே 20:10-13, உரோ 5:12-15, மத் 10:26-33

கருப்பொருள் : இறைவனின் அருள் கிறிஸ்து வழியாய் மனிதனுக்கு கிடைக்கிறது.

1ம் வாசகம் : தீயோரின் கைகளினின்று எளியோரை இறைவன் காத்தருள்வார்

2ம் வாசகம் : இறைவன் தம் அருளை நமக்கு இலவசமாக வழங்குகிறார்.

நற்செய்தி வாசகம் : கடவுள் நம்மைப் பராமரித்து வருவதால் நாம் பாவத்தைத்தவிர வேறெதற்கும் அஞ்சத் தேவையில்லை.

பிரச்சினைகள் மலிந்துள்ள இக்காலத்தில் விசுவாசமுள்ளோர் துன்புறுத்தப்படுவது சாதாரண நிகழ்வாகிவிட்டது. இதனால்தான் நான் மீண்டும் வரும்போது இவ்வுலகில் விசுவாசத்தைக் காண்பேனோ? என்று இயேசு கேட்கின்றார். இன்றைய உலகின் பாவத்தன்மையால் விசுவாச வாழ்வு வாழ்வேவர் குறைவாயிருப்பது மட்டுமல்ல, விசுவாசமுள்ள அந்தச் சிலரும் துன்புறுத்தப்படுவர், கொல்லப்படுவர். உலகம் அவரைத் துன்புறுத்தி பாவத்துள் தள்ளி இறைவனுக்குச் சான்று பகரவிடாது தடுத்துக் கொண்டேயிருக்கும். இப்படியான சூழலில் தான் இயேசுவின் ஆறுதலளிக்கும் வார்த்தைகள் நமக்குக் கிடைக்கின்றன.

1. மறைவாகச் சொல்லப்பட்டவை அனைத்தும் ஒரு நாள் வெளிப்படுத்தப்படும். பாவ உலகையும் பாவத்திற்கு ஏதுவானவர்களையும் இறைவன் மேற்கொள்வார்.
2. எனவே, நமக்கு மறைவாக சொல்லப்பட்டவைகளை - செபத்திலும் தியானத்திலும் மீளக்கண்டுபிடித்து உலகிற்கு பகிரங்கமாகக் கூற நமக்குக் கடமையுண்டு. எவ்வித சமாளிப்புமின்றி உலகத்தின் உண்மை நிலையைக் காட்ட வேண்டும். இறைவன் கூறுவதைச் செபத்தில் கேட்டு அவற்றைத் துணிவோடு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். இவற்றை மனித ஞானத்தினால் கண்டறியவோ, மனித பெலத்தினால் அறிவிக்கவோ முடியாது. எவ்வளவுக்கு இறைவனோடு ஒன்றித்திருக்கிறோமோ அவ்வளவுக்கு நற்செய்தியை அறிவிக்கப் பெலன் பெறுகின்றோம். புனிதர்களின் இரகசியம் இதுவே.
3. விசுவசித்து சான்று பகரும் மனிதனுக்கு ஏற்படும் துன்பம் உடலைமட்டும் தாக்கமுடியும்; ஆன்மாவைத் தொட முடியாது. எமது உடல் பல அணுக்களால் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு தலை மயிரும் எண்ணப்பட்டுள்ளது என்று கூறிய இயேசு, இன்று பேசுவாரானால் ஒவ்வொரு அணுவும் எண்ணப்பட்டுள்ளது. தந்தையின் அனுமதியின்றி ஒரு அணுகூட இறக்காது என்பார். இயேசு நம்மை ஒரு சதத்திற்கும் பெறுமதியில்லாத பறவையுடன் ஒப்பிடுகின்றார். ஆனால், இப்பறவை அழகான இறக்கைகளால் மூடப்பட்டுள்ளது. இறைவனின் அனுமதியின்றி இப்பறவையில் ஒன்று கூட இறக்காது. படைப்புக்கள் அனைத்துள்ளும் மனிதனே சிறந்தவன் என்பதை இயேசு நினைவூட்டுகின்றார். ஏனென்றால், மனிதன் அழியா இறைவனின் சாயலாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளான். எமது உடலுக்கும் பாதிப்பு ஏற்பட இறைவன் அனுமதிக்கலாம். ஆனால், ஆன்மாவுக்கு பாதிப்பு ஏற்பட அனுமதிக்கமாட்டார்.

ஆண்புன் பொதுக்காலம்

13ம் ஞாயிறு

2அர.4:8-11, 14-16, உரோ.6:3-4,8-11, மத் 10:37-42

கருப்பொருள் : இயேசுவின் பெயரால் நாம் ஏழை எளியவர் களுக்கு செய்யும் சிறிய பணிகளுக்கு கைமாறு இல்லாமல் போகாது.

1ம் வாசகம் : இவர் ஆண்டவரின் மனிதரும் புனிதரு மாயிருக்கிறார். இங்கே தங்கியிருப்பாராக.

2ம் வாசகம் : திருமுழுக்கு வழியாய் அவரோடு இறந்து புதைக்கப்பட்ட நாம் புத்துயிர் பெற்றவர்களாய் வாழ்வோம்.

நற்செய்தி வாசகம் : சிலுவையை ஏற்றுக் கொள்ளாதவன் எனக்கு ஏற்றவன் அல்லன். உங்களை ஏற்றுக் கொள்பவன் என்னை ஏற்றுக் கொள்கிறான்.

இயேசுவின் நற்செய்தி நமக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் செய்தியாகும். அதே சமயத்தில் அச்செய்தி நம்மேல் பல கடமைகளையும் கோரிக்கைகளையும் சுமத்துகிறது. அக் கடமைகளை நிறைவேற்ற மனதுள்ளவர்களுக்கே அது நற் செய்தியாக ஒலிக்கும். மற்றவர்களுக்கோ அது வேண்டாத செய்தியாக ஒலிக்கும். இன்றைய வாசகங்கள் இச் செய்தி நமக்கு அறிவிக்கும் அடிப்படையான கடமை பற்றிக் கூறுகின்றன.

(1) இயேசுவை ஏற்றுக் கொள்வது எப்படி?

(அ) இயேசுவைக் குருவாக ஏற்று அவரைப் பின்பற்றும் சீடன் மிகச் சிறந்த அன்பினால் அவரோடு இணைந்திருக்க வேண்டும். மிகவும் நெருக்கமான குடும்ப அன்புறவுகள் கூட அவ்வன்புக்குத் தடங்கலாக இருக்கக் கூடாது. மக்கள் தம் பெற்றோர் மேல் கொள்ளும் அன்பு, இயேசுவின் மேல் சீடன் கொள்ளும் அன்புக்கு எதிரானவை அல்ல. இருவகையான அன்பும் இயேசுவின் சீடனிடத்தில் நிலைத்திருக்க முடியும். ஆனால், குடும்ப அளவில் நிற்கும் இயற்கையான அன்பு, இயற்கைக்கு மேற்பட்ட இறையன்பிற்குத் தடங்கலாக இருக்கும் போது ஒருவன் கிறிஸ்துவின் சீடனாக இருக்க முடியாது. “என்னை விட தன் தந்தையையோ, தாயையோ அதிகம் நேசிக்கின்றவன் எனக்கு ஏற்றவன் அல்லன்” (மத் 10:37) என்பதின் பொருள் அதுவே.

(ஆ) இயேசுவின்பால் சீடனுக்குரிய அன்பு எத்தகையதாக அமைய வேண்டுமெனில் அவன் தன் குருவுக்காக - குருவின் பணியில் - பகிரங்கமாக கொடூர மரண தண்டனை ஏற்று இரத்த சாட்சியாக இறக்கவும் தயங்கக் கூடாது. “தன் சிலுவையை ஏற்றுக் கொண்டு, என்னைப் பின் செல்லாதவன் எனக்கு ஏற்றவன் அல்லன்” (மத். 10:38) என்னும் வசனத்தின் பொருள் அதுவே. பலஸ்தீன் நாட்டில் சிலுவை மரணம் ஒரு கொடூர பகிரங்க தண்டனையாக விளங்கியது. கிறிஸ்துவின் சீடன் தன் குருவுக்காக சான்று பகர்வதில் இவ்வாறு கொடூரமாக பகிரங்கமாக தன் உயிரை இழப்பதற்குக் கூடத் தயங்கக்கூடாது. இவ்வாறு இயேசுவுக்காக உயிரை இழப்பவன் நித்திய வாழ்வைக் கண்டடைவான் “தன் உயிரைக் கண்டடைந்தவன் அதை இழந்து விடுவான். எனக்காக தன் உயிரை இழந்தவனோ அதைக் கண்டடைவான்” (மத் 10:39). இயேசுவுக்கும் அவரது சீடனுக்கு மிடையே உள்ள இணைப்பு இவ்வாறு முழுமையானதாக, உறுதியானதாக, அமைய வேண்டும் என்பது இதன் கருத்து.

(2) இயேசுவின் சீடனை ஏற்றுக்கொள்வது எப்படி?

(அ) இயேசுவுக்கும் அவனது சீடனுக்குமிடையே இத்தகைய நெருங்கிய இணைப்பு நிலவுவதால் இச்சீடனை ஏற்றுக் கொள்பவன் இயேசுவையே ஏற்றுக் கொள்கிறான். “உங்களை ஏற்றுக் கொள்பவன் என்னை ஏற்றுக் கொள்கின்றான்” (மத். 10:40). சீடன் குருவையே பிரசன்னப்படுத்தும் அளவுக்கு அவரோடு இணைந்திருக்கின்றான் என்பது பொருள். எனவே, கிறிஸ்துவின் சீடனை ஏற்றுக் கொள்வது ஒரு சாதாரண விருந்தோம்பலின் அடிப்படையில் அன்று. இறைவாக்கினரை இறைவாக்கினராகவும் நீதிமானை நீதிமானாகவும் நாம் ஏற்க வேண்டும் என்று இயேசு பணிக்கிறார். ஒரு இறையடியாரிடத்திலே மனிதன் என்ற முறையில் பல குறைகளும் நிறைகளும் இருக்கலாம். அந்தக் குறைகளுக்காக அந்த அடியாரை ஏற்க மறுப்பதோ, நிறைவுகளுக்காக அவரை ஏற்க விழைவதோ சரியல்ல. சூனாம் நகர் சீமாட்டி இறைவாக்கினர் எலிசேயுவை “ஆண்டவரின் மனிதரும், புனிதருமாய் இருப்பதால்” வரவேற்று ஏற்றுக் கொண்டதாக இன்றைய முதல் வாசகம் கூறுகிறது.

(ஆ) இவ்வாறு இறைவாக்கினரை இறைவாக்கினராக கொள்பவருக்கு இறைவாக்கினரின் கைமாறு கிடைக்கும் என்று இயேசு வாக்களிக்கின்றார். ஏனெனில், இறை வாக்கினரை இறைவாக்கினராக ஏற்றுக் கொள்பவன் இறைவனையே ஏற்றுக் கொள்கிறான். இறைவனை ஏற்றுக் கொண்ட இறைவாக்கினருக்கு கிடைக்கக்கூடிய கைமாறு அவனுக்கு கிடைப்பது தகும். இறையடியாருக்கு செய்யப்படும் தொண்டுக்கு எவ்வகையிலும் கைமாறு கிடைக்கும் அந்த அடியவர் சிறியவராக செல்வாக்கு அற்றவராக, எளியவராக இருக்கலாம், அவருக்குச் செய்யப்படும் தொண்டு அற்பமானதாக இருக்கலாம். (ஒரு கிண்ணம் தண்ணீர்) இருப்பினும் கைமாறு கிடைக்காமல் போகாது. ஏனெனில், யாருக்கு தொண்டு செய்கிறோம் என்பது ஒரு பொருட்டல்ல, யாருக்காக செய்கிறோம் என்பதே முக்கியம். சூனாம் நகர் சீமாட்டி

இறைவாக்கினர் எலிசேயுவை வரவேற்றதற்காக பிள்ளை வரத்தை கைமாறாகப் பெற்றுக் கொண்டாள் என்பதை முதல் வாசகம் விளக்குகிறது.

இயேசுவை நாம் எவ்வாறு குருவாக ஏற்றுக் கொள்கிறோம்? அவரது சீடனாய் இருப்பது - கிறிஸ்தவனாக வாழ்க்கை நடத்துவது எளிதான காரியமல்ல. அவர் நம்மிடமிருந்து கேட்பது முழுமையான அன்பு. குடும்ப உறவுகளையும், உலக பிணைப்புக்களையும் தாண்டிய தியாகங்கள் நிறைந்த அன்பு தான் நம்மைக் கிறிஸ்துவின் சீடனாக்க முடியும். நமது குடும்ப உறவுகளும், உலக கவலைகளும் நமது கிறிஸ்துவ வாழ்வுக்கு தடைக்கற்களாக மாறும்போது நாம் கிறிஸ்துவின் சீடன் என்ற தகுதியை இழந்து விடுகின்றோம். கிறிஸ்துவின் சிலுவையை ஏற்காமல் அவரது சீடராக இருக்க பல கிறிஸ்தவர்கள் முயலுகின்றார்கள். அது இயலாத காரியம்.

இயேசுவின் சீடனை நாம் எவ்வாறு ஏற்கின்றோம்? இச்சீடன் ஒரு குருவாக இருக்கலாம், ஒரு துறவியாக இருக்கலாம். ஒரு சாதாரண விசுவாசியாகவும் கூட இருக்கலாம். சிலர் குருக்களை குருக்களாக ஏற்பதில்லை. மனிதர் என்ற முறையில் அவர்களிடத்திலுள்ள குறைகளை பெரிதுபடுத்தி அவர்களை ஏற்க மறுப்பர் அல்லது இறையாசீருக்காக அன்று வெறும் உலக நன்மைகளுக்காகவே அவர்களை அணுகுவர். இது தவறு. இறையடியாரை இறையடியாராகவும் ஏற்றுக் கொள்ள கற்றுக் கொள்வோம். அப்போது இறையடியாரின் கைமாறும் பெறுவோம்.

(நன்றி: அருள்வாக்கு விளக்கம்)

ஆண்புன் பொதுக்காலம்

14ம் ஞாயிறு

சக்கரியா 9:9-10, உரோ 8:9, 11-13, மத் 11:25-30

கருப்பொருள் : என் சுமைகளைச் சுமந்து எம் களைப்பை ஆற்ற இயேசு என்றும் காத்திருக்கின்றார்.

1ம் வாசகம் : நீதியும் வெற்றியும் பெற்றுக் கொண்ட அந்த வீரர் எளியவர்.

2ம் வாசகம் : ஆவியானவரின் செயலால், உடலின் செயல்களைச் சாகடித்தால், வாழ்வீர்கள்.

நற்செய்தி வாசகம் : நான் சாந்தமும் மனத்தாழ்ச்சியும் உள்ளவன்.

இயேசு கழுதை மீது ஏறி பவனி வரும்போது “இஸ்ராயேலின் அரசன்” (யோவான் 12:13) என்றும் கூறியது சக்கரியாவின் இறைவாக்கை நிறைவேற்றுகிறது. தாம் இறைவனிலே தங்கியிருப்பவர் என்று உணர்ந்து திருப்பாடல் கூறும் அரசைத் தேடுபவர்கள் பாமரர்களே. அவரது அரச வல்லமையும் தந்தைக்குரிய பரிவும் வாழ்வின் சுமைகளினால் அழுத்தப்படுவோருக்கு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

இயேசு மரியாவின் பாடலை ஒத்த புகழ்ச்சியும் நன்றியும் கலந்த பாடலைக் கூறுகின்றார். தந்தையே என்று அவர் ஆரம்பிக்கின்றார். இதுவரை யாருமே கடவுளைத் தந்தை என்று அழைத்ததில்லை. அவர் தன் சொந்த வாழ்விலிருந்தே தனது செபத்தை ஆரம்பிக்கின்றார். நான் எனது வாழ்வையும் அதிலுள்ள அங்கலாய்ப்புக்களையும் எனது செபத்தில்

ஆரம்பமாக்குகின்றேனா? உண்மையை வெளிப்படுத்தியதற்காக இயேசு தந்தைக்கு நன்றி கூறுகின்றார். அவர் மக்களை ஞானிகள், குழந்தைகள் என இரு சாரராகப் பிரிக்கின்றார். கடவுள் தன் உண்மைகளை ஞானிகளுக்கு மறைத்து குழந்தைகளுக்கு வெளிப்படுத்தியதற்காக இயேசு நன்றி கூறுகின்றார். தாங்கள் அறிவாளிகள் என்று தங்களைக் கருதிய பரிசேயரும் சட்ட வல்லுனரும்தான் இந்த ஞானிகள். குழந்தைகள் அவருடைய வார்த்தைகளை ஆவலோடு கேட்ட பாமரர்கள். இந்த ஞானிகள் தங்கள் ஆணவத்தைத்துறந்து குழந்தைகளாக மாறும் வரை இயேசுவின் சீடராக முடியாது. தங்களைத் தாழ்த்தும் வரை இந்த ஞானிகள் அவருக்குத் தேவைப்படுவதில்லை. வீழ்ச்சிக்கு முன் ஆணவம் செல்கின்றது. தாழ்ச்சியே விண்ணகத்தை நோக்கி நகர்கின்றது.

மற்றவர்களை விட தனித்துவமான விதத்தில் தான் இறைவனை அறிந்திருப்பதை இயேசு நம்புகின்றார். தன்னுடைய வார்த்தையாலும் செயலாலும் இந்த மறை அனுபவத்தை மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பதே தன் வாழ்வின் உழைப்பு என்பதை இயேசு உணர்கின்றார். அதாவது, தந்தையும் மகனும் ஒன்று. இயேசு மனுஷரு எடுத்த இறைவன். அவரிடம் விளங்கிய வல்லமை இத்தகைய ஒரு மனுஷரு எடுத்தலிலிருந்தே வெளிப்பட முடியும்.

இளைப்பாற்றியைக் கொடுப்பதற்காக இயேசு அழைக்கும் சுமை சுமப்பவர் யார்? காலை தொடக்கம் மாலை வரைக்கும் மாடு போன்று உழைக்கும் பாமரர். பரிசேயர் சட்ட வல்லுநரின் சட்ட நுணுக்கங்களால் அழுத்தப்பட்ட மக்கள் இவர்கள். இவர்களைப் பார்த்துத் தான் இயேசு என்னிடம் வாருங்கள், நான் உங்களுக்கு இளைப்பாற்றி தருவேன் என்று கூறுகின்றார். இந்த இளைப்பாற்றியின் கரம் நம் ஒவ்வொருவரையும் நோக்கி நீட்டப்படுகின்றது.

அதேவேளை இயேசு இன்னுமொரு நுகத்தைப்பற்றிக் கூறுகின்றார். அது எவ்வளவு எளிதென்றால், அதை நுகம் என்றே அழைக்க முடியாது. அதாவது பரிசேயர் சட்ட வல்லுநர் கொடுத்த பாரிய சட்டங்களுக்குப் பதிலாக தாழ்ச்சி, சாந்தம், இரக்கம் என்பவற்றை அணிந்து கொள்ளச் சொல்லுகின்றார். ஒரு முறை மட்டும் தான் அவரது

தோள் மேல் இந்தப் பார்ச்சுமை ஏற்றப்பட்டது. அது சிலுவை; மனித கொடூரத்தின் அடையாளம்.

இயேசு மிகச் சிறந்த நுகத்தைச் செய்ததாக ஒரு கதை உண்டு. இன்று போல் அன்றும் தம் கடையின் வாயிலிலே ஒரு அடையாளத்தைத் தொங்க விடுவார்கள். இயேசுவின் கடையிலும் “என் நுகங்கள் நன்றாகப் பொருந்தும்” என்ற அறிவித்தல் போடப்பட்டிருந்தது. இந்த அனுபவத்தை இயேசு தன் போதனை வேளைகளிலும் பயன்படுத்துகின்றார்.

பக்தன் ஒருவன் தான் நடந்து வந்த பாதையைப் பார்த்து இறைவனிடம் முறையிடுகின்றான். தான் பயணித்த பாதையிலே சில இடங்களில் ஒருவருடைய பாதத்தடங்களும் சில இடங்களில் இருவருடைய பாதத்தடங்களும் காணப்பட்டன. பக்தன் இறைவனிடம், “இறைவா என்னால் நடக்க முடிந்த வேளைகளில் எனக்கருகில் நடந்து வந்து, நான் நடக்க முடியாது தள்ளாடும் நேரங்களில் என்னைத் தனியே விட்டுவிட்டாயோ?” என்று கேட்டான். அதற்கு இறைவன் “பக்தனே உன்னால் நடக்க முடிந்த நேரங்களில் உனக்கு அருகில் நான் நடந்து வந்து, நடக்க முடியாது, தள்ளாடும் வேளைகளில் உன்னை என் தோள் மேல் சுமந்து கொண்டு நான் தான் நடந்து வந்தேன் என்றார். ஆம் நம் கடவுள் இப்படிப்பட்டவரே.

ஆண்புன் பௌதுக்காலம்

15ம் ஞாபிறு

எசா 55:10-11, உரோ 8:18-23, மத் 13:1-23

கருப்பொருள் : இறைவார்த்தை பலன் கொடுக்கும் நல்ல நிலமாக நாம் மாற வேண்டும்.

1ம் வாசகம் : மழை நிலத்தை விளையும் படி செய்கின்றார்.

2ம் வாசகம் : கடவுளுடைய மக்கள் வெளிப்பட வேண்டும் என்று படைப்பனைத்துமே ஏக்கத்தோடு எதிர் நோக்கியிருக்கிறது.

நற்செய்தி வாசகம் : விதைப்பவர் விதைக்கச் செல்கிறார்.

இன்றைய வாசகங்கள் இறைவார்த்தையின் தன்மையை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இறைவார்த்தை தந்தையின் வார்த்தை. இவ்வார்த்தை நம்மைப் புதுப்பித்து இறைத்தன்மைக்கு உயர்த்துகின்றது. இதைத்தான் இன்றைய முதல் வாசகத்தில் பார்க்கின்றோம். இறைவார்த்தை ஒரு பணிக்காகச் சென்று அனைத்தையும் புதுப்பித்து இவ்வாறு தனது பணியை நிறைவு செய்கின்றது.

இவ்வார்த்தை இயேசுவில் உயிருள்ளதாக வந்தது. மற்றவை அனைத்தும் இதற்கு ஆயத்தமாகவே அமைந்தன. எல்லா இறைவாக்கினர்களும் இவ்வார்த்தையை எதிர்பார்த்திருந்தனர். இறைவன் விவிலியத்தில் இன்றும் செயலாற்றல் உள்ளவராய் இருக்கின்றார். ஆனால், விவிலியம் மட்டும் போதாது.

உயிருற்று 1

 111

இயேசு போதித்தார். ஆனால், மக்களால் அவற்றைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. எமக்கு பல மனித விளக்கங்கள் தேவைப்படும். ஆனால், தனி மனித விளக்கங்கள் எமக்குள் குழப்பங்களையே உண்டுபண்ணும். விவிலிய விளக்கத்தைப் புரிந்து கொள்ளுதல் தொடர்பான பிரச்சினை இயேசுவின் காலத்திலேயே இருந்தது. எனவே, இயேசு நமக்குத் தூய ஆவியைத் தந்துள்ளார். தூய ஆவி மூலமாகவும் மரபுகள் மூலமாகவும் இயேசு தம்மை நமக்கு கொடுக்கின்றார். எனவே, நமக்குத் திருச்சபையும் தூய ஆவியும் தேவை. இன்றைய வாழ்வுக்கு இவை நமக்கு அத்தியாவசியமானவை. நாளாந்தம் இறைவன் பிரசன்னத்திலிருந்து, அவர் சொல்லுவதைக் கேட்டு, திருச்சபையின் பாரம்பரியத்திற்கேற்ப, பக்தியுடன் விளக்கமளிக்கவில்லையென்றால் நம் மத்தியில் இருளும் குழப்பமும் தான் தொடர்ந்து நிலவும்.

உயிரூற்றின் தொடர்பு அறுந்த நிலையில் ஆற்றின் ஊட்டம் இல்லை அல்லவா?

ஆண்புன் பொதுக்காலம்

16ம் ஞாயிறு

சா.ஞா 12:13, 16-19, உரோ 8:26-27, மத் 13:24-43

கருப்பொருள் : விண்ணரசு நம் மத்தியில் வளர்ச்சி பெறுகிறது.

1ம் வாசகம் : பாவங்களுக்கு தவஞ்செய்யக் காலம் கொடுக்கிறீர்.

2ம் வாசகம் : தேவ ஆவி தாமே சொல்லொணாப் பெருமூச்சுகளோடு பரிந்து பேசுகிறார்.

நற்செய்தி வாசகம் : அறுவடை வரை இரண்டையும் வளர விடுங்கள்.

ஏன் தீமை எம் மத்தியில் உள்ளது என்பது பெரும் கேள்வி. தீயவர்கள் நல்லவர்களோடு ஏன் வாழவேண்டும்? இப்பிரச்சனை இயேசுவின் காலத்தில், மத்தேயுவின் சமூகத்திலும் இருந்தது. கிறிஸ்துவின் விசுவாசத்தை மறுதலித்தவர்களும், விசுவாசத்துக்கு எதிராக செயற்பட்டவர்களும் கிறிஸ்தவ சமூகத்துடன் உளவாளிகளாக எதிரிகளுக்குத் தகவல் கொடுக்கும் முகவர்களாக ஆக செயற்பட்டார்கள். இப்பின்னணியில் தான் மத்தேயு 4 உவமைகளைக் கூறினார். வயலில் தோன்றிய பதரின் உவமை, மன்னிப்புக் கொடாத ஊழியன், திருமண உடையின்றி விருந்துக்கு வந்தவன், 10 கன்னியர். இவையனைத்திலும் தீயவர்களும் கலந்து விடுகிறார்கள். 4 உவமைகளிலும் எப்படி இவர்கள் இங்கு கலந்தார்கள் என்னும் கேள்வி தலைதாக்குகின்றது. இது மாற்றானின் செயல். பதர், சப்பி, நச்சுத் தன்மை வாய்ந்த விதைகள்

நெல்லுடன் கலந்து விடுகின்றன. இது ஒருவனைப் பழிவாங்கச் செய்யும் செயல். இதற்கு கொடியதண்டனை உண்டு. இத்தகைய சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி உடனுக்குடன் திருத்தம் கொண்டு வந்தால் என்ன என்று கேட்கிறார்கள். இதற்கு மத்தேயு விளக்கமளித்து, கடவுள் மனிதருடன் நடந்து கொள்ளும் விதத்தை விளக்குகிறார். இன்றும்..... எல்லாச் சமயமும், சமூக முன்னேற்றக் குழுக்களும் தீமையை ஒழிக்கவே பாடுபடுகின்றன. ஆனால், விரைவில் இதைத் தம்மால் முழுமையாகச் செய்ய முடியாதென்பதை உணர்கின்றார்கள். நன்றாக ஆரம்பித்து - சிறிது முன்னேறிய பின் - தொடர்ந்து போக முடியாததென்பதை உணருகின்றார்கள். ஏன்? சுவரிலுள்ள ஒட்டறையைத் துடைக்கும் போது அப்பூஞ்சணம் துடைப்பத்திலேயே ஒட்டிக்கொள்கிறது. சமய, சமூகக் குழுக்களும் தாமே பெலவீனம், குறைவுள்ளவர்களாய் இருந்தால் அவர்களே அத்தீமையில் அகப்பட்டுக் கொள்கிறார்கள். - அவர்கள் அதை ஏற்க மறுக்கலாம். ஆனால் அது தான் உண்மை.

தீமையை முழுமையாக தம்மால் ஒழிக்க முடியாததால் பொறுமையிழந்து எவ்வழியையும் கையாள எத்தனிக்கிறார்கள். இவ் உவமையில் வேலையாட்கள்.... நல்லவை கெட்டவை இரண்டையும் பாழாக்கிவிடக்கூடும். ஆனால், கடவுளின் செயற்பாடு முற்றும் மாறுபட்டது. அவர் எவ்வழியையும் கையாள்வதில்லை, பலவந்தம் செய்யமாட்டார், பொறுமையிழப்பதில்லை. மக்கள் தான் அவரது இலக்கு; இலட்சியம். அவரது விருப்புக்கு எதிராக தீயவர் இருந்தாலும் - மனித சுதந்திரத்தை மதித்து பொறுமையுடன் இதுவரை காத்திருக்கிறார். இப்பின்னணியில் நல்வாழ்வைப் பார்க்கும் போது:

அழகான இலட்சியங்களைப் போட்டுவிட்டு அதற்குள் அனைவரும் விழ வேண்டுமென்று எவ்வளவுக்கு மனிதர்களை வெறும் கருவிகளாகப் பயன்படுத்துகிறோம்? நம் குடும்ப பிள்ளை ஓர் மருத்துவராக வரவேண்டும்... எனவே, விளையாட்டு இல்லை ஒரே படிப்பும் கண்டிப்புமாக இருக்கும் சில பெற்றோர். சக மாணவ, மாணவியரை, ஆசிரியரை வெறும் படிக்கற்களாக ஏனிகளாகப் பயன்படுத்தி நம் தேவையின் பின் தள்ளி விடுகிறோம். பெற்றோரை... இயலாத காலத்தில் தள்ளிவிடுகிறோம். நம்மை மற்றவர்கள் வெறும் கருவியாகப்

பயன்படுத்துவது எவ்வளவு கசப்பான அனுபவம். ஆனால், நாமோ இரு ஆசிரியர்களுக்குள் கருத்து முரண்பாடு இருப்பதைக் கண்டால் அதைச் சாதகமாக வைத்து ஒருவரைப்பற்றி மற்றவர்களுக்குக்கூறி நமது குறுகிய சுயநல நோக்குகளுக்காக இருவரையும் கருவிகளாகப் பயன்படுத்தப் படுகின்றோம். குடும்பங்களிலே கணவன் மனைவியை அல்லது மனைவி கணவனை வெறும் கருவியாகப் பயன்படுத்துகின்றோம். ஆனால், மனிதர்தான் நம் இலக்கு; அவர்கள் கருவிகளல்ல என்பதை உணரத் தொடங்கும்போதுதான் இறையரசு நம்மத்தியில் மலரும்.

கண்களை மூடிக்கொண்டு

கால்களை நீட்டி நடைபோடுபவன்

காயமுறுவதற்கும், கீழே விழுவதற்கும் வாய்ப்புண்டு!

அவனுடைய கண்களைத் திறக்க வேண்டுபவன்

அவனுடைய பகைவனா?

ஆண்டின் பொதுக்காலம்

17ம் ஞாயிறு

1 அர 3:5, 7-19, உரோ 8:28-30, மத் 13:44-52

கருப்பொருள் : உலக செல்வங்கள் அனைத்தையும் விட இறையரசின் செல்வங்கள் மேலானவை.

1ம் வாசகம் : ஞானத்தை உனக்குத்தர வேண்டினாய்.

2ம் வாசகம் : தம்மகனின் சாயலுக்கேற்ற உருவைத் தாங்கும் படி நம்மை முன் குறித்து வைத்தார்.

நற்செய்தி வாசகம் : தனக்குள்ளதெல்லாம் விற்று, அந்நிலத்தை வாங்கிக் கொள்கிறான்.

சாலமோன் அரசனை ஞானம் நிறைந்தவராக முதல் வாசகம் சித்தரிக்கின்றது. ஆனால் அழகான விவிலிய ஆராய்ச்சி இன்னுமோர் நிலையைக் காட்டுகின்றது. சாலமோனின் ஆட்சி தாவீதின் ஆட்சியைத் தொடர்ந்தது ஒன்று. தாவீதின் காலம் போர் நிறைந்த, மற்றவரோடு சமரசம் செய்யவேண்டிய காலம். சாலமோனின் காலம் சமாதானம் நிலவிய காலம். சமூக, பொருளாதார, அரசியல் நிறைவை வளர்த்து நல்வளமாக்க இக்காலத்தில் தான் மக்களை ஆளும் ஞானத்தைக் கேட்கிறார். உன்னிப்பாக கவனிக்க தன்னை ஆள, தன் உள்ளார்ந்த வாழ்வை உணரும் ஞானத்தைக் கேட்கவில்லை; மற்றவரை ஆளமட்டும் ஞானத்தைக் கேட்டார். சாலமோனின் வாழ்வை ஆராய்ந்தால்: அரச பதவியைப் பயன்படுத்தி பல பெண்களோடு வாழ்ந்த ஒருவர் அவர்.

இன்னும் பல விதத்திலும் தரம் கெட்ட வாழ்வு அவரது வாழ்வு. அழகான ஆலயத்தை அமைத்தான். ஆனால், இவர்களில் பலர் அந்நியப் பெண்கள். இவர்களின் தூண்டுதலால் யூதர்களின் புனிதத்தின் மையமான செப ஆலயத்திலேயே அந்நிய தெய்வங்கள் இடம்பெற்றன. வழிபாடுகள் வெளிப்பகட்டாக மாறின. வெளிப்பார்வைக்கு நாட்டில் பொற்காலம்... ஆனால், இறைமக்கள் வாழ்வு இருள் நிறைந்த, இறைமக்களின் நாடி, இறைவனின் குரல் எனப்படும் இறைவாக்கினரே இல்லாத காலமாக எல்லாவிதமான சீரகேடுகளும் மலிந்த காலம். ஏன்? தனது உள்ளார்ந்த வாழ்வைப் பார்க்கும், தன்னை ஆளும் ஞானம் அரசனுக்கு இல்லாமல் போனது?

நற்செய்தி : இறையரசு ஒரு புதையல்முத்துக்கு ஒப்பிடுகின்றது. மறையிலே வளர்ந்து மறையிலே முதிர்ச்சியடையும் முத்தைப் போன்று இறையரசும் இருக்கின்றது. இந்த முத்து என்ன? ஞானத்தை . நமக்குக் கொடுத்து அருட்சாதனம் மூலம் வழங்கப்படும் கிறிஸ்தவ வாழ்வு; கிறிஸ்தவ விசுவாசம்.

பெறுமதிமிக்க முத்தைக் கண்டவன் அனைத்தையும் விட்டு விட்டு அதைத்தேடுவது போல, இறை ஞானத்தைப் பெற்றவர்கள் கிறிஸ்தவ வாழ்வு விசுவாசத்தின் பெறுமதியை உணர்ந்து அதைப் பாதுகாக்க வாழ்வில் எழும் வெளித்தடைகளை, உள்ளத்தில் எழும் உள்ளத்தடைகளை விலக்குவான். ஆனால், சாலமோன் போன்று நமது மன்றாட்டும் நல்ல படிப்பு, நல்ல எதிர் காலம் என்பவற்றிற்காக மன்றாடுகிறோம். ஆனால், நம்மையே உணர, நம்மையே ஆளக்கூடிய ஞானத்தைக் கேட்கின்றதில்லை. இந்த ஞானமில்லாததால் பணத்துக்காக தன் வாழ்வையே இழந்த பணக்கார வாலிபன் போன்று ஒரு காதலுக்காக, வேலை வாய்ப்புக்காக, படிப்புக்கு வரும் பணத்திற்காக அற்ப சலுகைக்காக நமது விசுவாசத்தைப் பணயம் வைக்கின்றோம்.

வாழ்விலே விசுவாசத்தை இழந்தவர்கள் எத்தனை பேர்? பெற்றோருடன் இருக்கும் போது நமக்கிருந்த விசுவாசம் அருட்சாதன உயிரூற்று 1

வாழ்வில் இருந்த நாட்டம் இப்போது எங்கே? வழிபாடுகள், விசுவாசம் ஏதுமில்லா வெளிச் சமூக சடங்காக மட்டும் இருக்கிறன. பலதுறையிலும் சிறந்து விளங்கி தன்னை ஆளவோ, அறியவோ முடியாது பல சீர்கேட்டுக்கு உட்பட்ட சாலமோன் போன்று நம் வாழ்வும் அமைந்துவிடுகின்றது. இறைவனின் குரலான இறைவாக்கினரே இல்லாத காலம் போல இறைகுரலான மனச்சாட்சியே கேட்காத நம் வாழ்கையாக மாறுகின்றது. இதனால், மனச்சான்றே கடினமாகி பாவ உணர்வேயற்று எதையும் செய்ய முனைகின்றோம். முத்தை இழந்த சிப்பி வெறும் கோதாக இருப்பது போல நமது வாழ்வும் அர்த்தமற்ற வாழ்வாகிவிடுகிறது.

தன்னுடைய உயர்விற்கு

பிறரை ஏணிப்படியாக்குவதும்

தன்னுடைய வளமைக்குப்

பிறரை வறியவராக்குவதும்,

தன்னுடைய செல்வாக்குப்

பிறரை செல்லாக்காசாக்குவதும்

இன்றைய மனிதர்களின் சிந்தனை, செயல்முறை!

ஆண்புன் பொதுக்காலம் 18ம் ஞாயிறு

எசா 55:1-3, உரோ 8:35, 37-39, மத் 14:13-21

கருப்பொருள் : எம் ஆன்ம உடல் பசியைப் போக்க கிறிஸ்து இரக்கத்துடன் துணைபுரிகிறார்.

1ம் வாசகம் : விரைந்து வந்து உண்ணுங்கள்.

2ம் வாசகம் : எந்தப் படைப்புப்பொருளும் கிறிஸ்துவில் வெளிப்பட்ட இறையன்பிலிருந்து நம்மைப் பிரிக்க முடியாது.

நற்செய்தி வாசகம் : அனைவரும் வயிறார் உண்டனர்.

திருமுழுக்குயோவான் : பழைய ஏற்பாட்டிற்கும், புதிய ஏற்பாட்டிற்கும் பாலம் அமைத்த மாபெரும் இறைவாக்கினர்.

இயேசு : பாலை நிலத்திற்குச் சென்றார். மக்கள் திரள் திரளாக அவரைத் தேடிச் செல்கிறார்கள். திருமுழுக்கு யோவான் இறந்ததும் இயேசுவைத் தேடிச் செல்கிறார்கள். உண்மையான இறைவார்த்தை, இறை அனுபவம் பகிரப்படும் போது மக்கள் திரளாக கூடுகின்றனர். உதாரணம்: சகோதரர் லலித் பெரேரா.

இது இன்று நிலவும் ஆன்மீக தாகம், வாஞ்சையைக் காட்டுகிறது. இவ்வாறு இயேசுவிடம் வந்த மக்கள் இயேசுவிலே இறையரசின் புது யுகம் ஒன்று ஆரம்பமாவதைக் காண்கின்றனர். அவர் அவர்கள் மீது பரிவு கொண்டார் : அன்பு, பரிவு, உள்ளத்திலும் உடலிலும் குணமளிக்கும் வல்லமையைக் காண்கின்றனர்.

(2) பாலை நிலம் : மனித வாழ்விலே பாலை நில அனுபவம் தவிர்க்கமுடியாதது ஒன்று.

உதாரணம்: நோய், பொருளாதார நெருக்கடி, போன்றவற்றால் இன்று நாம் அனைவரும் மாபெரும் பாலை நில அனுபவத்திற்குள் தள்ளப்படுகின்றோம். சீடர்கள் பிரச்சினையைத் தட்டிக்கழிக்க முயற்சிக்கின்றனர். இயேசுவோ பிரச்சினைக்கு நாம் முகம் கொடுத்தே ஆக வேண்டும் என்றார்.

(3) எம்மிடம் உள்ளதைக் கொடுக்க வேண்டும். எம்மிடம் உள்ளதைக் கொடுப்பது மிகவும் முக்கியமானது. இவ்வாறு தான் நமது சமூகம் நிறைவைக் காணும்.

(4) இறைமக்கள் சிறுசிறு குழுக்களாகச் சேர்ந்து பகிர்ந்து வாழுவது அவசியம். தி.ப 2:42 திருத்தாதர் கற்பித்தவற்றிலும், நட்புறவு, அப்பம் பிட்டல், இறை வேண்டல் என்பவற்றில் ஈடுபட்டனர். இவ்வாறு தான் தொடக்க காலத்திருச்சபை வளர்ந்தது. அன்பியங்கள் இவ் அடிப்படையில் தான் உருவாக்கப்பட்டன.

ஆண்புன் பொதுக்காலம்

19ம் ஞாயிறு

1 அரசர் 19:9, 11-18, உரோ 9:1-5, மத் 14:22-33

கருப்பொருள் : இயேசு என்றும் எம்மோடு இருக்கும் போது நாம் எதற்கும் அஞ்சவேண்டியதில்லை

1ம் வாசகம் : ஆண்டவருக்கு முன்பாக மலையின்மேல் நில்

2ம் வாசகம் : என் சகோதரர்களுக்காக நான் சாபத்துக்கு உள்ளாகவும் தயங்கேன்

நற்செய்தி வாசகம் : நான் கடல் மீது நடந்து உம்மிடம் வரக் கட்டளையிடும்.

செபிக்கும் இயேசுவை மத்தேயு காட்டுகின்றார். இயேசுவுக்கு இது முக்கியமான சந்தர்ப்பம். யோவானின் கொலையின் பின் திருப்பொழிவு செய்யப்பட்ட கிறிஸ்துவை மக்கள் தேடி வருகின்றனர். தனது உடல் கையளிக்கப்படும் என்பதை அப்பம் பலுகிய புதுமை மூலம் தெளிவாக்குகிறார். எனவே, தனது மரணப்பிடியின் மத்தியில் ஆழமான செபம் மூலம் தந்தையுடனான உறவுவை வளர்க்கிறார். இயேசு இவ்வாறு செபிக்கும் போது சீடர் வாழ்வில் கடல் கொந்தளிப்பு அமைதியாகிறது. ஆதி மனிதன் வாழ்வில் 4 ஆபத்துக்கள்: பாலைவனம், சிறை வாழ்வு, நோய், கடல் கொந்தளிப்பு என்பன நிகழ்ந்தன. கடல் கொந்தளிப்பு : அழிவின் அடையாளம். சீடனின் விசுவாசம் மங்கி பார்வை குருடானது. பேய், பூதம் என்று எமது வாழ்விலும் : பாலைவனம், சிறைவாழ்வு, நோய், கொந்தளிப்பு என்பன இடம் பெறுகின்றன. இந்த உயிரூற்று 1

சூழலில் பூதம் போல் காட்சியளிக்கின்றது. ஆலயத்திற்கு வெளியே பெருங்காற்று வீசும் போதும் நற்கருணை விளக்கு ஆடாமல் அசையாமல் எரிவது போல, அனுபவம் நிறைந்தவர்களின் வாழ்வும் தளம்பாத வாழ்வாக இருக்கும்.

- ❖ எலியாஸ் : மெல்லிய ஒலியிலே இறைவனின் குரலைக் கேட்டார்.
- ❖ திருப்பாடல் 46:10 “அமைதி கொண்டு நானே கடவுள் என உணர்ந்து கொள்ளுங்கள்” என்று கூறுகிறது. ஆனால், இன்று நமது வாழ்வில் ஒரே சத்தம்.
- ❖ திருப்பலி நேரத்தில்: தூயவர் தொடக்கம் இவர்வழியாக வரை நீண்ட மௌனம் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. இந்த மௌனத்தைப் பலர் உள்ளார்ந்த மௌனமாக அனுபவிப்பதில்லை.
- ❖ தொ.நூ.21:17 - திருவெளிப்பாடு 1:17 வரை அஞ்சாதீர்கள் என்னும் வார்த்தை பலமுறை கூறப்படுகிறது.
- ❖ எனவே, திருப்பலிக்கான ஆயத்தம் அவசியம்.

எமது பிரதிநிதியாக இராயப்பர் “ஆண்டவரே நீர் தாம் என்றால் நானும் கடல்மீது நடந்து உம்மிடம் வர ஆணையிடும்” என்றார் (மத் 14:28). எப்பொழுது இராயப்பர் இயேசுவை உற்று நோக்கினாரோ அப்போது நீரின்மேல் நடந்தார். எப்பொழுது தன்னைப்பார்த்தாரோ அப்பொழுது நீருக்குள் மூழ்கினார். நாமும் சுயநலத்தோடு எம்மையே பார்த்தால் தாமதமே. இருகரம் விரித்து இதயத்தைத் திறந்து இனியும் தாமதமேன் என்று அழைக்கும் ஆண்டவரைப் பார்த்தால் வாழ்வோம். தாழ்ந்தவரை அப்படியே விடவில்லை. தண்ணீரில் இருந்து தூக்கி விடப்பட்ட, இயேசுவினால் திருமுழுக்குப் பெற்ற, முதல் கிறிஸ்தவர் இராயப்பர். நாம் எல்லோருமே வீழ்ந்தவர்கள், தாழ்ந்தவர்கள்.

ஆண்புன் பௌதுக்காலம் 20ம் ஞாபிறு

எசா 56:1,6-7, உரோ 11:13-15, 29-32, மத் 5:21-28

கருப்பொருள் : இடைவிடாத செபத்தை இறைவன் ஒருபோதும் புறக்கணிப்பதில்லை.

1ம் வாசகம் : அந்நியர்களை நமது பரிசுத்த மலைக்குக் கூட்டிவருவோம்.

2ம் வாசகம் : இஸ்ராயேலுக்குக் கடவுள் கொடுத்த வரங்களையும், விடுத்த அழைப்பையும் அவர் திருப்பி வாங்கிக் கொள்வதில்லை.

நற்செய்தி வாசகம் : அம்மா, உன் விசுவாசம் பெரிது

பல வேளைகளில் நமது வாழ்வில் பின்வரும் நிகழ்வுகள் இடம் பெறுகின்றன.

1. நோயுற்றவர் குணமாகவில்லை.
2. குடிபோதைக்கு அடிமையான கணவன் திருந்தவில்லை
3. கைது செய்யப்பட்ட மகன் விடுதலையாகவில்லை
4. நாட்டில் சமாதானம் வரவில்லை. இவ்வளவு காலம் மன்றாடியும் பயனில்லை. இனிமேல் கோவிலுக்கும் போவதில்லை; செபமும் சொல்லுவதில்லை.

இப்படியான நேரங்களில் நம் எல்லோருக்கும் நல்ல முன் உதாரணமாக கனானேயப் பெண் அமைகின்றாள். அவளுடைய செபம்:

1. விசுவாசம் :

உயிருள்ள விசுவாசத்தோடு “தாவீதின் மகனே என் மீது இரக்கம் வையும்” என்று அமைகிறது. பலவேறு விதமாக இயேசு சோதித்தாலும் அவளது விசுவாசம் தளரவில்லை. இறுதியில் இயேசு “அம்மா உன் விசுவாசம் பெரிது. உன் விருப்பப்படியே ஆகட்டும்” என்றார்.

2. மனந்தளராமை :

அவளது மன்றாட்டைக் கேளாதவர்போல் இயேசு இருந்தார். “அவர் ஒரு வார்த்தைகூடப்பேசவில்லை”. இயேசுவின் மௌனத்தினால் அவள் மனந்தளரவில்லை “இஸ்ராயேல் குலத்தின் சிதறிப்போன ஆடுகளிடமே அனுப்பப்பட்டார்” என்று கூறுகிறார். அவளோ மனந்தளராது மன்றாடிக் கொண்டேயிருக்கிறாள். ஆண்டவரே எனக்கு உதவிபுரியும் என்று கூறுகிறாள்.

3. தாழ்ச்சி :

“பிள்ளைகளின் உணவை நாய்களுக்குப் போடுவது நல்லதல்ல” என்று அவர்களது விசுவாசத்தை இயேசு கடுமையாகச் சோதிக்கின்றார். அவள் இன்னும் தன்னைத் தாழ்த்திக் கொள்கின்றாள். ஆமாம் ஆண்டவரே நாய் குட்டிகளும்...

நம் வீடு எல்லா மக்களினங்களுக்கும் செப வீடு என வழங்கப்படும். நாம் செபிக்கும் போது எவ்வளவு விசுவாசத்தோடு செபிக்கின்றோம்? நமது விசுவாசம் சோதிக்கப்படும் போது எவ்வளவு எளிதாக மனந்தளர்ந்து விடுகிறோம்? மனந்தளராது செபிப்பதற்கு இயேசு பல உதாரணங்களை கொடுத்துள்ளார். கேளுங்கள்..... கேட்கும் விதமாகக் கேட்க வேண்டும்; தட்டும் விதமாய்த் தட்ட வேண்டும்; தேடும் விதமாகத் தேடவேண்டும்.

ஆண்புன் பொதுக்காலம்

21ம் ஞாயிறு

எசா 22:19-23, உரோ 11:33-36, மத் 16:13-20

கருப்பொருள் : இறைவல்லமையாலேயே நாம் இயேசுவை
மெசியா என்று அறிக்கையிடமுடியும்

1ம் வாசகம் : தாவீதின் வீட்டுத் திறவுகோலை நாம் அவன்
தோள்மேல் வைப்போம்.

2ம் வாசகம் : யாவும் அவரிடமிருந்தே வந்தன. அவராலே
உண்டாயின. அவருக்காகவே இருக்கின்றன.

நற்செய்தி வாசகம் : உன் பெயர் பேதுரு; விண்ணரசின் திறவுகோல்களை
நான் உன்னிடம் தருவேன்.

நீங்கள் என்னை யார் என்று சொல்லுகின்றீர்கள்? பல முறை
நாம் தியானித்த பகுதி இது. எமது கிறிஸ்தவ வாழ்வின் மிக முக்கிய
கேள்வி. இயேசு இறைமகன் என்ற கூற்று பலருக்கு சவாலாக இருந்தது.
எனவே, அவ்வுண்மையை இயேசு சிறிது சிறிதாகவே வெளிப்படுத்தினார்.
இறைவனைப்பற்றிய ஆழ்ந்த அறிவு தனக்கு உண்டு, (மத் 11:27) தான்
இறைவனே வதியும் கோவிலுக்கு மேற்பட்டவர் (மத் 12:6-8) தனக்குப்
பாவங்களை மன்னிக்கும் அதிகாரம் உண்டு (மத் 9:6) என்று கூறி தன்
தெய்வீகத்தை வெளிப்படுத்தினார். ஆனால், அவரது வாழ்க்கையின்
இறுதி நாட்கள் நெருங்க நெருங்க “நானும் தந்தையும் ஒன்றே” (அரு
10:30) என்று வெளிப்படையாகவே அறிக்கையிட்டார். அவரது கூற்று
மக்களிடையே பெரும் புயலைக்கிளப்பிற்று. “நீ மனிதனாய் இருந்தும்
உயிருற்று 1

உன்னைக் கடவுளாக்கிக் கொள்கிறாய்” (அரு 10:33). இத்தகைய சூழலில் தான் பாடுபடுவதற்று 6 மாதங்களுக்கு முன்பு சீடரின் விசுவாசத்தைப் பரிசோதித்து உறுதிப்படுத்த முயலுகின்றார்.

செசாரியா பிலிப்பியின் சூழல்:

இக் கேள்வி தற்செயலாகக் கேட்கப்பட்டது அல்ல. ஆண்டு முழுவதும் படிக்கும் மாணவர்கள் தேர்வு நாளின் கேள்வித் தாழுக்காக தன்னை ஆயத்தப்படுத்துவது போல இவ்வினாவுக்கான பதிலுக்காக அப்போஸ்தலரை 2 ஆண்டுகளாக ஆயத்தப்படுத்தினார்.

இக்கேள்வியைக் கேட்கும் முன் செபத்தில் தன்னை தயாரித்தார். லூக் 9:18

இக்கேள்வியை இன்று நம் ஒவ்வொருவரிடமும் கேட்கிறார். இக்கேள்விக்கான பதில் கடவுளுடைய வெளிப்பாடாக அமையும்.

நாம் இறைவார்த்தை, செபம் இவ்விரண்டிலும் ஆழமாக ஈடுபடும் பொழுதுதான் இப்பதிலைப் பெற்றுக்கொள்வோம். இயேசு எனக்கு யார் என்பதைத் தெரிய நம்மை நன்கு பண்படுத்த வேண்டும். இயேசுவைப் பற்றிய அறிவைப் பெறுவதல்ல; மாறாக இயேசுவை அனுபவிக்க வேண்டும்.

அதற்கு நாம் செய்ய வேண்டியவை இரண்டு.

1. இயேசுவை நம் இதய வீட்டுக்குள் வரவேற்க வேண்டும்.
2. அவரை நமது இதய பீடத்தின் மெசியாவாக அமரச் செய்ய வேண்டும்.

செல்வந்தர் ஒருவர் ஒரு கொடிய நோயினால் பீடிக்கப்பட்டார். ஓர் இரவு கடும் மழையும் இடியும், மின்னலுமாக இருந்தது. யாரோ ஒருவர் பாதுகாப்புத்தேடி இச் செல்வந்தரின் வீட்டின் கதவை தட்டிக்கொண்டேயிருந்தார். செல்வந்தனோ கதவைத் திறக்கவோ பாதுகாப்புக் கொடுக்கவோ இல்லை.

ஒரு வாரத்தின் பின்பு பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி பிரசுரமாகி யிருந்தது. ஒரு குறிப்பிட்ட நோயைக் குணமாக்கக்கூடிய நிபுணத்துவம் கொண்ட மருத்துவர் ஒரு செல்வந்தரின் வீட்டில் பாதுகாப்புத் தேடி வீட்டின் கதவைத் தட்டினாரென்றும் செல்வந்தனோ பாதுகாப்புக் கொடுக்காததால் அவர் வேறிடத்துக்குச் சென்று விட்டார் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தது. அப்போது தான் செல்வந்தன் குறிப்பிட்ட அந்த மருத்துவருக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்திருந்தால் தன் நோயிலிருந்து குணம் பெற்றிருக்கலாமென்பதை உணர்ந்து வருந்தினான்.

கை முழியிருக்கும் வரை
 எதையும் கொடுக்க முடியாது
 எதையும் பெற்றுக்கொள்ளவும் இயலாது!
 கொடுப்பதற்கென்று விரிக்கப்பட்ட கரம் தான்
 பெற்றுக்கொள்ளும் தகுதியைப் பெறுகின்றது!
 தனக்காகப் பிறர் என்னும் சிந்தனையில்
 தேக்கி வைத்திருப்பவன் ஏக்கமுற்று சாவான்!
 பிறருக்காகவே நான் என வாழ்வவன்
 பகிர்ந்துளித்து வாழ்வான்.

ஆண்டின் பொதுக்காலம்

22ம் ஞாயிறு

எரே 20:7-9, உரோ 12:1-2, மத் 16:21-27

கருப்பொருள் : சிலுவையின் வழியே மீட்பின் வழி என்பதை இயேசு எமக்குக் காட்டியுள்ளார்.

1ம் வாசகம் : ஆண்டவருடைய வார்த்தை எனக்கு நிந்தையாயிற்று

2ம் வாசகம் : உங்கள் உடலைக் கடவுளுக்கு உயிருள்ள பலியாக ஒப்புக் கொடுங்கள்

நற்செய்தி வாசகம் : என்னைப் பின் செல்ல விரும்புகிறவன் தன்னையே மறுப்பானாக.

ஆண்டவருடைய அழைப்பு என்பது அவருடைய வாழ்விலே, இன்னும் குறிப்பாக அவருடைய பாடுகள் மரணத்திலே நாம் வாழும் நாள் முழுவதும் பங்குபற்றுவதற்காக விடுக்கப்படும் ஒன்றாகும். ஆண்டவராலே ஆட்கொள்ளப்பட்டவரது உள்ளத்திலே அணையாத தீ ஒன்று பற்றி எரிந்து கொண்டே இருக்கின்றது. எனவே, இறைவாக்கினருடைய அழைப்பைப் பற்றி மற்றவர்கள் எரிச்சல்படவோ, பொறாமைப்படவோ இடமில்லை, இதைத்தான் எரேமியா “ஆண்டவரே நீர் என்னை மயக்கி விட்டீர் நானும் மயங்கி விட்டேன்” என்று கூறுகின்றார். ஆண்டவராலே ஆட்கொள்ளப்பட்டவரது உள்ளத்திலே இந்த இறை அழைப்பானது பல கோரிக்கைகளை விடுவித்துக் கொண்டே இருக்கின்றது. இறைவாக்கினருடைய பாதை நடப்பதற்கு எளிதான

பாதையல்ல. இதனால்தான், இயேசு தன்னுடைய அழைப்பை ஏற்றவருடைய வாழ்விலே மறுப்புக்கு மேல் மறுப்பு வந்து கொண்டிருக்கும் என்று சொல்லுகின்றார். நீங்கள் உலகத்தை மறுக்க வேண்டும். பெற்றோர் உறவுகளை மறுக்க வேண்டும். ஏன் உங்களையே மறுக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றார். எனவே, இறைவனுடைய அழைப்பை ஏற்றவர்கள் தங்கள் வாழ்விலே அனைத்தையும் இழந்துவிட்ட நிலையை உணருகின்றார்கள்.

இயேசு ஒரு தத்துவம் பற்றிப் பேசவில்லை. அவர் வாழ்நாள் முழுவதும் நீடிக்கும் ஒரு அர்ப்பணத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்றார். இந்த அர்ப்பணம் மேலும் மேலும் ஆழமாக இறைவனின் எல்லையற்ற அன்பை சுவைக்க அழைக்கின்றது. இன்று மக்கள் உலகத்தின் பல சக்திகளாலே கவரப்படுகின்றார்கள். ஆனால், இறைவனின் அன்பு இவை அனைத்தையும் விட வித்தியாசமானது, இதற்கு எல்லையே இல்லை.

ஆண்டவருடைய வார்த்தை எமது வாழ்வில் வரை படம் போன்றது. எமது வாழ்வுக்காகிய அழைப்பின் நீளம், அகலம், ஆழம் என்ன என்பதை இது கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது. பலர் அவ்வழைப்பின் முழுமைக்குச் செல்வதில்லை. புனித பிரான்ஸ்கு சவேரியார் போன்ற சிலரே முழுமையாகச் சென்றுள்ளார்கள். மற்றவர்கள் இவ்வழைப்பினை இடை நடுவிலே நிறுத்தி விடுகின்றார்கள். பல மக்கள் நிறுவனத்தின் கோரிக்கைகளோடு நின்று விடுகின்றார்கள். அவர்கள் இயேசுவின்னுடைய கோரிக்கைகளுக்கு முழுமையாகப் பதிலிறுப்பதில்லை. இதனால் தான் அவர்கள் ஆண்டவரின் அருளைத் தம் வாழ்விலே இழந்து விடுகின்றார்கள். இவர்கள் தம் வாழ்விலே இறைவாக்கினரது அழைப்புக்கேற்ப முழுமையாக வாழ்வதில்லை. நிறுவனத்தின் கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. ஆனால், அவர்கள் இறையரசின் விழுமியங்களை அடைந்து கொள்வதில்லை. உதாரணமாக, குருக்கள் துறவிகளாகிய நாம் எமது ஞானக்கடமைகளோடு திருப்தியாகி விடுகின்றோம். இறை மக்கள் ஞாயிறு திருப்பலி, வருடத்திற்கொரு பாவசங்கீத்தனம், பத்துக் கற்பனைகளோடு திருப்தியாகி விடுகின்றோம். இறைவார்த்தை நம்மை இவற்றை விட அதிகமான ஒன்றுக்கு அழைக்கின்றது. அதாவது மலைப் பொழிவின் வாழ்வுக்கு.

பலர் நிறுவனத்தின் பாதுகாப்புக்குள்ளும், சலுகைகளுக்கு முள்ளேயே முடங்கிக்கிடக்கின்றார்கள். ஆனால், நாம் உண்மையிலேயே இயேசுவைப் பின்பற்றி வாழ்வோமாயின் எமக்கு இறைவனால் கிடைக்கும் சலுகைகளும் பாதுகாப்புக்களும் மிகவும் அதிகம். அதன் மகிழ்ச்சியும் வாழ் நாள் முழுவதும் நீடிக்கும் ஒன்றாகும்.

அன்பு யாரையும் அழமைப் படுத்தவதில்லை
 அன்பே வழவான இறைவன்
 ஆணை பிறப்பிக்கின்றார் என்றால் - அது
 அழமைப்படுத்தும் எண்ணத்துடன் அல்ல!
 யாரையும் அழமைப் படுத்திதான்
 ஆண்டவன் ஆக வேண்டிய அவசியம்
 அவரைப் பொறுத்தவரையில் இல்லை.
 கட்டளை இறைவனிடமிருந்து வருகின்றதென்றால் - அது
 மனிதனின் சுதந்திரத்தைக்
 கட்டிக் காக்கவேயன்றி,
 தட்டிக் கழிக்கவல்ல!

ஆண்டின் பொதுக்காலம்

23ம் ஞாயிறு

எசெ 33:7-9, உரோ 13:8-10, மத் 18:15-20

கருப்பொருள் : நாம் பிறரோடு ஒன்றித்து வாழவும், செபிக்கவும் இறைவன் விரும்புகின்றார்.

1ம் வாசகம் : தீயவனுக்கு நீ எச்சரிக்கை செய்யாமல் விடுவாயாகில் அவனது இரத்தப்பழியை உன் மேலேயே சாற்றுவோம்

2ம் வாசகம் : திருச்சட்டத்தின் நிறைவு அன்பே

நற்செய்தி வாசகம் : அவன் உனக்குச் செவிசாய்த்தால், உன் சகோதரனை உன் வசமாக்கிக் கொள்வாய்.

எங்கே 2 அல்லது 3 பேர் தோரா அல்லது சட்டத்தை சூழ உள்ளார்களோ யாவே அங்கே இருக்கிறார் என்று ராபிக்கள் போதித்தார்கள். எங்கே இருவர் அல்லது மூவர் என் பெயரால் கூடியுள்ளார்களோ அங்கே நான் இருக்கின்றேன் என்று இயேசு கூறினார். புதிய சமூகத்தை உருவாக்கும் இறைவனாக இயேசு இருப்பார் என்று கூறுகின்ற இயேசு, இதைச் சொல்லுகின்ற போது தன் வார்த்தையைக் கேட்கும் மக்களுக்கு என்ன நேரும் என்பதை அறிவார். ஜெருசலேம் ஆலயம் அழியும், அத்தோடு குருக்கள் இல்லாமல் போவார்கள். நாடு அழிக்கப்படும். அரசன் கொல்லப்படுவான். மனிதன் நம்பக்கூடிய பலம் எதுவுமே இருக்காது. இவையெல்லாம் அழிந்து போனாலும், அவர் பெயரை நம்பியுள்ள சிலர் மிஞ்சுவார்கள். இந்தச் சிறு சமூகம் மட்டும் உயிர்நிறு 1

தான் வாழப் போகின்றது. எனவே, இச்சிறு சமூகத்தை எதுவுமே குழப்பக் கூடாது. அப்படியான குழப்பங்கள் ஏற்பட்டால் சகோதர மனப்பான்மையுடன் உடனே திருத்த வேண்டும். எசெக்கியேல் நாடு கடத்தப்பட்ட மக்களோடு தான் பேசுகின்றார். எஞ்சியுள்ள இம்மக்களுக்கு எத்தீங்கும் நேரிடாமல் என்னைக் காவலனாக இறைவன் ஏற்படுத்தியுள்ளார். எனவே, குறைகளைத் திருத்துவதன் அவசியம் பற்றிக் கூறுகின்றார். இயேசுவின் காலத்தில் ஏற்பட்டது போலவே இன்றும் வாழுவதற்கு மனிதன் நம்பக்கூடிய அனைத்தையும் இழந்து கொண்டு போகிறான். எஞ்சியுள்ளது சிறு குழுக்கள், குடும்பங்கள். இவை வாழ வேண்டுமென்றால்:

1. இறைவனின் பெயரிலே மீண்டும் கட்டப்பட வேண்டும். எனவே, அங்கே இருக்கவேண்டிய செபம் வளரவேண்டும்; விசுவாசம் தளைக்க வேண்டும்.
2. இறைவார்த்தை வாசிப்பதும், தியானிப்பதும் அவசியம். உலக முடிவுவரை உங்களோடு நான் இருக்கின்றேன் என்றார் இயேசு.
3. இறைவனை நம்பி வாழும் இக் குழுமத்தில், குடும்பத்தில் சகோதரத்துவம், மன்னிப்பு, அன்பு, கடின உழைப்பு இருக்கும்.

ஆண்புன் பொதுக்காலம் 24ம் ஞாயிறு

சீ.ஞா 27:30-28:7, உரோ 14:7-9, மத் 18:21-35

கருப்பொருள் : நாம் பலமுறை தவறினாலும் மிகுந்த பொறுமையோடு இறைவன் எம்மை ஏற்கின்றார்.

1ம் வாசகம் : உனக்குத் தீமை செய்யும் அயலானுக்கு மன்னிப்புக் கொடு. அப்போதுதான் நீ மன்றாடும் போது உனக்கும் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும்.

2ம் வாசகம் : வாழ்ந்தாலும் செத்தாலும் நாம் ஆண்டவருக்கே உரியவராய் இருக்கின்றோம்.

நற்செய்தி வாசகம் : ஏழு முறை மட்டுமல்ல; எழுபது தடவை ஏழுமுறை மன்னிப்பாயாக என்று உனக்குச் சொல்லுகின்றேன்.

தவறுவது மனித இயல்பு, மன்னிப்பது தெய்வ இயல்பு என்பது பழமொழி. இன்றைய வாசகங்கள் நம் குற்றங்களை மன்னிக்கும் தெய்வ இயல்பின் தன்மை என்னவென்றும், இத்தகைய மன்னிப்பைப் பெற்ற நாம் ஒருவர் ஒருவரின் குற்றங்களை எவ்வாறு மன்னிக்க ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும் என்று எடுத்துரைக்கின்றன.

இறைவன் அளிக்கும் மன்னிப்பு ஓர் நற்செய்தி :

(1) எனக்கு விமோசனமுண்டா? கடவுள் என் குற்றத்தையும் மன்னிப்பாரா? என்று வாழ்க்கையின் நெருக்கடியான கட்டங்களில் பலர் அவநம்பிக்கைப்படுகின்றனர். அவ்வாறு அவநம்பிக்கைப்பட்ட

உயிருற்று 1

133

யூதாசின் முடிவை அவர்களில் பலர் தேடிக்கொள்கின்றனர். புண்ணிய தலங்களுக்கு திருயாத்திரை செல்வது, புண்ணிய நதியில் நீராடல், தான தர்மம் செய்வது, தவயோகங்கள் செய்வது போன்ற பல வழிகளின் மூலமாகத் தன் உள்ளத்தில் எழும் பாவ மன்னிப்பு ஏக்கத்தை மனிதன் தீர்த்துக் கொள்ள விளைகின்றான். இத்தகைய மனிதனுக்கு கடவுளின் வார்த்தையான விவிலியம் இறைவன் உன் பாவங்களை மன்னிக்க ஆயத்தமாய் இருக்கின்றார் என்று நற்செய்தி உரைக்கின்றது.

நெஞ்சே, நீ ஆண்டவரை வாழ்த்துவாயாக அவர் செய்த நன்மைகளையெல்லாம் மறவாதே அவர் உன் பாவங்களை எல்லாம் மன்னிக்கின்றார். உன் நோய்களையெல்லாம் குணமாக்குகின்றார். ஆண்டவர் அன்பும் அருளும் மிக்கவர், சினங்கொள்ளத் தாமதிப்பவர், சாந்தமுடையவர். நம்முடைய பாவங்களுக்கு ஏற்றபடி நடப்பதில்லை நம் குற்றங்களுக்கு தக்கபடி நம்மைத் தண்டிப்பதில்லை (தி.பா.102: இன்றைய தியானப் பாடல்)

- (2) இத்தகைய பாவ மன்னிப்பைப் பெற பரிசாரப்பலிகளாக இரத்தப்பலி, தகனப்பலி, சமாதானப் பலி ஆகியவற்றை செலுத்தினர் பழைய ஏற்பாட்டு மக்கள். (லேவியராகமம்: 14,16 அதிகாரங்கள் : உபாகமம்: 13:7-11, 17:2-7, 19:15-22 எண்ணாகமம்: 35:32-34, 2 அரசர்:12:13-15 காண்க.) ஆனால், காலப்போக்கில், இறைவனின் மன்னிப்பைப்பெற வெளியரங்கப் பணிகளை விட உள்ளரங்க மனஸ்தாபமும், மனந்திரும்புதலுமே முக்கியம் என்பதை அறிவிக்கத் தொடங்கினர் இறைவாக்கினர். தகனப் பலிகளும் உணவுப்பலிகளும் நமக்கு நீங்கள் கொடுத்தாலும் நாம் ஏற்க மாட்டோம். அதற்கு மாறாக நீதி தண்ணீரைப்போல் வழிந்தோட்டும் (ஆமோஸ் 5:14-24) பலிகளில் நீர் இன்பம் கொள்வதில்லை. தகனப்பலி கொடுத்தாலும் அதை நீர் ஏற்பதில்லை. இறைவா, நான் உமக்குச் செலுத்த வேண்டிய பலி நொருங்கிய உள்ளமே (தி.பா 50:16-17).

(3) கிறிஸ்துவின் வருகையால் இறைவன் மனிதரை மன்னிக்க ஆயத்தமாய் இருக்கின்றார் என்று தெளிவாயிற்று. கிறிஸ்துவே இறைவன் வழங்கும் மன்னிப்பின் சின்னம். அவரே நம் சமாதானம் (எபேசி 2:14). எனவே, கிறிஸ்து போதித்த நற்செய்தியும் மனந்திரும்புகிறவனுக்கு மன்னிப்பு உண்டு என்பதாக அமையும் (மாற் 1:15, தி.ப. 2:38). உள்ளபடியே கடவுள் உலகினரின் குற்றங்களுக்குரிய கடனைக் கணிக்காமல் அவர்களைக் கிறிஸ்துவுக்குள் தம்மோடு ஒப்புரவாக்கினார். அவரே அந்த ஒப்புரவுச் செய்தியை எங்களிடம் ஒப்படைத்தார் (2கொரி 5:19). மேலும், பாவங்களை மன்னிக்க தமக்கு அதிகாரம் உண்டு என்று காட்ட பல புதுமைகளை நிகழ்த்தினார் இயேசு (மத் 9:1-7, அரு 5:1-14). இறைவன் அருளும் மன்னிப்பு எத்தகையது? அதை மனிதன் எவ்வாறு ஏற்கவேண்டும் என்பதை உணர்த்த பல உவமைகளைக் கூறினார் (லூக். 15:1-32). இன்றைய வாசகத்தில் வரும் உவமையில் ஒரு தலைவன் பத்தாயிரம் தாலந்து கடன் பட்ட தன் ஊழியனை முழுவதும் மன்னித்துவிட்டதாக வாசிக்கின்றோம். ஒரு தாலந்து என்பது சுமார் 1500 ரூபா ஆகும். எனவே, பத்தாயிரம் தாலந்து என்பது கோடிக்கணக்கான ரூபாவைக்குறிக்கும். கடவுள் நம் எண்ணற்ற பாவங்களை மன்னிக்க ஆயத்தமாய் இருக்கின்றார். அவரை இரக்கம் நிறைந்த தந்தையாக (2கொரி 1:3) சித்தரிக்கிறது இன்றைய வாசகம். இறைவனின் மன்னிப்பைப் பெற்றவர்கள் தம் அயலாரையும் மன்னிக்க வேண்டும். இயேசு அறிவித்த நற்செய்திக்கு இறையன்பு, பிறரன்பு என்ற இரு இலக்கண விதிகள் உண்டு என்பதை நாம் அறிவோம் (மத்.22:37-39). கிறிஸ்தவம் கிறிஸ்துவைப் போல இறைவனை நோக்கி உயர்ந்து எழும் நேர் கோடு, அயலானைச் சார்ந்து படரும் சம கோடு ஆகியவற்றின் சங்கமமே. கிறிஸ்துவின் சிலுவையை உருவாக்க, அவரது நற்செய்தியை உருவாக்க அவ்விரண்டும் தேவை. ஆகவே, நம் இறைவனுக்கு அன்புசெய்யவும் அவருக்காக நாம் அயலானுக்கு அன்பு செய்யவும் கடன்பட்டிருப்பது போல் இறைவன் நம்மை மன்னிப்பதால் இறைவனுக்காக நம் அயலானையும் மன்னிக்க கடமைப் பட்டிருக்கின்றோம். இக்கடமையின் பல்வேறு அம்சங்களை இன்றைய உவமை விளக்குகிறது.

- (1) தலைவன் ஊழியனை மன்னிக்கும் போது ஊழியர் ஒருவர் ஒருவரை மன்னிக்கத் தயங்கக் கூடாது. இறைவன் நம்மைப் படைத்தவர், காப்பவர், மீட்டவர் என்ற அளவில் நம்மைத் தண்டிக்க அவருக்கு எவ்வளவோ உரிமையுண்டு. அவ்வாறிருந்தும் நம்மை மன்னிப்பதால், சம நிலையில் இருக்கும் நாம் ஒருவரை ஒருவர் மன்னிக்கத் தயங்கக்கூடாது.
- (2) இறைவன் நம் எண்ணற்ற பாவங்களை மன்னிப்பதால் நாமும் நம் அயலாரை ஏழு முறை என்றன்று எழுபது முறை, ஏழு முறை. ஒரு நாளில் ஏழு முறை உனக்கொதிராக குற்றம் செய்து, ஏழு முறையும் உன்னிடம் வந்து, நான் மனம் வருந்துகிறேன் என்றால் அவனை மன்னித்து விடு (லூக் 17:4).
- (3) நம் அயலானை இறைவனுக்காக நாம் மன்னிக்க வேண்டும். அதாவது அவனது குற்றத்தின் காரணத்தையோ அல்லது நமது உயர் நிலையையோ அவனது தாழ்நிலையையோ கருதி மன்னிப்பளிக்காமல் இறைவன் நம்மை மன்னிப்பதால் நாம் பிறரை மன்னிக்க வேண்டும். உங்கள் தந்தை இரக்கமுள்ளவராயிருப்பது போல நீங்களும் இரக்கமுள்ளவராயிருங்கள் (லூக் 6:36) கிறிஸ்துவுக்குள் கடவுள் உங்களை மன்னித்தது போல நீங்களும் ஒருவரையொருவர் மன்னியுங்கள் (கொலோ 9:13) பிறருக்கு மன்னிப்பளிக்க நம்மையும் பிறரையும் நீதித்தராசின் இரு தட்டுக்களில் வைத்தலாகாது. நம்மையும் இறைவனையும் அவ்வாறு வைத்து கணித்தல் வேண்டும்.

(4) தன் அயலாணை மன்னியாதவன் இறைவனிடமிருந்து மன்னிப்பும் பெற இயலாது. ஏனெனில், பிறரன்பின்றி, இரக்கமின்றி தன் அயலாணை மன்னிக்க மறுப்பவனிடத்தில் உண்மையான இறையன்பு இருக்க முடியாது. மன்னிப்பு இல்லாதவனிடத்தில் உண்மையான மனஸ்தாபம் இருக்க முடியாது. மனஸ்தாபமில்லாதவனுக்கு மன்னிப்பும் கிடையாது. எனவே, தன் அயலாணை மன்னியாதவன் தான் இறைவனிடத்திலிருந்து மன்னிப்புப் பெற தகுதியற்றவன் என்று காட்டுகிறான். உங்களுள் ஒவ்வொருவரும் தன் சகோதரனை முழு உள்ளத்தோடு மன்னிக்காவிட்டால், என் வானகத்தந்தையும் இவ்வாறே உங்களுக்குச் செய்வார் (மத் 18:35). உனக்குத் தீமை செய்யும் அயலானுக்கு மன்னிப்புக் கொடு, அப்போது தான் நீ மன்றாடும் போது உனக்கும் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும். (சீராக் 23:2 முதல் வாசகம்) அதன் பொருட்டே எங்கள் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும். ஏனெனில், எங்களுக் கெதிராகக் குற்றம் செய்பவர் அனைவரையும் நாங்கள் மன்னிக்கின்றோம் என்று இயேசு நமக்கு செபிக்கக் கற்றுத் தந்துள்ளார். மனிதருடைய குற்றங்களை நீங்கள் மன்னிப்பீர்களாகில் உங்கள் வானகத் தந்தை உங்களையும் மன்னிப்பார். மனிதரை நீங்கள் மன்னியாவிடில், உங்கள் தந்தையும் உங்கள் குற்றங்களை மன்னிக்கமாட்டார் (மத் 6:14-15) என்று தெளிவாகக் கூறிவிட்டார் அவர். அவ்வாறு மன்னிக்கப்படாதவன் இறைவனால் புறக்கணிக்கப்பட்டு தீர்ப்புக்குள்ளாவான் என்று உவமையில் வாசிக்கின்றோம். இரக்கம் காட்டாதவனுக்கு இரக்கமற்ற தீர்ப்புத் தான் கிடைக்கும், இரக்கம் காட்டுபவன் தீர்ப்புக்கு அஞ்சவேண்டியதில்லை (யாக்கோப்பு 2:13)

அறிந்தோ அறியாமலோ நமக்கு தீங்கிழைத்தவரை நாம் மன்னிப்பது பேடித்தனம், ஆண்மைக்கு அழகல்ல என்று நாம் உலகத்தின் போக்கின் படி எடை போடுகின்றோம். பழிக்குப் பழி என்று நாம் மனதுக்குள்ளேயே கருதிக் கொள்கிறோம். ஆனால், நற்செய்தி போதனையின்படி இரக்கங்காட்டுவது ஒரு பேடித்தனமல்ல. எட்டுப் பேறுகளில் இது ஒன்றாகும். இரக்கமுடையோர் பேறுபெற்றோர்; ஏனெனில், அவர்கள் இரக்கம் பெறுவர் (மத் 5:7). உண்மையில் பார்க்கப் போனால் பழிவாங்குவதை விட இரக்கங்காட்டி மன்னிப்பளிக்கவே அதிக உயிருற்று 1

வீரம், மனவுறுதி தேவைப்படும். நாம் நம் அயலாரை இறைவனுக்காக மன்னிப்பது போதாது. இறைவனைப் போலவும் மன்னிக்க வேண்டும். உங்கள் தந்தை இரக்கமுள்ளவராய் இருப்பது போல (லூக் 6:36). இறைவன் நம்மை எவ்வாறு மன்னிக்கிறார்? மனஸ்தாபப்படும் பாவியை அவர் முற்றும் மன்னித்து தன் சுவிகார மகனாக, மகளாக ஏற்றுக் கொள்கிறார். நமக்குத் தீங்கிழைத்தோரை நாம் சில சமயங்களில் மன்னிக்கின்றோம். ஆனால், முற்றும் மன்னிப்பதில்லை. மேலெழுந்த வாரியாக மன்னித்தாலும் மனதிற்குள் சில சமயம் வைராக்கியத்தை பதுக்கி வைக்கின்றோம். சமயம் கிடைக்கும் போது அது வெளிப்படும். நாம் மன்னித்தவனுக்கே தீங்கிழைத்துவிடும் என்று நினைக்கிறோம். மேலும், நம் மன்னிக்கும் மனப்பான்மையில் போலிக் கௌரவம் பதுங்கியிருக்கலாம். சரி சரி இந்தத் தடவை உனக்கு மன்னிப்பு; தப்பி ஓடிவிடு... தொலைந்து போ என்ற மனப்பான்மையில் மன்னிப்பளித்தால் அது நம் தந்தை இரக்கம் காட்டுவது போன்ற மன்னிப்பதில்லை. மன்னிப்புப் பெற்ற பாவிக்கு அவர் அன்பு காட்ட விழைகின்றார். அது தான் மன்னிப்பின் சிகரம். கிறிஸ்து தம்மைத் துன்புறுத்தியோருக்காக செபித்தார். அவரைப் பின்பற்றி வேதசாட்சிகளும் அவ்வாறு செய்ததும் மன்னிப்பின் (வெறும் மனிதாபிமான மன்னிப்பல்ல) எடுத்துக்காட்டுக்கள். அத்தகைய மன்னிப்பை வழங்க நாம் அழைக்கப்படுகின்றோம்.

(நன்றி: அருள்வாக்கு விளக்கம்)

ஆண்புன் பொதுக்காலம் 25ம் ஞாயிறு

எசா 55:6-9, பிலிப் 1:20-24, மத் 20:1-16

கருப்பொருள் : வாழ்விலும் சாவிலும் கிறிஸ்து என்றும் எம்மோடு இருக்கிறார்.

1ம் வாசகம் : நம்முடைய எண்ணங்கள் உங்கள் எண்ணங்களல்ல.

2ம் வாசகம் : எனக்கு வாழ்வென்பது கிறிஸ்துவே

நற்செய்தி வாசகம் : நான் வல்லவனாய் இருப்பதால் உனக்குப் பொறாமையோ?

இன்றைய உவமை வெவ்வேறு நேரங்களில் தன் தோட்டத்தில் வேலையாட்களை வேலைக்கு அமர்த்திய எசமானைப் பற்றியது. விடியற்காலை 9, 12, 3, 5 வேலையாட்கள் வேலையின்றி இருக்கிறார்கள். எனவே, வேலை கொடுக்க வேண்டும். தோட்டத்தை வெவ்வேறு நேரத்தில் போய்ப்பார்க்கிறார். வேலையோ முடிந்ததாயில்லை. இதனால்தான் இறுதி நேரத்தில் என்றாலும் அமர்த்தக்கூடிய வேலையாட்களை அமர்த்தி அவசியமான வேலையை முடிக்கப் பார்க்கிறார். நாம் தான் இந்த இறுதி நேர வேலையாட்கள். இன்று அர்ப்பணிப்புடனும் முழுமையான ஈடுபாட்டுடனும் உழைக்கும் வேலையாட்களை ஆண்டவர் தேடுகின்றார். உலகரீதியாகவும் ஆன்மீகரீதியாகவும் மிகவும் இக்கட்டான சூழ்நிலைக்குள் நாம் தள்ளப்பட்டிருக்கின்றோம். இன்றைய போரின் கொடுரத்தினால் அரசியல் ரீதியாகவும் பொருளாதார ரீதியாகவும் உயிருற்று 1

எவ்வளவு துன்பங்களை அனுபவிக்கின்றோம் என்று நாம் உணர்வோம். வன்னியிலுள்ள நம் உடன் பிறப்புக்கள் அனுபவிக்கும் சொல்லமுடியாத துன்பங்களை நாம் அறிவோம். இத்தகைய துன்பங்களிலிருந்து நம் மக்களைக் காப்பாற்ற தம் உயிரையும் துச்சமெனக் கருதி தம் உயிரைப் பலியாக்கிய இளைஞர் யுவதிகளை நாம் அறிவோம். அங்கே அவர்கள் செத்து மடிந்து கொண்டிருக்கும் போது இங்கே....

கருக்கலைப்பு

நீலப்படம், நிர்வாணப் படம்

போதை வஸ்துக்கள் போன்றவற்றிலும் காலத்தைக் கழிக்கின்றனர்.

எமது இறையரசுக்கான தாகம் எங்கே?

எம் உள்ளத்தின் இறையரசுக்கான ஆர்வம் எவ்வளவுக்கு உள்ளது?

உண்மையை உறங்க வைத்துத் துதிப்பது
உறவைப் பயன்படுத்தி ஒருவனைக் கெடுப்பதுதான்!
ஒருவனுடைய குறையைப் பிறரிடம் கூறுவது
தெருவெல்லாம் அறிய அவரைத் தூற்றுவதுதான்!
அவனிடமே குறைகளைத் தெளிவுபடுத்துவது
அவனுக்கு அன்புத் தொண்டாற்றுவது தான்!

ஆண்புன் பபாதுக்காலம்

26ம் ஞாயிறு

எசா 18:25-28, பிலி 2:1-11, மத் 21:28-32

கருப்பொருள் : பாவிகளை மன்னித்து இறையரசில் ஒன்று சேர்க்க இறைவன் காத்திருக்கின்றார்.

1ம் வாசகம் : தீயவன் தன் தீயவழியை விட்டு விலகினால் தன்னையே காத்துக் கொள்வான்.

2ம் வாசகம் : கிறிஸ்து இயேசுவில் இருந்த மனநிலையே உங்களிலும் இருப்பதாக.

நற்செய்தி வாசகம் : மனம் மாறிச் சென்றான்... ஆயக்காரரும், விலைமாதரும் உங்களுக்கு முன் கடவுள் அரசில் சேருவார்கள்.

ஏதாவது ஒரு துன்பம் வந்தவுடனே “என் தலை விதி” என்று நொந்து கொள்கின்றோம். “என் தலை எழுத்து” என்று குறைப்பட்டுக் கொள்கிறோம். நமக்கு ஏற்படும் எதையுமே ஏதோ முன்பே நிச்சயிக்கப்பட்ட ஊழ்வினையின்படி நடப்பதாக முடிவு செய்யும் மனப் போக்கு நமக்கு உண்டு.

(1) பழைய ஆகம காலத்திலும் அத்தகைய மனப்பான்மை காணப்பட்டது. தகப்பன் செய்த குற்றம் மகனையும் பீடிக்கும், ஒருவன் துன்பப்பட்டால் அது அவனது மூதாதையர் செய்த வினைப்பயன் என்று மக்கள் எண்ணி வந்த காலம் இருந்தது. தந்தையர்

செய்த அக்கிரமத்தை பிள்ளைகளிடத்திலும், பேரப்பிள்ளைகளிடத்திலும், முன்றாம் நான்காம் தலைமுறைவரை தண்டிக்கிறவரே என்று இறைவனைப் பார்த்துக் கேட்டனர் அவர்கள். (வி.ப 34:7, எண் 14:18, உப ஆகமம் 5:9). ஆனால், காலப்போக்கில், இத்தகைய மனப்பான்மை தவறு என்று இறைவாக்கினர் சுட்டிக் காட்டினர். இறைவன் நீதியுள்ளவர். அவனவன் செயல்களுக்கேற்ப நீதி வழங்குபவர் என்று மறுத்துரைத்தனர். “நீதிமான் தன் நீதி நெறியை விட்டு விலகி அநீதியைச் செய்தால், அதன் காரணமாய்ச் சாவான். தீயவன் தான் நடந்த தீய வழியை விட்டு நீதி நெறியில் நடந்து, சட்டம் சொல்வதையும் சரியானதையும் செய்தால் தன்னையே காத்துக் கொள்வான் (எசேக் 18:26-27 முதல் வாசகம்) என்று ஒவ்வொரு மனிதனுடைய சொந்தப் பொறுப்பை எடுத்துரைத்தனர்.

- (2) இன்றைய நற்செய்திப் பகுதியில் இறைவனின் நீதி எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்று இயேசு நமக்கு உணர்த்துகிறார். அவர் கூறும் இரு மக்கள் உவமையில் முதல் மகன் தன் தந்தையின் சொல்லைத் தட்டினாலும் பின்பு மனம் மாறி அவர் சொற்படி நடக்கிறான். குற்றம் செய்தவன் தன் குற்றத்தை உணர்ந்து மனம் வருந்தி மனந்திரும்பும் போது இறைவனின் நீதி அவனைக் கைதூக்குகிறது. மனிதனின் மனந்திரும்புதலே இறைவன் முன் அவனது நிலையை வரையறுக்கிறது. ஊழ்வினையோ குல, குடும்பப் பெருமையோ இழுக்கோ ஒருவனை இறைவனுக்கு ஏற்புடையவனாகவோ ஏற்பில்லாதவனாகவோ ஆக்க முடியாது. அவனது நிலைக்கு அவனே பொறுப்பு. ஆண்டவர் கூறிய உவமையில் வரும் அடுத்த மகன் தந்தையின் சொல்லை முதலில் ஏற்பது போல் காட்டினாலும் பின்பு அதை மீறி நடக்கிறான். தன் செயலுக்கு அவன் வருந்துவதாகவுமில்லை. யூத தலைமைக் குழுக்களும் முப்பரும் இறைவனின் சொல்லை முதலில் ஏற்றவர்கள். ஆனால், அச்சொல்லின்படி நடவாதவர்கள். இறைவாக்கை முதலில் ஏற்ற யூத குலத்தில் பிறந்ததினால் அவர்கள் இறைவனுக்கு ஏற்புடையவராகிவிட முடியாது. அவர்களின்

செயலின்படியே அவர்களுக்கு நீதி வழங்கப்படும். இறைவாக்கை ஏற்க மறுத்து பாவத்தில் வீழ்ந்து பின் மனந்திரும்பிய ஆயக்காரரும் விலைமாதரும் அவர்களுக்கு முன் கடவுளின் அரசில் இடம் பிடித்துக் கொள்வார்கள்.

- (3) மனித நீதி மன்றத்திலே ஒருவனைக் குற்றவாளி என்று கணித்து தீர்ப்பிடுவார்கள். ஆனால், இறைவனின் நீதி மன்றத்திலே குற்றத்திற்காக மனந்திரும்பியவன் எவன், மனந்திரும்பாதவன் எவன் என்ற அடிப்படையிலே நீதி வழங்கப்படும். “தந்தை செய்த குற்றத்திற்கு மகன் மேல் பழி” என்ற கருத்தை இறைவாக்கினர் மாற்றி அவனவன் குற்றத்திற்கு அவனவன் பொறுப்பு என்று கூறினர். ஏன், குற்றத்திற்காக மனம் வருந்தின் மன்னிப்பு நிச்சயம் என்றும் போதித்தனர். இயேசுவின் நற்செய்தி இன்னும் ஒரு படி முன்னேறி, மனந்திரும்பி மன்னிப்புப் பெற்றவனை வானகத்தந்தை தன் மகனாகவும், மகளாகவும் ஏற்றுக் கொள்கிறார் என்று அறிவிக்கிறது.

மனித சமுதாயத்தில் நல்லவர்களும் உண்டு. கெட்ட வர்களும் உண்டு என்று நாம் கூறுகின்றோம். இறைவன் மனித சமுதாயத்தை மனந்திரும்பியவர்கள், மனந்திரும்ப மறுத்தவர்கள் என்று பிரிக்கிறார். நாம் எந்தப் பிரிவைச் சார்ந்தவர்கள்?

மனந்திரும்ப மறுத்தவர்கள்:

வெளிப்படையாக கிறிஸ்தவர்கள் போல் வாழ்பவர்கள் பலர் உள்ளரங்கத்தில் அதைப் பயிற்சி செய்யத் தவறி விடுகிறார்கள். திருச்சபையின் மக்களாக கிறிஸ்தவ சூழ்நிலையில் வளரும் நாம் நமது வெளிப்படையான சமயப் பழக்கவழக்கங்களின் காரணமாக கடவுளின் திருச்சொல்லை ஏற்றுக் கொண்டவர் போல் தென்படலாம். நமது நடைமுறை வாழ்வோ அதை மீறுவதாக அமைந்து விட்டிருக்கலாம். அதை உணராமல் நாம் “நாம் தான் நல்ல கிறிஸ்தவர்கள்” என்ற தவறான மனப் போக்கிலே காலத்தைக் கடத்திக்கொண்டிருக்கலாம். இவ்வாறாக நாம் மனந்திரும்ப வேண்டியவர்கள் என்பதை உணராமல்

வாழ்வது, கிறிஸ்தவ வாழ்வில் மலர்ச்சிக்குப் பெருந்தடையாக அமையும். மனித பலவீனத்தினால் தவறி விழுபவர்கள் அத்தவறை உணர்ந்து மனந்திரும்ப ஆயத்தமாக நிற்கும் நிலை இதைவிட எவ்வளவோ சிறந்தது.

மனந்திரும்புகிறவர்கள் :

நாம் மனந்திரும்ப வேண்டியவர்கள் என்று உணர்வதே இயேசுவின் நற்செய்தியை ஏற்கும் அடிப்படையான மனநிலையாகும். “மனந்திரும்பி நற்செய்தியை நம்புங்கள்” (மாற் 1:15) என்பது அதன் முதல் அழைப்பொலி. அவ் விசுவாசத்திலிருந்து, அவநம்பிக்கையிலிருந்து, இறைப்பற்றிலிருந்து நாம் மனந்திரும்ப வேண்டியவர்களாயிருக்கலாம். நாம் இவ்வாறு மனந்திரும்பும் போது நம் வானகத் தந்தையின் விருப்பப்படி நடக்கிறோம்.

ஆண்புன் பொதுக்காலம்

27ம் ஞாயிறு

எசா 5:1-7, பிலி 4:6-9, மத் 21:33-43

கருப்பொருள் அளவில்லா நன்மைத்தனம் கொண்டு நம்மை அன்பு செய்யும் இறைவனுக்கு நாம் நன்றி செலுத்த வேண்டும்.

1ம் வாசகம் : சேனைகளின் ஆண்டவரது திராட்சைத் தோட்டம் இஸ்ராயேல் வீட்டாரே.

2ம் வாசகம் : அனைத்தையும் கடைப்பிடியுங்கள் சமாதானத்தின் ஊற்றாகிய கடவுள் உங்களோடிருப்பார்.

நற்செய்தி வாசகம் : திராட்சைத் தோட்டத்தை வேறு குடியானவரிடம் குத்தகைக்கு விடுவான்.

கடவுள் எனக்கு சொத்தைத் தரவில்லையே, சுகத்தைத் தரவில்லையே என்று குறைப்பட்டுக் கொள்கிறோம். “கடவுள் நான் கேட்கும் காரியத்தைத் தரவில்லையே” என்று குமைந்து போய் உட்கார்ந்து விடுகிறோம். உலக காரியங்களில் நாம் கேட்பதை இறைவன் தராவிட்டால் சோர்ந்து போய்விடுகின்றோம். ஆனால், இறைவன் நமக்கு எத்தனையோ ஆன்மீகக் கொடைகளைத் தந்திருப்பதை நாம் உணர்வதில்லை. அக் கொடைகளை ஒரு பொருட்டாக எண்ணுவதில்லை. இறைவன் நமக்கு செய்ததும் நாம் அவருக்கு செய்யாமல் விட்டதும் என்னவென்று இன்றைய வாசகங்கள் நமக்கு அறிவிக்கின்றன.

(1) இறைவன் நமக்கு செய்தது :

இறைவன் நமக்கு செய்த அரும் பெருங் காரியங்களை ஒரு கவிதையாக பாடுகிறது முதல் வாசகம். இறைவன் இஸ்ராயேல் இனத்திற்கு - நமக்குச் - செய்தவற்றை ஒருவன் தன் திராட்சைத் தோட்டத்திற்கு கவனத்தோடும் அக்கறையோடும் ஆற்றிய பணிகளாக உருவகப்படுத்திப்பாடுகிறது இக்கவிதை. தன் திராட்சைத் தோட்டத்தை நன்றாக கொத்தி விடுகின்றான் அவன். அந்நிலத்திலுள்ள கற்களையெல்லாம் அகற்றி விட்டு, தேர்ந்தெடுத்த திராட்சைச் செடிகளை அதில் நடுகிறான். அவை காய்த்து கனி குலுங்கும் போது அவற்றைப் பாதுகாக்கும்படியாக கண்காணிப்புக் கோபுரம் ஒன்றையும் கட்டி, அக்கனிகளைப்பிழிய ஆயத்தமாக ஆலையையும் அமைத்துக் காத்திருக்கின்றான். புது இஸ்ராயேலான நமக்கு இறைவன் தன் இறைவாழ்வில் பங்களிக்கின்றார். இந்த இறைவாழ்வு என்னும் தேர்ந்தெடுத்த திராட்சைச்செடியை, நம் வாழ்வில் இச்செடியைப் பாதுகாக்கிறார். இன்றைய நற்செய்தியின் உவமையிலே தோன்றும் வீட்டுத் தலைவனும் தன் திராட்சைத் தோட்டத்தைச் சுற்றிலும் வேலி அடைத்து, அதில் ஆலைகுழி தோண்டி, கோபுரமும் கட்டி வைக்கின்றான். இத்தகைய உழைப்பெல்லாம் ஒரே நோக்கத்தோடு நிறைவேற்றப் படுகிறது. இறைவன் “நற் திராட்சைக் குலைகள் காய்க்குமெனக் காத்திருந்தார்.” (சொ 5:2) “தனக்கு வரவேண்டிய பலன்,” கிடைப்பதற்கே இத்தகைய உழைப்பும் களைப்பும் (மத் 21:3-4).

(2) நாம் இறைவனுக்கு செய்தது:

பயிரை விதைத்தவன் எதிர்பார்த்தது பலனை. அவ்வாறே இறைவனும் அவர் பயிரிட்ட அருள் வாழ்வின் பலனை நம்மிடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறார். ஆனால், காட்டுத் திராட்சைக் குலைகளே காய்த்தன (சொ 5:2). நாம் கொடுத்த பலனின் தரத்தை இன்றைய நற்செய்திப் பகுதி இன்னும் விளக்கமாக படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. ஏற்ற பலனைத் தராதது மட்டுமல்ல, பலனை வாங்கி வர இறைவன் நம்மிடம் அனுப்பும் இறை ஊழியர்களை இறைவாக்கினர்களை ஏன் அவரது திருமகனையே நமது மனித சமூகம் கொன்று விட்டது. எத்தகைய உழைப்புக்கு எத்தகைய பலன்?

(3) இறைவன் நமக்கு செய்யப் போவது:

உழைப்பிற்கேற்ற பலனை நாம் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் அதன் பலனை நாம் தான் அனுபவிக்க வேண்டும். இறைநீதியை நாம் கேலி செய்ய இயலாது. “இனி நமது திராட்சைத் தோட்டத்திற்கு நாம் செய்யப் போவதைக் கேளுங்கள். நாமே அதன் வேலியைப் பிடுங்கி எறிவோம். அதுவோ பிறரால் குறையாடப்படும் அதன் சுற்றுச் சுவரை நாம் தகர்த்திடுவோம். அதுவோ மனிதர் கால்களில் மிதிபடும். நாம் அதனைப் பாழாக்குவோம். கிளைகள் கழிக்கப்படா. பூமி கொத்தப்படாது முட்களும் முட்டிதார்களுமே அதில் வளரும். அதன் மீது மழை பெய்யாதிருக்கும்படி மழை மேகங்களுக்கு நாம் கட்டளை தருவோம்.” (எசா 5:5-6) இஸ்ராயேல் மக்களின் பலன் தரா நிலைக்காக அவர்களது அரசியல் சமூக வாழ்விலே இறைவன் அனுப்பிய தண்டனைகளை மேலைய தீர்ப்பு பிரதிபலிக்கிறது. இத்தகைய நீதித்தீர்ப்பு பலன் தருவோரையும் பலன் தராத்தோரையும் எவ்வாறு பாதிக்கிறது என்று நற்செய்திப் பகுதியும் அறிவிக்கிறது. “கொடியோரை கொடுமையாய்த் தண்டித்து ஒழித்து விடுவான். உரிய காலத்தில் பலனைக் கொடுக்கும் வேறு குடியானவரிடம் திராட்சைத் தோட்டத்தை விடுவான்” (மத் 21:41). இறைவன் நமக்களித்துள்ள ஆன்மீகக் கொடைகளின் மேன்மையை நாம் உணர்ந்துள்ளோமா? நமது கத்தோலிக்க விசுவாசம், விவிலியம், அருட்சாதனங்கள், புனிதரின் கூட்டுறவு, முன்மாதிரிகை, வழிகாட்டும் திருச்சபை ஆகிய அனைத்தும் இறைவன் நமது கிறிஸ்தவ வாழ்வென்னும் திராட்சைத் தோட்டத்திற்குச் செய்துள்ள தனிப் பெரும் பணிகள். இப்பணிக்கேற்ற பலனை நாம் தருகின்றோமா?...

ஆண்புன் பொதுக்காலம்

28ம் ஞாயிறு

மறைபரப்பு தினம்

எசா 60:1-6, உரோ 10:9-18, மத் 28:16-20

கருப்பொருள் : உலகெங்கும் சென்று நற்செய்தியை அறிவியுங்கள்.

இயேசு எம்மை உலகெங்கும் போய் நற்செய்தியை அறிவிக்கும் படி பணிக்கின்றார். இன்று நாம் இயேசுவின் இக்கட்டளையை நினைவு கூருகிறோம்.

இயேசுவின் இக்கட்டளையில் 2 பகுதிகள் உள்ளன.

1. நற்செய்தியை அறிவித்தல். நற்செய்தியின் சாரம்:

“காலம் நிறைவேற்றிற்று - கடவுள் அரசு நெருங்கி விட்டது”

2. மனந்திரும்பி நற்செய்தியை நம்பி சீடராகுங்கள். “என் சீடரா யிருக்க விரும்புவன் தன் சிலுவையைச் சுமந்து கொண்டு என்னைப் பின்செல்லட்டும்”

3. சீடத்துவத்தில் 3 படிகள் உள்ளன.

1. நற்செய்தியை அறிந்து ஏற்றுக் கொள்ளுதல்

2. அனைத்தையும் விட்டு மனந்திரும்பி சீடராகுதல்

3. சீடத்துவத்தின் நிறைவு - சிலுவை

சிலுவையினூடாகவே சீடத்துவம் வெற்றியடைகின்றது. இயேசுவின் படிகள் இவையே.

4. இறையரசின் வரவு

ஆனால் இறையரசின் நற்செய்தியை மறந்து ஒரு அமைப்புக்குள் நுழைதல், நிலைத்திருத்தல் போன்று கருதுகின்றோம். அமைப்புக்குள் நுழைவதற்குச் சில சடங்குகள் தேவை என நினைக்கின்றோம். இச் சடங்குகளை நிறைவேற்றுதல் போதும் என்ற நிலை தோன்றிவிட்டது.

உ+ம் : தாபரிப்புப் பணம், ஞாயிறு திருப்பலி.....

மறை பரப்பு என்னும் எண்ணக்கரு 18, 19ம் நூற்றாண்டின் நவீன மிசனரி சபையினால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

ஜெரோப்பாவில் சிறப்பாக பிரான்ஸ், இத்தாலி போன்ற நாடுகளிலிருந்து 3ம் மண்டல நாடுகளுக்குள் புகுந்த ஜெரோப்பிய மிசனரிகளின் அசைவாகவே இது கருதப்பட்டது. இதற்கு உதவியாக எழுந்த மறைபரப்பு உதவியாளர் சங்கத்தை பவுளின், ஜெரிக் கோ ஆகியோர் தொடங்கியதால் வருடா வருடம் மறைபரப்பு பணிக்கு உலகம் முழுவதும் பண உதவி புரியும் நினைவு தினமாக இது கொண்டாடப்படுகிறது.

இரண்டு உலக யுத்தங்களுக்குப் பின் ஜெரோப்பிய காலனித்துவப் பிடி தளர்ந்ததும் முன்னைய காலனித்துவ நாடுகளின் வறுமைப் பிணி தீர்க்க பண உதவி புரியும் பேருபகாரிகளின் தர்ம தினமாக இது மாறுகிறது. இதில் விசித்திரம் என்னவெனில் பணம் படைத்த 1ம் மண்டல நாடுகள் நற்செய்தியை மறந்து அஞ்ஞான நாடுகளாக மாறி விட்டன. இதனால் 18ம், 19ம் நூற்றாண்டில் இருந்த நிலை மாறி நாம் எல்லோரும் ஒரு பெரிய அஞ்ஞான உலகமாக மாறிவிட்டோம். எனவே, நாம் அனைவரும் பெரிய மனமாற்றத்துக்குள் வந்து நற்செய்தி அறிவிப்புக்கான சீடத்துவத்தை நாமே உருவாக்க வேண்டும். நாங்களே நற்செய்தியாளர். இறையரசை அறிந்து, மனந்திரும்பி, சீடர்களாகி சிலுவையின் வெற்றிச் செய்தியை வாழ்பவர்களாக இந்தக் கண்ணீர் நிறை உலகில் மாற வேண்டும்.

காசு போடுவதோடு எமது கடமை முடிந்து விட்டதென நினைத்தால், மேற்கத்தைய நாடுகள் விட்ட தவற்றை நாமும் விடுவோம். அதாவது பணத்தை மட்டும் கொடுத்து விட்டு அஞ்ஞான நாடுகளாக மாறுவோம்.

எனவே, ஒவ்வொருவரும் நற்செய்தி அறிவிப்பாளர்களாக, சீடர்களாக, சிலுவை வீரர்களாக மாறுவதற்கு வழி காண வேண்டும். இதற்காகவே அன்பியங்கள் என்னும் சிறிய குழுக்கள், சிறிய புதுப்பித்தல் குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இவற்றினூடாக நமது தேடலைத் தொடருவோம்.

திருச்சபை நற்செய்தி போதிக்கவேண்டுமென்றால் பல்வேறு சக்திகளால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட சமூகம் என்னும் உலகினுள் அது நுழைய வேண்டும்; வாழ்வின் கரை ஓரத்திலும், அமைதியான சூழ்நிலையிலும், ஒதுக்கமான இடங்களிலும் அல்ல நற்செய்தியை போதிக்க வேண்டியது. மாறாக, வாழ்வின் மையத்தில், பிரச்சினைச் சுறாவளி நடுவே, மனிதன் விடுதலைக்காக தவிக்கும் இடங்களிலே நற்செய்தி அறிவிக்கப்பட வேண்டும். நற்செய்தி அறிவிப்பு வாயால் செய்யும் பணியல்ல; வாழ்வால் செய்ய வேண்டிய விடுதலைப் பணி.

ஆண்புன் பௌதுக்காலம் 29ம் ஞாபிறு

எசா 45:1, 4-5, தெச 1:1-5, மத் 22:15-26

கருப்பௌருள் : இறையுறவும் பிறருறவும் ஒன்றையொன்று
வளர்ச்சியுறச் செய்கின்றன.

1ம் வாசகம் : சீருசுக்கு முன்பாக மக்களினங்களைக்
கீழ்ப்படுத்த அவன் வலக்கையைப் பிடித்துக்
கொண்டேன்.

2ம் வாசகம் : உங்கள் விசுவாசம், அன்பு, நம்பிக்கையை
நினைவு கூருகிறோம்.

நற்செய்தி வாசகம் : செசாருடையதை செசாருக்கும கடவுளுடையதை
கடவுளுக்கும் செலுத்துங்கள்.

மனித வரலாற்றிலே இறைவனின் உரிமைகளைப் பறிக்கத்
தேடிய அரசுகளையும் இறைவனின் உரிமைக்காகப் போராடிய
அரசுகளையும் நாம் சந்திக்கின்றோம். ஆனால், ஆண்டவருக்கும்
அரசுக்குமிடையே நடந்த உரிமைப் போராட்டங்களைத் தான் வரலாறு
மிகுதியாக நமக்குப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. மண்ணரசுக்கும்
விண்ணரசுக்குமிடையே உள்ள எல்லைக் கோடுகளை நம் வரலாறு
தெளிவாக வரைந்து காட்டவில்லை. இது மனிதன் தனது
அதிகாரத்தையும் கடவுளின் அதிகாரத்தையும் தவறுதலாகப் புரிந்து

கொண்டதின் விளைவே. இன்றைய இறைவாக்கு இந்த இரு அதிகாரங்களின் தொடர் அமைப்பை நமக்கு விளக்குகின்றது.

இன்றைய முதல் வாசகத்தில் இறையரகம் மனித அரசும் எவ்வாறு ஒன்றோடொன்று இணைந்து செல்வன என்ற உண்மை சித்தரிக்கப்படுகிறது. பெர்சிய நாட்டு அரசன் சீருஸ் இஸ்ராயேல் இனத்தைச் சாராத புற இனத்து அரசன். இத்தகைய அரசனை, இறைவன் தனது அரசைப் பலப்படுத்த - இஸ்ராயேல் மக்களை மீட்க கருவியாகப் பயன்படுத்துகிறார். சீருஸ் அரசன் திருப்பொழிவு செய்யப்பட்டவர் (மெசியா) என்று அழைக்கப்படுகின்றார். இத்தகைய பட்டம் இஸ்ராயேலின் அரசர்களுக்கு மட்டுமே உரியது. “உன்னை நாம் பெயரிட்டு அழைத்தோம், நம்மை நீ அறியாதவனாக இருந்தும் உனக்கு சிறப்புப் பெயர் தந்தோம்” என்று இறைவன் இந்த அந்நிய அரசனைத் தேர்ந்தெடுத்தார். இஸ்ராயேல் மக்களுக்கு ஒரு அரசியல் விடுதலை தருவதே அப்பணி : “மக்களினங்களைக் கீழ்ப்படுத்தவும், அரசர்கள் புறங்காட்டி ஓடச்செய்யவும்” இந்த அந்நிய அரசன் திருப்பொழிவு செய்யப்பட்டவராகிறார். இத்தகைய சிறப்புப் பணியின் இறுதி நோக்கம் “கதிரவன் தோன்றும் திசையிலிருந்து மறையும் திசைவரையில் வாழ்வோர் அனைவரும் நம்மையன்றி வேறில்லையென அறியுமாறு இவ்வாறு செய்தோம்” (இசை 45:6) என்று இறைவனே கூறுகின்றார். இவ்வுலக அரசனின் மூலமாக, அதுவும் ஓர் புற இனத்தவனை அரசனின் மூலமாக இறைவன் தன் இறையரைசை நிறுவ விழைகின்றார். இந் நிகழ்ச்சியிலிருந்து இரு உண்மைகள் தெளிவாகின்றன.

1. இறைவன் அனைத்து அரசுகளுக்கும் மேலானவர்

அனைத்தையும் படைத்தவர் என்ற அளவில் அனைத்து அரசும் அதிகாரமும் இறைவனிடமிருந்தே வருகிறது. (யோவா 19:11 காண்க) எந்த அரசும் - அது முடியரசோ, குடியரசோ இந்த உண்மையை மறந்து

செயல்பட இயலாது. ஏனெனில், கடவுளிடமிருந்து வராத அதிகாரம் எதுவுமில்லை:

இப்பொழுதுள்ள ஆட்சிப்பீடங்களைக் கடவுளே நிறுவினார். (உரோ. 13:1). ஆகவே, நேர்மையான அரசியல்வாதிகள் தங்களை கடவுளால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பணியாளர்கள் (உரோ 13:) என்று கருத வேண்டும். அதை மறந்து அறநெறிக்கு எதிரான சட்டங்கள் இயற்ற அவர்கள் முன்வரும்போது இறை அதிகாரத்தை அங்கீகரிக்கத் தவறுகிறார்கள்.

2. விண்ணரசும் மண்ணரசும் ஒன்றுக்கொன்று முரணானதல்ல

தன்னிலே இவ்விரு அரசுகளும் ஒன்றுக்கொன்று எதிரானவை அல்ல. ஆனால், மனிதனின் கெடுமதியே அவற்றை எதிரானவையாக் கலாம். இன்றைய நற்செய்திப் பகுதியில் இயேசு இவ்வுண்மையை எடுத்துரைக்கின்றார். பரிசேயரின் சீடரும் ஏரோதியரும் அவரை அணுகி செசாருக்கு வரி கொடுப்பது முறையா? இல்லையா? என்று கேட்கின்றனர். உரோமை அரசன் செசாருக்கு யூதர்கள் வரி செலுத்துவதும் தவறு, ஏனெனில் அவ்வாறு அந்நிய அரசனுக்கு வரி செலுத்துவதன் மூலம் உண்மைத் தேவனின் அதிகாரத்தை அங்கீகரிக்க அவர்கள் தவறுகிறார்கள் என்று பரிசேயர்கள் சொல்லித் திரிந்தார்கள். உரோமைப் பேரரசின் அடி வருடியாக கலிலேயாவை ஆண்ட ஏரோதை ஆதரித்தவர்கள் தான் ஏரோதியர்கள். எனவே, உரோமைக்குக் கப்பம் கட்டுவதை அவர்கள் ஆதரித்தவர்கள். செசாருக்கு வரி செலுத்துவதை எதிர்த்தவர்களும் ஆதரித்தவர்களுமாகிய இரு கட்சியினர் இயேசுவை பேச்சில் அகப்படுத்த ஒன்று சேர்த்து விட்டனர். அவர்கள் இருவரையுமே தம் பேச்சில் சிக்க வைத்து விடுவார் இயேசு. அவர்கள் இருவரின் மனப் போக்குமே தவறு என்று காட்டி விடுவார் அவர். உரோமைப் பேரரசு மூன்று விதமான வரிகளைத் தண்டல் செய்தது. விளைந்த தானியத்தில் பத்தில் ஒரு பங்கும், எண்ணை திராட்சை ரசம்

ஆகியவற்றில் ஐந்தில் ஒரு பங்கும் கோரும் வருமான வரி, பதினான்கு முதல் அறுபத்தி ஐந்து வயது வரை ஆண்மகனும், பன்னிரண்டு முதல் அறுபத்தி ஐந்து வயது வரை பெண் மகளும் செலுத்த வேண்டிய குடிமக்கள் வரி ஆகியவை இவை. ஒரு தெனாரியூஸ் அல்லது வெள்ளிக்காசு மதிப்புள்ள இக்குடி மக்கள் வரியைப் பற்றித்தான் பிரச்சினையைக் கிளப்பினர் பரிசேயர். இத்தகைய வரியைச் செலுத்துவது முறையா? என்ற கேள்வியில் இதை ஒரு அறநெறிப்பிரச்சினையாக அவர்கள் அலச முன்வந்துள்ளனர் என்பது தெளிவாயிற்று. வரிநாணயத்தைத் தனக்குக் காட்டச் சொல்லி அந்நாணயத்தில் யாருடைய உருவமும் எழுத்தும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன என்று கேட்டார் இயேசு. தெனாரியூஸ் என்ற வரி நாணயத்தில் உரோமைப் பேரரசன் திபேரியூஸ் செசாரின் உருவமும், “தெய்வீக அகுஸ்துஸின் மாண்பு மிகு மகன் திபேரியூஸ் செசார்” என்ற வாசகமும் பொறிக்கப் பட்டிருந்தன. எனவே செசாருடையவை என்று பதில் தந்தனர் வெளிவேடக்காரர். ஆதலால், செசாருடையதை செசாருக்கும் கடவுளுடையதை கடவுளுக்கும் செலுத்துங்கள் என்று பதிலளிக்கின்றார் இயேசு. இவ்வார்த்தைகளால் இயேசு தன்னை நோக்கி எய்யப்பட்ட பிரச்சினைக்கணைக்கு தீர்வு தர முன்வரவில்லை; மாறாக, இதில் பிரச்சினைக்கே இடமில்லை - ஏன் இதில் பிரச்சினையே இல்லை என்று கூறி விட்டார். செசாருடையதை கடவுளுக்கும், கடவுளுடையதை செசாரியாவுக்கும் கொடுக்கும் போதுதான் பிரச்சினை எழுகிறது. கடவுளுடையதை செசாருக்கு கொடுப்பதாக பரிசேயர்கள் தவறுதலாக எண்ணினர். செசாருக்குரியதை கடவுளுக்குக் கொடுக்க முயலுவதாக எரோதியர்கள் எண்ணுகிறார்கள். எனவே, உண்மையான பிரச்சினை விண்ணரசுக்கும் மண்ணரசுக் குமிடையேயன்று, மாறாக மனிதனின் கெடு மதியே என்பது இயேசுவின் தீர்ப்பு.

கிறிஸ்தவன் இரு நாடுகளின் குடிமகன் ஆவான். பிறந்த பொன்னாடும், அவன் போய்ச் சேரவேண்டிய வான் வீடும் அவனுக்கு தாய் நாடுகளே. எனவே, இரு நாடுகளின் குடிமகன் என்ற முறையில் 154 _____ 2யிருற்று 1

அவனுக்கு கடமைகளும் உரிமைகளும் உண்டு. ஆண்டவனுக்கும் அரசுக்கும் அவன் கடமைப்பட்டவன். ஆண்டவனுக்குரியதை ஆண்டவனுக்கும் அரசுக்கு உரியதை அரசுக்கும் தரக் கடமைப்பட்டவன்.

ஆண்டவனுக்குரியது அரசுக்கு...?

நமது அறநெதி ஒழுக்கத்தை வரையறுப்பது இறைவன். அவர் நிறுவிய திருச்சபை, அறநெறித்துறையில் புகுந்து ஒழுக்கத்தைச் சார்ந்த பிரச்சினைகளை தன் போக்கில் தீர்மானிக்க இயலாது, எடுத்துக் காட்டாக குடும்பக்கட்டுப்பாட்டுப் பிரச்சினை. அவ்வாறு அரசு குறுகிப் போகும்போது நாம் ஆண்டவனுக்குரியதை ஆண்டவனுக்கே கொடுக்க வேண்டும். திருச்சபையின் குரலுக்கே செவிசாய்க்காது அர்ப்பணம் ஆகியவற்றை அரசியலுக்குக் கொடுத்து அரசியல் பித்துக் கொண்டு அலைபவர்கள் உண்டு. இத்தகையோருக்கு அரசியல் தான் சொர்க்கம். அரசியல் தலைவர்கள் தான் ஆண்டவர். அரசியலுக்காக தங்கள் சமயக் கடமைகளை, கோட்பாடுகளை விட்டுக்கொடுக்க இத்தகையோர் தயங்குவதில்லை. இத்தகையோரின் போக்கு தவறானது.

அரசுக்குரிய ஆண்டவனுக்கு....?

உண்மைக் குடிமகன் அரசுக்குக் கடமைப்பட்டவன். அரசியல் கட்சிக்கல்ல. அரசுக்குரிய வரிகளைச் செலுத்துதல், பொதுச் சொத்துக்களைப் பேணுதல் பாதுகாத்தல், நாட்டு முன்னேற்றத்திற்காக உழைத்தல், தாய் நாட்டின் ஒற்றுமை, கலை, கலாச்சார மேம்பாட்டிற்காக தன்னிலைக்கேற்ப ஒத்துழைத்தல், முறையான அரசைத் தேர்ந்தெடுக்க தன் வாக்குரிமையைப் பயன்படுத்துதல், லஞ்சம், ஊழல், கறுப்புப் பணம், நியாயமற்ற வேலை நிறுத்தம், வன்செயல் முதலிய சமுதாயத் தீமைகளை எதிர்த்தல் முதலியவை நாம் அரசுக்குச் செய்ய வேண்டிய பணிக் கடன்களாகும். இவற்றை மறந்துவிட்டு ஒருவன் கோவிலுக்கு வந்து ஆண்டவரிடம் செபிப்பதில் பயனில்லை. தாய் நாட்டின் மட்டில் தனக்குரிய கடமைகளை நிறைவேற்றாமல், வரி ஏய்ப்பிலும் கள்ளச் சந்தையிலும்

புரள்பவர்கள் ஆண்டவனுக்கு கோயில் கட்டி திருவிழா எடுப்பதில் பயனில்லை. அரசுக்குரியதை ஆண்டவன் விரும்புவதில்லை. ஒருவன் தன் தாய் நாட்டின் குடியுரிமையைத் தனதாக்கிக் கொள்ளலாம். நல்ல கிறிஸ்தவன் மண்பற்றுள்ளவனாகவும் இருப்பான்.

(நன்றி: அருள்வாக்கு விளக்கம்)

“ வாழ்க்கையெல்லாம் பற்று எழுதியவனே!

உன் பங்குக்கு ஒரு வரவாவது

வைத்துவிட்டுப் போ...!

இந்தப் பூமிக்கு

ஒரு பிச்சைக்காரணாகவே வந்தாய்.

ஒரு கடனாளியாக

சாகப் போகிறாயா...?

ஓர் ஊதுவத்தியைப் போல்

கொஞ்சம் நறுமணத்தையாவது

விட்டுவிட்டுப் போ...

உன் சாவில் சாம்பலை அல்ல

நெருப்பை விட்டுச் செல்...!

மண்ணில் ஒரு காயத்தை அல்ல

ஒரு மருந்தை விட்டுச் செல்...!

(ரகுமான்)

சூன்முன் பொதுக்காலம்

30ம் ஞாயிறு

வி.ப 22:21-27, 1 தெச 1:5-10, மத் 22:34-40

கருப்பொருள் : ஏழைகள் அனாதைகள் மீது இரங்குவோர்க்கு இறைவன் இரக்கம் காட்டுகிறார்.

1ம் வாசகம் : விதவைப் பெண்ணுக்கும், திக் கற்ற பிள்ளைகளுக்கும் அநீதி செய்தீர்களாயின், உங்களுக்கு எதிராக என் கோபம் மூண்டெழும்.

2ம் வாசகம் : கடவுளிடம் திரும்பவும், அவர் மக்களுக்காகக் காத்திருக்கவும் சிலைகளை விட்டுவிட்டீர்கள்.

நற்செய்தி வாசகம் : உன் கடவுளாகிய ஆண்டவருக்கு அன்பு செய்வாயாக, உன் மீது நீ அன்பு காட்டுவது போல் உன் அயலான் மீதும் அன்பு காட்டுவாயாக.

பரிசேயர் சதுசேயர் சட்டங்களை அனுசரிப்பதில் பேர்போனவர்கள். இயேசு சதுசேயரை வாயடைக்கச் செய்தார். என்ன நடந்தது? 7 பேர் மணம் முடித்த ஒரு பெண்ணின் விடயத்தைச் சொல்லி விண்ணகத்தில் இப் பெண் யாருக்கு மனைவியாயிருப்பாள்? என வினாவினர். இயேசு அவர்களைப் பார்த்து உங்கள் கேள்வியில் ஒரு முக்கிய அம்சத்தை மறந்து விட்டீர்கள். கடவுள் வாழ்வோரின் கடவுள், இறந்தோரின் கடவுளல்ல. இவ்வுலக வாழ்வு திருமணம், பிள்ளைகள் என்பவற்றைச் சுற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மறுவுலக வாழ்வு அப்படியல்ல. எல்லோரும்

வானதூதர்கள் போல் இருப்பர். இதே போன்று தான் பரிசேயரும் திருச்சட்ட நூலில் தலை சிறந்த கட்டளை எது? என்றால் இயேசு இறையன்பு, பிறரன்பு பற்றிய சட்டங்களை கூறி இன்னுமோர் விடயத்தை வலியுறுத்து கிறார். நித்திய வாழ்வை மனித முயற்சியால் பெற முடியாது. சட்டங்களை அனுசரிப்பதற்கு சம்பாவனையாக கிடைப்பது நித்திய வாழ்வு. நித்திய வாழ்வு முழுமையாக இறைவனின் கொடை. அவரின் அருள் எந்த மனித முயற்சியாலோ சட்ட அனுசரிப்பினாலோ கிடைப்பதில்லை. திறந்த உள்ளத்தோடு இறைவனிடம் சரணடையும்போது முழு இதயத்தோடும், முழு உள்ளத்தோடும், முழு மனதோடும், கடவுளை அன்பு செய்வது மனித முயற்சியால் முடியாது. மனிதன் முழுமையாக இறைவனிடம் சரணடையும் போது இறைவன் (தன் அன்பை நித்திய வாழ்வை) கொடையாகக் கொடுக்கின்றார். இதேபோன்றுதான் பிறர் அன்பும் ஒரு சில செயலைச் செய்வதோடு அன்பு முடிந்துவிடுவதில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட சூழலில் நாம் எவ்வாறு வாழுகின்றோம்? உதாரணம் வன்னியில் தாய்; மருத்துவமனையில் பிள்ளைகள். அந்தரித்த பரிதாப நிலை. பண உதவி சேகரித்து அனுப்பினோம், நல்லது. அத்துடன் எமது கடமை முடிந்துவிட்டதா?

ஆண்டவரே, ஆண்டவரே என்று

அவரை அண்பு செல்லும் முயற்சியில்

அயலான் புறக்கணிக்கப்படுகின்றான் என்றால் உண்மையான ஆண்டவரை அவன் அண்புச் செல்லவில்லை! அது, அவனே உண்டாக்கிய ஆண்டவர் அன்றி அவனைப் படைத்த ஆண்டவர் அல்ல!

ஆணர்முன் பொதுக்காலம்

31ம் ஞாயிறு

மலாக்கி 1:14-2:2, 8-10, தெச 2:7-9,13. மத் 23:1-12

கருப்பொருள்: பிறர் சுமைகளைத் தாங்கி நிற்பவர்கள் இறையன்புக்கு உரியவர்கள்.

1ம் வாசகம் : நெறி தவறினீர்கள், உங்கள் போதனையால் பலரை இடறி விழச் செய்தீர்கள்.

2ம் வாசகம் : கடவுளின் நற்செய்தியை மட்டுமன்று, எங்களை முழுவதுமே உங்களுக்குக் கையளிக்க ஆவலாய் இருந்தோம்.

நற்செய்தி வாசகம் : இவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், செய்வதில்லை.

போதிப்பது எளிது, சாதிப்பது கடினம். நம் வாழ்க்கையின் எத்தனையே சூழ்நிலைகளில் மற்றவர்களுக்குப் போதகர்களாக மாறியிருக்கிறோம். ஆனால், அதே சூழ்நிலை நமக்கும் ஏற்பட்டால் நாம் கொடுத்த போதனையையே செயற்படுத்துவது எவ்வளவு கடினம் என்று உணர்கிறோம்? போதித்ததை சாதித்தவர்களே வரலாற்று சிற்பிகள். கிறிஸ்தவ வாழ்வு என்பதும் ஒரு வாழ்க்கை. ஒரு வாழ்க்கை முறை, வழி என்று கூட அதை அழைப்பது பொருந்தாது. வாழ்க்கையே அதுவாகத்தான் இருக்க வேண்டும். எனக்கு வாழ்வென்பது கிறிஸ்துவே (பிலிப் 1: 21). அது வெறும் கோட்பாடல்ல, சித்தாந்தமல்ல. எனவே, நாம் நம்புவதை, விசுவசிப்பதை, வாழ்க்கையில் வாழ்ந்து காட்ட கடமைப்பட்டுள்ளோம். போதனையை சாதிக்காமல் ஏதோ சாதிப்பது உயிருற்று 1

போல் பறைசாற்றுவது தான் வெளிவேடம். கிறிஸ்தவ வாழ்வில் நாம் இத்தகைய வெளிவேடத்தை தவிர்க்க வேண்டுமென நற்செய்தி உரைக்கின்றது. இன்றைய வாசகங்கள் மூலம் பரிசேயரின் வெளிவேடம் மூன்று வகையில் தென்படுகிறது.

1. போதித்தார்கள் - ஆனால் சாதிக்கவில்லை.
2. சாதித்தார்கள் - ஆனால் அது போதனையின்படி அல்ல.
3. "சாதிப்பதை" உலகறியப் பறைசாற்றினார்கள்.

(1) "பரிசேயர்" என்றால் தனித்து நிற்போர் என்று பொருள். அதாவது, யூத சமுதாயத்தில் புற இனத்தின் பண்பாட்டை புகுத்த முயன்றவர்களுக்கு எதிராக எழுந்து, மோயீசனின் திருச்சட்டத்திலே பற்றுறுதி கொண்டு, யூத இனத்தின் தனித்தன்மையை நிலைநாட்ட எழுந்த குழுவினரே பரிசேயர். இவர்கள் மோயீசனின் திருச்சட்டத்தை விளக்கி எண்ணற்ற தங்கள் சொந்தப் பாரம்பரியங்களைச் சேர்த்துப் போதித்தார்கள், ஆனால், போதித்ததை செயற்படுத்தியவர்கள் அல்ல அவர்கள். அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் செய்வதில்லை (மத் 2:3-3). தங்களது கஷ்டமான போதனைகளால் மக்களின் சமய வாழ்வை கடினமாக்கினார்கள். உங்கள் போதனையால் பலரை இடறிவிழச் செய்யாதீர்கள் (மலாக் 2:9) என்று முதல் வாசகத்தில் காணப்படும் குற்றச் சாட்டு அவர்களுக்கு முற்றும் பொருந்தும். கடினமான ஒழுங்குகளை மற்றவர்களுக்குத் தந்த அவர்கள் மறைவான முறையில் தங்களுக்கென ஒரு எளிதான வழியை வகுத்துக் கொண்டார்கள். தாங்களோ அதை (பழுவை) ஒரு விரலாலும் அசைக்க மாட்டார்கள் (மத் 2:34). உங்கள் போதனைகளில் பாரபட்சம் காட்டினீர்கள் (மலாக் 2:9) என்று இறைவாக்கினரின் முறைப்பாடு அவர்களையே சாரும்.

(2) பரிசேயர்கள் தங்களை நீதிமான்கள் என்று கருதிக் கொண்டு ஏதோ சாதிப்பதாக பறைசாற்றிக் கொண்டு திறிந்தார்கள். அவர்கள் சாதித்தது இறைவனின் சட்டத்திற்கு இணைந்ததல்ல என்று

இயேசு நற்செய்தியில் பல முறைகளில் கண்டித்திருக்கிறார். எடுத்துக் காட்டாக உண்ணுவதற்கு முன்பு கை கழுவுதல் பாத்திரங்களைச் சுத்தி செய்தல் ஆகியவையே தூய்மை என்று கருதி அவ்வாறே செய்து வந்தனர். இயேசு அகத் தூய்மையே உண்மையான தூய்மை என்று எடுத்தரைத்தார். (மத். 15:10-20, லூக் 11:41). அவ்வாறே ஆணையிடுதல் (மத் 23:16-22) காணிக்கை செலுத்துதல் (23:23-24, லூக் 11:42) ஓய்வு நாள் அனுசரிப்பு (மத் 12:1-14) ஆகியவற்றில் பரிசேயருடைய சாதனை இறைவனின் சட்டத்திற்கு ஒத்ததல்ல என்பதை சுட்டிக் காட்டி அவர்களது வெளி வேடத்தை அம்பலமாக்கினார் இயேசு.

- (3) தாங்கள் “சாதனையை” பறைசாற்றுவதில்லை என்று பரிசேயர் தம் வெளிவேடத்தைக் காட்டினர். சமய வாழ்க்கையில் டாம்பீகத்தையும் தன் புண்ணியத்தை பறைசாற்றும் போக்கையும் இயேசு ஏற்கனவே கண்டித்திருந்தார். வெளிவேடக்காரர் பிச்சையிடும் முறை (மத் 6:1-4) செபிக்கும் முறை (மத் 6:5-6) நோன்பிருக்கும் முறை (மத் 6:16-18) ஆகியவற்றைக் கண்டித்து தம்மைப் பின் செல்பவர்கள் சமய வாழ்வில் அகப்பண்பையும் தாழ்ச்சியையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று போதித்தார். இன்றைய வாசகத்தில் பரிசேயர்களின் மற்றொரு வெளி வேடத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். அவர்கள் தம் சீட்டுப் பட்டங்களை அகலமாக்கிக் குஞ்சங்களைப் பெரிதாக்குகிறார்கள் (மத் 23:5). விடுதலைப்பயண நூலில் கடவுளின் கட்டளை உன் கையிலே ஓர் அடையாளமாகவும் உன் கண்களுக்கு முன் நிற்கும் ஒரு நூபகக் குறியாகவும் இருக்கக்கடவது (வி.ப. 13:9,16) என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இக் கூற்றை எழுத்துக்கு எழுத்து அனுசரிப்பவர்கள் போல், கடவுளின் கட்டளைகளை விளக்கும் வாசகங்களை (மாற் 13:1-10, 13:11-16, உபா 6:49, 11:13, 21) எழுதி இரண்டு தோற்பைகளில் அடைத்து கரங்களின் மணிக்கட்டிலும் நெற்றியிலும் கட்டிக் கொண்டு திரிந்தார்கள் இப்பரிசேயர்கள். இவை தான் இன்றைய வாசகத்தில் குறிப்பிடப்படும் சீட்டுப் பட்டங்கள். இச் சீட்டுப் பட்டங்களை எல்லோரும் பார்க்கும்படியாக பெரியவையாக்கி கடவுளின்

கட்டளைகளின் மேல் தாங்கள் மிகுந்த அன்பு கொண்டவர்கள் போல் வெளிவேடம் தாங்கினார்கள். மேலும், கடவுளின் கட்டளைகளை நினைவுபடுத்த உதவியாய் இருக்க தாங்கள் ஆடைகளின் நுனிகளில் குஞ்சங்கட்டித் தொங்க விட வேண்டும் என்று எண்ணாகமம் 15, 37-41, உபாகமம் 32:12ல் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய குஞ்சங்களைப் பெரிதாக்கி தங்களைப் பக்திமான்கள் என்று பறையடித்துக் கொண்டார்கள் இப்பரிசேயர்கள். கிறிஸ்துவின் சீடன் வெளிவேடத்தைத் தவிர்த்து, தாழ்ச்சியோடு தன் அகவாழ்வை வளப்படுத்த வேண்டும் என்று இயேசு விரும்புகின்றார். நாம் விசுவசிப்பதை வாழ்ந்து காட்ட வேண்டும். தன்னிடம் விசுவாசம் உண்டு எனச் சொல்லுகிறவன் செயலில் அதைக் காட்டாவிட்டால் அதனால் பயன் என்ன? (யாக்கோப்பு 2:14) விசுவாசத்திற்கும் அன்றாட வாழ்க்கைக்கும் இடையேயுள்ள பிளவே இந்த நூற்றாண்டின் நடைமுறை நாத்தீகம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. கோயிலில் ஒரு வாழ்க்கை; கோயிலுக்கு வெளியில் மற்றொரு வாழ்க்கை என்ற இரட்டை வாழ்க்கை ஒழிய வேண்டும். அது வெளிவேடம். வாழ்க்கையில் துலங்காத பக்தியை நாம் கோயிலில் காட்ட முற்பட்டால் அதுவும் வெளிவேடம். ஆன்மாவை இழந்த உடல் எப்படி உயிரற்றதோ, அப்படியே செயலற்ற விசுவாசமும் உயிரற்றதே (யாக்கோப்பு 2:26)

நாம் பரிசேயர்களைப் போல் வெளி வாழ்க்கையில் வெளி ஆடம்பரங்களையும் புறச் சடங்காசாரங்களையும் மதத்தின் சாரம் என்று நம்பி ஏமாந்து போகிறோம். நேர்த்தி வைத்தல், நவநாட்கள் செய்தல் ஆகியவை நம்மிலே பயனுள்ள சமயச் சடங்குகள் தாம். ஆனால், அவையே சமயத்தின் சாரம், வாழ்வு என்று கருதி அவற்றில் ஈடுபட்டால் நமது சாதனை போதனையின் படி அமையாத வெளிவேடமாகிறது! அந்நிலையில் “இம்மக்கள் உதட்டினால் என்னைப் போற்றுகின்றனர். அவர்கள் உள்ளமோ என்னை விட்டுத் தொலைவில் இருக்கிறது. அவர்கள் என்னை வழிபடுவது வீண் ஏனெனில் அவர்கள் போதிப்பது மனிதர் கற்பனை” (மத் 15:8) என்ற பழிச்சொல் நம்மேல் விழும். நமது சாதனையை நாம் பறைசாற்றக் கூடாது. உண்மையான

கிறிஸ்தவ வாழ்வுக்கு விளம்பரம் தேவையில்லை. எந்தப் புனிதரும் தம் புனிதத்துவத்தை விளம்பரப்படுத்தி மற்றவர்கள் அதை அறியவந்ததாக வரலாறு கூறாது. சமய வாழ்க்கையில் விளம்பரத்தைத் தேடுபவன் இறைவனிடமிருந்தல்ல, மனிதரிடம் இருந்தே கைமாறு எதிர்பார்க்கின்றான். இத்தகையோர் “தங்கள் கைமாறு பெற்று விட்டனர்” (மத். 6:2) அவ்வாறெனில் இறைவனுக்கு பணிபுரிவது போல் மனிதனுக்குப் பணிபுரியும் இத்தகையோர் வெறும் வெளி வேடக்காரரே! பரிசேயரின் இத்தகைய மூவித வெளி வேடத்தை தவிர்த்து நமது கிறிஸ்தவ வாழ்வு போதனையின் சாதனையாகவும், போதனைக்கேற்ற சாதனையாகவும் இருக்கட்டும். சாதனையை உலகறியப் போதிக்க விழையும் விளம்பர வாழ்வாக இல்லாதொழியட்டும்!

(நன்றி: அருள்வாக்கு விளக்கம்)

ஆண்புன் பொதுக்காலம்

32ஆம் ஞாயிறு

லத்தரன் பேராலய அர்ச்சிப்பு விழா

எசெ 47:1-2, 8-9, 12 1 கொரி 3: 9-11, 16-17 யோவா 2:13-22

இன்று உரோமையிலுள்ள கத்தோலிக்க திருச்சபையின் தலைமை ஆலயமாகிய லத்தரன் தேவாலயத்தின் அர்ச்சிப்பு விழா. ஆலயத்தின் இவ் அர்ச்சிப்பு விழா திருச்சபையை நிறுவிய ஆண்டவர் இயேசுவுக்கு எடுக்கப்படும் விழா. இவ்விழா ஆலயத்தின் நோக்கத்தை தெளிவுபடுத்துகிறது. எசெக்கியேல் இறைவாக்கினர் தன் காட்சியிலே கண்டது போல பொங்கியெழும் நீருற்று உலகினுள் பாய்ந்து அதைத் தாய்மைப்படுத்துகின்றது.

ஆலயத்தின் நோக்கம் அன்று இயேசு உலகில் செய்த பணியைத் தொடர்ந்து செய்வது. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன் இயேசுவின் பிரசன்னம் உலகத்துக்கு உண்மை அருளைக் கொடுத்து காயப்பட்ட உலகைக் குணப்படுத்தியது. அன்று இயேசு உடல் ரீதியான பிரசன்னத்தினால் செய்த பணிகளை, செயல்களை இன்று அவரது மறையுடலாகிய நாம் ஒவ்வொருவரும் செய்யப் பணிக்கப்படுகின்றோம். இயேசுவின் இறப்பினால் வாழ்வின் நம்பிக்கை இழந்து எல்லா விதத்திலும் பாதிக்கப்பட்டிருந்த அப்போஸ்தலர்களுக்கு இயேசு ஆணியால் உண்டான காயங்களைக் காட்டி அவர்களது விசுவாசத்தை உறுதிப்படுத்தினார்.

வேதகலாபனை காலத்தில் கிறிஸ்தவர்கள் காட்டிலே தாம் ஒன்றுகூடி பாடுபட்ட இயேசுவின் சொருபத்திற்கு முன்பு மன்றாடுவார்கள். அந்தச் சொருபம் ஒன்று தான் அவர்களுக்கு எல்லாமாக இருந்தது. சில காலத்தின் பின் விஷமிகள் யாரோ இயேசுவின் வலது கையை உடைத்து நொருக்குவிட்டார்கள். இதைப்பார்த்த

கிறிஸ்தவர்கள் துயரம் மேலிட்டு அழுதார்கள். அவர்களுள் ஒருவர் உடைத்து நொருக்கப்பட்ட அந்த கையின் இடத்திலே “நீதான் என்கை” என்ற வாசகத்தை எழுதி வைத்தார். இதைப் பார்த்தவர்களுக்கு புத்தூக்கம் ஏற்பட்டது.

இன்று நம் மக்கள் பலவிதமாகப் பாதிக்கப்பட்டு பல்வேறு காயங்களைத் தாங்கியவர்களாய் நிற்கின்றனர். இவர்களுக்கு நாம் தான் கிறிஸ்துவின் அன்பை, ஆறுதலை, நம்பிக்கையைக் கொடுத்து அவர்களுடைய காயங்களை ஆற்ற இறைவன் நம்மை அழைக்கின்றார். இவ்வாறு நாம் இயேசுவின் அருளின் ஊற்றாக மாறவேண்டும், அந்த அருளுக்குள் நாம் மூழ்க வேண்டும்.

அதற்கான வழி என்ன? தனிப்பட்ட செபம்.

இறைவா உம் சந்நிதியின் கருவியாக
என்னை ஆக்கியருளும்

எங்கு பகையுள்ளதோ அங்கு அன்பையும்
எங்கு மனவருத்தமுள்ளதோ
அங்கு மன்னிப்பையும்

எங்கு ஐயமுள்ளதோ
அங்கு நம்பிக்கையையும்

எங்கு இருள் உள்ளதோ அங்கு ஒளியையும்
எங்கு துன்பமுள்ளதோ அங்கு இன்பத்தையும்
யான் பரப்பிட அருள் தாரும்.
நான் என் ஆறுதலுக்காக அலைவதை விட்டு
ஆறுதலைக் கொடுக்க விளைவேனாக.

என்னை மற்றோர் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் மென்று துடிப்பதை விடுத்து,
மற்றவர்களை நேசிக்க முற்படுவேனாக.

ஏனெனில், கொடுப்பதன் மூலம் தான் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.
மன்னிப்பதன் மூலம் தான் மன்னிப்படைய முடியும்.

மடிவதன் மூலம் தான் முடிவில்லா வாழ்விற்குப் பிறக்க முடியும்.
ஆமென்.

உன் வாழ்க்கையை கட்டியெழுப்பும் பணியில் இறைவனுக்குப் பங்கு
வேண்டும்! அவர் காட்டுகின்ற மாதிரியில் உன் வாழ்க்கை அமைந்திடல்
வேண்டும்! அந்த மாதிரி கிறிஸ்துவே அன்றி வேறுயார்?

ஆகவே,

உன்னுடைய கட்டடம் உறுதியாக இருக்க அடுத்தவனுடைய அடித்தளத்தை
ஆட்டிவைக்காதே!

ஆண்புன் பொதுக்காலம் 33ம் ஞாயிறு

நீ.மொ 81:10-13, 19-20, 30-31, 1தெச.5:1-6, மத் 25:14-30

கருப்பொருள் : மீட்பின் நாளை நாம் எதிர்பார்த்து ஊக்க முடனும் விழிப்புடனும் உழைக்க வேண்டுமென்று இறைவன் விரும்புகின்றார்.

1ம் வாசகம் : அவள் தன் கைத்திறமையால் வேலை செய்தாள்.

2ம் வாசகம் : ஆண்டவருடைய நாள் திருடனைப் போல் திடீரென உங்களைத் தாக்காதிருப்பதாக.

நற்செய்தி வாசகம் : நீ சிறியவற்றில் நம்பிக்கைக்குரியவனாய் இருந்தாய்! எனவே, உன் தலைவனது மகிழ்ச்சியில் பங்கு கொள்.

கடின உழைப்பில் நிலைத்து நில். உழைப்பவனுக்குத் தான் ஊதியம். உழைக்காதவன் பெறும் ஊதியம் களவு அல்லது லஞ்சம். ஆன்மீக வாழ்விலும் உழைப்பவனுக்குத் தான் ஊதியம். இந்த ஊதியத்தை களவினாலோ லஞ்சத்தினாலோ பெற முடியாது.

1ம் வாசகம் தன் குடும்ப நலனுக்காக ஓயாது உழைத்து உயர்ந்த ஒரு லட்சிய குடும்பப் பெண்ணைப் புகழ்ந்து பாடுகிறது. அவள் தன் கைத்திறமையால் வேலை செய்தாள் (பழ 32:13). அவள் தன்னை அழகுபடுத்துவதில் நேரம் செலவிடவில்லை.

நற்செய்தி வாசகம் உழைப்பால் உயர்ந்த 2 ஊழியர்களையும் உழைக்க மறுத்து தாழ்ந்த ஊழியனைப்பற்றிக் கூறுகின்றது. ஊழியம் செய்ய பிரயாசை வேண்டும். தொடங்குவது எளிது, தொடர்வது கடினம். இரு ஊழியர்களும் பொறுப்பெடுத்ததும். மௌனமாகி விட்டனர். தம் முயற்சியில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தனர். 3ம் ஆள் கொஞ்ச நாட்களுள் களைத்து விட்டான். சிலர் கொஞ்சம் உழைப்பர், கனக்க வேலை செய்வது போல் காட்டுவர். 3ம் ஊழியன் கனக்க கதைத்தவன். “ஐயா, நீர் கடின உள்ளத்தினர்....” கதைப்பவர்கள் செய்ய மாட்டார்கள். செய்பவர்கள் கதைக்கமாட்டார்கள். குரைக்கிற நாய் கடிக்காது. காரியத்தில் கண்ணாயிருந்தவர் கூடிய பொறுப்புக்களுக்கு அதிகாரியாக்கப் படுகிறார்கள். முயற்சியற்றவர்கள் முடிவு வரட்சி நிறைந்த வாழ்வு. 3ம் ஊழியனின் குற்றம் கன கதை, குறைந்த வேலை. ஒரு கட்டத்தின் பின் முயற்சி, பிரயாசையைக் கைவிட அவனது முடிவு பரிதாபமாக மாறுகிறது. மற்றவர்கள் திட்டமிட்டு செயற்படுவார்கள். முயற்சி திருவினையாக்கும். தனக்குத்தானே உதவி செய்பவருக்கு தெய்வம் துணை நிற்கும்.

உன் கல்லறையில் விளக்கேற்றி
களங்கப்படுத்தவில்லை...
கண்ணீர் வழக்கவில்லை...
ஏனென்றால் எமக்குத் தெரியும்,
உள்ளே இருப்பது சூரியன் என்று...!

கிறிஸ்து அரசர் பெருவிழா

எசு 34:11-12,15-17, 1கொரி15:20-26,28, மத்25:31-46

கருப்பொருள் : நாம் ஏழைகளுக்கு செய்யும் சேவைகளை யிட்டே இறுதி நாளில் இறைவன் தீர்ப்பு வழங்குவார்.

1ம் வாசகம் : நீங்கள் நமது மந்தை ஆடுகளிலிருந்து ஆடுகளை நாமே தீர்ப்பிடுவோம்.

2ம் வாசகம் : கடவுள் அனைத்திலும் அனைத்துமாய் இருக்கும்படி, கடவுளும் தந்தையுமானவரிடம் அரசை ஒப்படைப்பார்.

நற்செய்தி வாசகம் : அவர் தம் மாட்சி அரியணையில் வீற்றிருப்பார்; அவர்களை வெவ்வேறாகப் பிரிப்பார்.

அவர் தம் மாட்சி அரியணையில் வீற்றிருப்பார். அவர்களை வெவ்வேறாகப் பிரிப்பார். அரசன் என்பது காலங்கடந்த சொல். இன்று அரசர் இல்லை. இன்று இருப்பது ஜனநாயகம். அங்கே நாம் நமது தலைவர்களைத் தெரிகின்றோம்.கடந்த வியாழன்5வது ஜனாதிபதித் தேர்தல் நடை பெற்றது. முற்காலத்தில் அரசர்கள் தாம் கடவுளின் வழி வந்தவர்கள் என்று கூறிக் கொண்டார்கள். இதனால் தான், இஸ்ராயேல் தமக்கு அரசர் வேண்டுமென்று கேட்ட பொழுது யாவே அதை விரும்பவில்லை. முக்கியமாக பிறமத அரசர்களை யாவே வரும்பவையில்லை. எனவே, அரசனாக வர விருக்கும் மெசியா பற்றி இறைவாக்கினர்கள் முன்னுரைக்கின்றார்கள். இன்றைய முதலாம் வாசகத்தில் ஆயன் அரசன் உருவகம்

2யிசுற்று 1 _____ 169

எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. எசேக்கியேல் ஆகமத்தில் கூறப்படும் ஆயன் - அரசனாக மாறுகின்றான். தன் ஆடுகளை அறிபவன் அவற்றைக் கண்காணித்து தேடி அலைந்து பராமரித்து உருவாக்குகின்றான். தன் மந்தையோடு அவனுக்குள்ள உறவு மிகவும் மென்மையானது, அன்பானது, மிக நெருக்கமானது. மென்மையான உணர்வோடும் அதைப் பராமரித்து அவற்றின் தாக்கங்களை அவனும் உள்ளூர உணருகின்றான். இவ்வாறு பராமரிக்கப்படுவதை, இதே உணர்வை நாமும் உள் வாங்க வேண்டும். இந்த மென்மையான உணர்வு ஓர் அழைப்பு.

பல ஆண்டு இருண்ட கால கிரேக்க அரசர்களின் ஆட்சியின் பின்னர் நற்செய்தியிலே இயேசு மெசியாவாக அறிவிக்கப்படுகின்றார். தன்னுடைய கொடிய மரணம் உயிர்ப்பின் மூலம் அரசராக வருவதை இயேசு அறிவிக்கின்றார். இதனால் தான் சிலுவையிலே அவரது தலை மேல் (INRI) அதாவது நசரேத்து இயேசு யூதர்களின் அரசன் என்ற பதாகை போடப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால், இஸ்ராயேலுக்கு இன்று ஒரு புதிய கருத்து உண்டு. அதாவது மனமாறி இயேசுவை ஆண்டவராக ஏற்றுவர்கள். இதனால்தான், மனுக்குலத்தை இயேசுவுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கும் செபத்தில் ஓர் எல்லை தொடக்கம் மறு எல்லை வரைக்கும் இயேசு ஆண்டவர் என முழக்கமிடும் எனச் சொல்லப் படுகின்றது. இந்த திருநாளைத் தான் நாம் இன்று கொண்டாடுகின்றோம்.

இயேசு ஒரு புது விதமான அரசன் “தன்னுடைய இரத்தத்தைச் சொரிந்து நம்மைத் தம் மக்களாக ஆக்கிக் கொண்டார்.” ஏனைய அரசர்கள் மக்களின் இரத்தத்தை சிந்தி தங்களை அரசராக்குகின்றார்கள். எல்லா அரசர்களும் மக்களைப் பிரித்து ஆளுகின்றவர்கள். ஆனால், கிறிஸ்து அரசரோ நம்மை இறைவனோடும் அயலவரோடும் ஒற்றுமைப்படுத்தி ஆளுகின்றவர். அவருடைய அரசிலே எதிரிகளில்லை. நடுநிலைமை வகிப்போரில்லை. அன்பும் இரக்கமும் கொண்ட மக்கள் தான் அவரது பிரஜைகள்.

இன்று நாம் வன்முறைக் கலாச்சாரத்துக்குள் நுழைந்து அதன் உச்சக்கட்டத்திற்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றோம். இன்று ஆட்சியாளர்கள்

ஈட்டிகளோடும் வாள்களோடும், பழைய அரசர்களை மாதிரிகளாக வைத்து ஆட்சி செய்யும் காலமாக இருக்கின்றது. அவர்கள் பழைய அரசர்களைப் பின்பற்றி தாம் தெய்வீகப் பரம்பரையில் வந்தவர்கள் என்பதற்கு மாற்றுக் கருத்துக்கும் இடமில்லை என்று போய்க் கொண்டிருக்கின்றது. இன்று சித்திரவதை, வன்முறை, பலாத்காரம் என்பன மலிந்து உச்சக்கட்டத்திற்கு போய்க் கொண்டிருக்கின்றது.

நவம்பர் 2ம் திகதி யாழ் சேமக்காலையில் மக்களைப் பரிகாசம் செய்வதற்காக அழுது குளறியது இளைஞர் கூட்டம். போர்க்காலத்தில் மக்களின் மனங்கள் மரத்துப் போய் மற்றவர் துன்பங்கண்டு இரங்காதது மட்டுமல்ல நையாண்டி செய்யுமளவிற்கு மாறுகிறது. சில நாள்களுக்கு முன் இளைஞன் வாகனத்தோடு நெருப்புக் கொழுத்தி எரிக்கப் படுகின்றான். ஐந்து நாள்களுக்கு முன் களவு செய்தான் என்று சொல்லி ஒரு இளைஞன் இரண்டு கால்களும் முறிக்கப்பட்டு பின்னர் தடியால் அடித்துக் கொல்லப்பட்டான். இன்று நாம் வன்முறையின், பலாத்காரத்தின் உச்சக் கட்டத்திற்கு வந்து விட்டோம். அனைத்தையும் பார்த்துக் கொண்டு மக்களும் மௌனிகளாக இருக்கப் பழகி விட்டார்கள். இந்த வன்முறைக் கலாச்சாரத்தின் மத்தியிலே கிறிஸ்து அரசரின் பிரஜைகளாகிய நாம் ஒரு மாற்றுக் கலாச்சாரத்தை ஏற்படுத்த அழைக்கப்படுகிறோம். மென்மையான உள்ளம், அன்பு, இரக்க சிந்தையுள்ளவர்களாக வாழ நாம் அழைக்கப்படுகின்றோம். நம் ஒவ்வொருவரது குடும்பங்களிலும் இந்த அன்பின், இரக்கத்தின் குழுமங்களை உருவாக்குவது அவசியம். சாதாரணமாகப் பெற்றோருக்குப், பிள்ளைகள் இன்றைக்கு கீழ்ப்படிவதில்லை. எதிர்த்துப் பேசப் பழகுகிறார்கள் என்றெல்லாம் குறை கூறுகின்றோம். பெற்றோர் நாம் அதிகாரத் தொனியோடு ஆணையிடத் தொடங்கினால் கண்டபடி பிள்ளைகளைத்திட்டி அடிக்கத் தொடங்கினால் பிள்ளைகளும் அதற்கு எதிர்ப்புக்காட்டும் பிள்ளைகளாக மாறத் தொடங்குகின்றார்கள். குடும்பத்திலேயே வன்முறை கலாச்சாரம் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது.

இந்த சூழலிலே தான் நாம் பிள்ளைகளோடு அன்பு, பாசம், புரிந்துணர்வோடும் அணுகத் தொடங்குவோம் என்றால், அவர்களுடைய உணர்வுகளை மதித்து அவர்களோடு கலந்தாலோசித்து அவர்களை வழிநடத்தி உருவாக்குவோம் என்றால், அங்கே ஒரு அன்பின் குழுமம்,

இரக்கத்தின் குழமம் உருவாகும். இதனால் தான் இன்று ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும், நிறுவனங்களிலும் வன்முறையற்ற தொடர்பாடல் (அன்பின் அணுகு முறை) ஆயுதம் வேண்டாம், அப்பம் கொடு என்ற முறை பயன்படுத்தப்படுகின்றது. எனவே, கிறிஸ்து அரசரின் பிரஜைகளாகிய நாம் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்து விட்ட வன்முறை, பலாத்கார கலாச்சாரத்தின் மத்தியிலே அன்பு, இரக்கம், பாசம் நிறைந்த குடும்பங்களை, குழுமங்களை உருவாக்குவோம். அப்பொழுது அவர்கள் பசியாயிருப்போர், தாகமாயிருப்போர், சிறையில் வாடுவோர், நோயுற்று இருப்போர் இவர்கள் மட்டிலே பரிவும் பாசமும் உள்ள கிறிஸ்து அரசரின் நற்பிரசைகளாக இருப்பார்கள்.

கைதட்டலுக்காகக் காரியமென்றால் - அது
காதினில் ஒலித்து அடங்கிவிடும்
கடவுளுக்காக மக்கள் பணியென்றால் - அது
காலத்தைக் கடந்தும் பயனளிக்கும்!

அட்டைப்பட விளக்கம்

ஊற்றுக்கள் பிறக்கும்போதெல்லாம் அவை பூமியை நனைப்பதுண்டு. அப்போது வார்ந்தோடும் நீர்ச்சுனையின் அருகே பசுமையின் அழகிய வார்ப்பு பள்ளி கொள்கிறது. அது நெஞ்சை அள்ளுகிறது. ஞாயிறு ஒளி முதலின் கீற்றுக்கள் நீர்த்திவலைகளில் சங்கமமாகி, செல்லும் இடங்களிலெல்லாம் உயிர்களைத் தொட்டு, மொட்டவிழ்த்து, பட்டுப்போகா வாழ்வை பரிசளிக்கிறது. இந்த ஞாயிறு மறையுரை எண்ணங்களும் அப்படியே. இறைவார்த்தை, ஆசிரியரின் எண்ணங்களில் கலந்து பொய்மைகளைத் தோலுரித்து மனிதத்தின் ஊற்றுக்களுடாக வாழ்வின் உண்மை அர்த்தங்களை தேடி நனைக்கும் “உயிருற்றாக” மலர்கின்றன. கலைமான்கள் நீரோடையை ஆர்வமுடன் நாடி நிற்கும் இக்காட்சி இதய தாகத்தின் முன் குறித்தலே. வாருங்கள் நாம் உயிருற்றாம் இறைவனைப் பருகி தாகம் தணித்திடுவோம்.

நூலாசிரியர்

குருவாக திருநிலைப்படுத்தப்பட்ட காலத்திலிருந்தே மதம் - சமூகம் சார் பிரச்சனைகளையும் சீர்கேடுகளையும் சுட்டிக்காட்டி, அவற்றிற்கெதிராகக் குரல் கொடுத்துவரும் இந்நூலின் ஆசிரியரான அருட்பணி மா. நேஜிஸ் இராசநாயகம் அடிகளார், அவற்றைச் சீர்திருத்தி ஆன்மீக வழியில் மனிதத்தை முழுமையாக்கும் ஊடகமாகத் தனது மறையு

ரைகளையும் - விரிவுரைகளையும் பயன்படுத்திவருபவர். இவரது மறையுரைகள் அனைத்துத் தரப்பினரையும் கவர்ந்து, ஆழமாகச் சிந்திக்கத் தூண்டுபவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வாறான பணிப் பயணத்தில் அவரிடமிருந்து எழுந்த சிந்தனைத் துளிகள் சிலவற்றின் தொகுப்பே இந்நூலாகும். நூலாசிரியர் பற்றிய சில தகவல்களை நீங்கள் தெரிந்துகொள்வதற்காகத் தருகின்றோம்.

பிறப்பு:

கிளாலி

ஆரம்பக் கல்வி:

றோ.க.பாடசாலை, கிளாலி
புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்

குருத்துவக் கல்வி:

புனித சின்னப்பர் குருத்துவக் கல்லூரி, திருச்சி

கல்வித் தகைமைகள்:

B.Th. Rome
M.Th. Pune, India

குருத்துவ திருநிலைப்பாடு: 16.05.1973

பணித்தளங்கள்:

மன்னார், நாரந்தனை, நெடுந்தீவு, கிளிநொச்சி, விடத்தல்தீவு, மு/புதுக்குடியிருப்பு, நாரந்தனை, நல்லாயன் நிலையம், யாழ். பல்கலைக்கழகம், புனித மடுத்தீனார் குருமடம்

தற்போதைய பணிகள்:

ஆன்மீக இயக்குநர், புனித மடுத்தீனார் குருமடம், யாழ்ப்பாணம்
இறையியல்துறை விரிவுரையாளர், புனித சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி, கொழும்புத்துறை

ஏனைய வெளியீடுகள்:

இயேசு அன்பின் சமுத்திரம் (தொகுப்பு) 2006
வாழ்வின் வேர்களைத்தேடி... 2010